

SEANCES DU JEUDI 4 JUIN 1987
VERGADERINGEN VAN DONDERDAG 4 JUNI 1987ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERINGSEANCE DE L'APRES-MIDI
NAMIDDAGVERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 2183.

COMMUNICATION:

Page 2183.

Caisse des dépôts et consignations.

QUESTION ORALE DE M. MOUTON A M. DUQUESNE, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR «L'ACHAT DE MATERIEL INFORMATIQUE DESTINE AUX ECOLES SECONDAIRES DE L'ETAT»:

Orateurs: M. Mouton, M. Duquesne, ministre de l'Education nationale, p. 2183.

QUESTION ORALE DE M. LAFOSSE AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LES INTERVENTIONS FINANCIERES DE L'ETAT EN FAVEUR DES TCT QUI S'OCCUPENT DE LA PROTECTION DE LA JEUNESSE DANS L'ARRONDISSEMENT JUDICIAIRE DE MONS»:

Orateurs: M. Lafosse, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 2184.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique de l'année budgétaire 1985.

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique pour l'année budgétaire 1986.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1986-1987
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1986-1987

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 2183.

MEDEDELING:

Bladzijde 2183.

Deposito- en Consignatiekas.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MOUTON AAN DE HEER DUQUESNE, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER «DE AANKOOP VAN COMPUTERAPPARATUUR VOOR DE RIJKSCHOLEN VAN HET SECUNDAIR ONDERWIJS»:

Sprekers: de heer Mouton, de heer Duquesne, minister van Onderwijs, blz. 2183.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LAFOSSE AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «DE FINANCIËLE TEGEMOETKOMINGEN VAN DE STAAT TEN BEHOEVE VAN DE PERSONEN DIE TEWERKGESTELD ZIJN IN HET DAC EN BELAST ZIJN MET DE JEUGDBESCHERMING IN HET GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT BERGEN»:

Sprekers: de heer Lafosse, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 2184.

ONTWERPEN VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor het begrotingsjaar 1985.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor het begrotingsjaar 1986.

4 feuilles/vellen

303

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique pour l'année budgétaire 1987.

Interpellation jointe de M. Meyntjens au ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, sur « le plan d'urgence pour le secteur pétrochimique et les mesures de sécurité dans la zone industrielle de la rive gauche anversoise ».

Discussion générale (reprise). — *Orateurs*: MM. Lafosse, Van In, Content, Meyntjens (interpellation), M. Lutgen, secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Information des Services publics, adjoint au Premier ministre, M. Bril, secrétaire d'Etat à la Fonction publique, adjoint au ministre de la Fonction publique, et secrétaire d'Etat à la Politique scientifique, adjoint au ministre de la Politique scientifique, M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, p. 2184 et p. 2192.

Discussion et vote d'articles. — *Orateurs*: M. Luyten, M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, M. Dufour, p. 2203.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 2187.

PROJETS DE LOI (Votes):

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale pour l'année budgétaire 1986, p. 2187.

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale pour l'année budgétaire 1987, p. 2187.

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille pour l'année budgétaire 1986, p. 2187.

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Santé publique et de l'Environnement pour l'année budgétaire 1987, p. 2187.

Projet de loi contenant le budget de la Gendarmerie de l'année budgétaire 1987, p. 2187.

Justification de vote. — *Orateur*: M. De Bondt, p. 2188.

Projet de loi réajustant certaines nominations et portant d'autres mesures administratives particulières à l'Office central d'action sociale et culturelle au profit des membres de la communauté militaire (OCASC), p. 2188.

VOTE SUR LA MOTION PURE ET SIMPLE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. GROSJEAN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DU COMMERCE EXTERIEUR, DEVELOPPEE LE 21 MAI 1987:

Page 2188.

VOTE SUR LA MOTION PURE ET SIMPLE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. LALLEMAND AU PREMIER MINISTRE, DEVELOPPEE LE 3 JUIN 1987:

Page 2189.

Explications de votes. — *Orateurs*: M. Van In, Mme Herman-Michielsens, M. De Kerpel, p. 2190.

QUESTION ORALE DE M. VANDENHAUTE AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR « LES REPERCUSSIONS EXTREMEMENT NEGATIVES DU PROJET DE SCISSION DE LA ZONE TELEPHONIQUE 02, TANT A WOLUWE-SAINT-PIERRE QUE DANS LA ZONE TOUT ENTIERE »:

Orateurs: M. Vandenhautte, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au Premier ministre, p. 2191.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor het begrotingsjaar 1987.

Toegevoegde interpellatie van de heer Meyntjens tot de minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over « het rampenplan voor de petrochemische sektor en de veiligheidsvoorzieningen in het industriegebied van de Antwerpse Linkeroever ».

Algemene beraadslaging (hervatting). — *Sprekers*: de heren Lafosse, Van In, Content, Meyntjens (interpellatie), de heer Lutgen, staatssecretaris voor Modernisering en Informatisering van de Openbare Diensten, toegevoegd aan de Eerste minister, de heer Bril, staatssecretaris voor Openbaar Ambt, toegevoegd aan de minister van Openbaar Ambt, en staatssecretaris voor Wetenschapsbeleid, toegevoegd aan de minister van Wetenschapsbeleid, de heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken en Decentralisatie, blz. 2184 en blz. 2192.

Beraadslaging en stemming over artikelen. — *Sprekers*: de heer Luyten, de heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, de heer Dufour, blz. 2203.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 2187.

ONTWERPEN VAN WET (Stemmingen):

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1986, blz. 2187.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1987, blz. 2187.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1986, blz. 2187.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu voor het begrotingsjaar 1987, blz. 2187.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Rijkswacht voor het begrotingsjaar 1987, blz. 2187.

Stemverklaring. — *Spreker*: de heer De Bondt, blz. 2188.

Ontwerp van wet houdende herschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (CDSCA), blz. 2188.

STEMMING OVER DE EENDOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 21 MEI 1987 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER GROSJEAN TOT DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN BUITENLANDSE HANDEL:

Bladzijde 2188.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 3 JUNI 1987 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER LALLEMAND TOT DE EERSTE MINISTER:

Bladzijde 2189.

Stemverklaringen. — *Sprekers*: de heer Van In, mevrouw Herman-Michielsens, de heer De Kerpel, blz. 2190.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VANDENHAUTE AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR POSTERIEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE UITGESPROKEN NADELIGE GEVOLGEN VAN HET PLAN OM DE TELEFOONZONE 02 TE SPLITSSEN, ZOWEL VOOR SINT-PIETERS-WOLUWE ALS VOOR DE GEHELE ZONE »:

Sprekers: de heer Vandenhautte, mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister, blz. 2191.

QUESTION ORALE DE M. TRUSSART AU MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENERGIE ET AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENVIRONNEMENT ET A L'EMANCIPATION SOCIALE SUR «LES MESURES DE SECURITE URGENTES EN MATIERE DE FONCTIONNEMENT ET DE CONSTRUCTION DES CENTRALES ELECTRONUCLEAIRES»:

Orateurs: M. Trussart, Mme Smet, secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale, adjoint au ministre des Affaires sociales, p. 2191.

PROPOSITION DE LOI (Dépôt):

Page 2212.

M. Capoen. — Proposition de loi portant réduction en faveur des familles nombreuses de la taxe de circulation sur les voitures automobiles.

INTERPELLATION (Demande):

Page 2212.

M. Van Ooteghem au secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés sur «le mauvais fonctionnement de l'Institut d'expertise vétérinaire».

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER TRUSSART AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DECENTRALISATIE, AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ENERGIE EN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR LEEFMILIEU EN MAATSCHAPPELIJKE EMANCIPATIE OVER «DE DRINGENDE MAATREGELEN DIE INZAKE DE WERKING EN DE BOUW VAN KERNCENTRALES MOETEN WORDEN GENOMEN»:

Sprekers: de heer Trussart, mevrouw Smet, staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijk Emancipatie, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken, blz. 2191.

VOORSTEL VAN WET (Indiening):

Bladzijde 2212.

De heer Capoen. — Voorstel van wet houdende vermindering voor grote gezinnen van de verkeersbelasting op de autovoertuigen.

INTERPELLATIE (Verzoek):

Bladzijde 2212.

De heer Van Ooteghem tot de staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid over «de gebrekkige werking van het Instituut voor veterinaire keuring».

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

Mme Panneels-Van Baelen et M. Mouton, secrétaires, prennent place au bureau.

Mevrouw Panneels-Van Baelen en de heer Mouton, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 5 m.

De vergadering wordt geopend te 15 u. 5 m.

CONGES — VERLOF

MM. Adriaenssens, en mission à l'étranger; Swaelen, à l'étranger; Smits, pour d'autres devoirs, demandent de les excuser de ne pouvoir assister à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Adriaenssens, met opdracht in het buitenland; Swaelen, naar het buitenland; Smits, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATION — MEDEDELING

Caisse des dépôts et consignations — Deposito- en Consignatiekas

M. le Président. — En exécution de l'article 36 de l'arrêté royal n° 150 du 18 mars 1935, le ministre des Finances transmet au Sénat le rapport sur les opérations de la Caisse des dépôts et consignations pendant l'année 1986.

Ter uitvoering van artikel 36 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935, zendt de minister van Financiën aan de Senaat het verslag over de verrichtingen van de Deposito- en Consignatiekas gedurende het jaar 1986.

Il est donné acte de cette communication au ministre des Finances.

Van deze mededeling wordt aan de minister van Financiën akte gegeven.

QUESTION ORALE DE M. MOUTON A M. DUQUESNE, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR «L'ACHAT DE MATERIEL INFORMATIQUE DESTINE AUX ECOLES SECONDAIRES DE L'ETAT»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MOUTON AAN DE HEER DUQUESNE, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER «DE AANKOOP VAN COMPUTERAPPARATUUR VOOR DE RIJKSSCHOLEN VAN HET SECUNDAIR ONDERWIJS»

M. le Président. — La parole est à M. Mouton pour poser une question orale au ministre de l'Education nationale sur «l'achat de matériel informatique destiné aux écoles secondaires de l'Etat».

M. Mouton. — Monsieur le Président, fin 1986, votre prédécesseur, monsieur le ministre, a consacré une somme de 44 millions à l'achat de matériel informatique destiné aux écoles secondaires de l'Etat. La commande a été passée à la firme Wang.

Il me revient que cet équipement n'est pas conforme au cahier des charges et est incompatible avec l'ordinateur central dont dispose le Centre de traitement de l'information au ministère de l'Education nationale. De plus, ce matériel informatique constitue une fin de série qui ne peut être connectée sans problème à l'ordinateur IBM de l'administration centrale.

Ce n'est que ces derniers jours, alors que le matériel est déjà livré dans les établissements scolaires, qu'un procédé technique a pu être mis au point, permettant la liaison entre le matériel Wang et le Centre de traitement de l'information.

Je vous saurais gré, monsieur le ministre, de bien vouloir me faire connaître les raisons pour lesquelles les spécifications du cahier des charges n'ont pas été respectées.

Pourriez-vous également me préciser si ce procédé technique mis au point va entraîner l'achat d'un matériel complémentaire? Dans l'affirmative, quel en sera le coût et qui le supportera?

M. le Président. — La parole est à M. Duquesne, ministre.

M. Duquesne, ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, dans le cadre d'une informatisation plus poussée et optimale du département de l'Education nationale, mon prédécesseur, le ministre Damseaux, a décidé de doter chaque école d'enseignement secondaire de l'Etat d'un *personal computer*, ordinateur personnel.

Un appel d'offres restreint a été lancé auprès de onze firmes, dont neuf ont répondu. L'inspection des Finances a remis un avis favorable. Compte tenu du rapport qualité/prix, le choix du ministre Damseaux s'est porté sur un appareil de la firme Wang. Le secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Informatisation des Services publics a également remis un rapport favorable et, enfin, le Comité ministériel de coordination économique et sociale a donné son accord.

L'installation des 218 *personal computers* commandés par mon prédécesseur à la firme Wang Belgium est en cours et devrait se terminer vers le 20 juin 1987, pour autant que les lignes et « modems » aient été installés dans les délais prévus par la RTT.

La vérification de la conformité du matériel fourni au cahier des charges a fait apparaître quelques problèmes techniques. J'avais d'ailleurs demandé un rapport complet et circonstancié à l'administration.

Ce document m'a été transmis récemment et fait l'objet d'un examen minutieux par les services compétents de mon cabinet. Il est donc prématuré d'émettre une quelconque opinion sur un matériel dont la réception provisoire n'a pas encore été effectuée.

Mais je ne manquerai pas d'informer l'honorable membre de l'évolution de ce dossier.

QUESTION ORALE DE M. LAFOSSE AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « LES INTERVENTIONS FINANCIERES DE L'ETAT EN FAVEUR DES TCT QUI S'OCCUPENT DE LA PROTECTION DE LA JEUNESSE DANS L'ARRONDISSEMENT JUDICIAIRE DE MONS »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LAFOSSE AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « DE FINANCIËLE TEGEMOETKOMINGEN VAN DE STAAT TEN BEHOEVE VAN DE PERSONEN DIE TEWERKGESTELD ZIJN IN HET DAC EN BELAST ZIJN MET DE JEUGDBESCHERMING IN HET GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT BERGEN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Lafosse au ministre de l'Emploi et du Travail sur « les interventions financières de l'Etat en faveur des TCT qui s'occupent de la protection de la jeunesse dans l'arrondissement judiciaire de Mons ».

La parole est à M. Lafosse.

M. Lafosse. — Monsieur le Président, la presse régionale, et notamment le journal *La Province* du 9 mai 1987, rendait compte de l'inquiétude du comité de protection de la jeunesse de l'arrondissement judiciaire de Mons — mais aussi des autres arrondissements — à la perspective de voir les ASBL s'occupant des familles défavorisées et de la jeunesse,

marginalisées à l'aide de travailleurs TCT, ne pas bénéficier des dispenses prévues par la loi au 1er janvier 1987. Il s'agit des dispenses portant sur les montants journaliers des employeurs dans les cotisations sociales et des dispenses portant sur l'intervention, à concurrence de 5 p.c., des promoteurs dans le coût salarial des personnes engagées.

M. le ministre peut-il répondre aux questions suivantes:

1) Dans l'hypothèse où les dispenses susmentionnées seront accordées, les travailleurs du TCT engagés avant le 1er janvier 1987 et qui présentent un préavis justifieront-ils normalement des interventions de l'Etat en matière de rémunération et de cotisations sociales?

2) Quel type de preuve les employeurs doivent-ils fournir pour justifier leur impossibilité de payer les montants susmentionnés?

3) Dans le cadre des décisions de la commission interministérielle habilitée à proposer les dispenses, peut-on espérer que les ASBL susmentionnées en seront bénéficiaires?

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, pour autant que j'aie bien compris les diverses questions posées par l'honorable membre, je suis en mesure de lui fournir les éléments de réponse suivants:

1) Les rémunérations et les cotisations sociales des travailleurs du troisième circuit de travail engagés avant le 1er janvier 1987 et qui présentent un préavis sont totalement prises en charge par l'Etat pendant la durée de préavis.

2) La preuve de l'impossibilité de payer les montants prévus par l'arrêté royal n° 473 du 28 octobre 1986 peut être apportée par tous moyens. Les bilans et comptes des associations, approuvés pour leur assemblée générale, sont des éléments probants permettant à l'administration de juger du bien-fondé de la demande de dispense.

3) Dans la mesure où les associations visées par l'honorable membre peuvent apporter la preuve de leur impossibilité de payer et pour autant qu'elles s'adressent à des publics particulièrement défavorisés, ce qui semble être le cas, ces associations pourront être dispensées du paiement des montants prévus.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1985

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1986

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1987

Reprise de la discussion générale

INTERPELLATION JOINTE DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, SUR « LE PLAN D'URGENCE POUR LE SECTEUR PETROCHIMIQUE ET LES MESURES DE SECURITE DANS LA ZONE INDUSTRIELLE DE LA RIVE GAUCHE ANVERSOISE »

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1985

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1986

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1987

Hervatting van de algemene beraadslaging

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN DE HEER MEYNTJENS TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DECENTRALISATIE, OVER «HET RAMPENPLAN VOOR DE PETROCHEMISCHE SEKTOR EN DE VEILIGHEIDSVORZIENINGEN IN HET INDUSTRIEGEBIED VAN DE ANTWERPSE LINKEROEVER»

M. le Président. — Nous reprenons la discussion générale des projets de loi relatifs au budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique, à laquelle est jointe l'interpellation de M. Meyntjens.

Wij hervatten de algemene bespreking van de ontwerpen van wet betreffende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, waaraan de interpellatie van de heer Meyntjens is toegevoegd.

La parole est à M. Lafosse.

M. Lafosse. — Monsieur le Président, une fois de plus, pour l'exercice budgétaire 1987, la dotation du Fonds des communes sera amputée. En application des arrêtés royaux n°s 263 et 481, elle sera réduite de 6,3 p.c. par rapport à son montant de 1986.

En partant du principe que les communes doivent connaître un freinage budgétaire similaire à celui de l'Etat et bien que vous souhaitiez accorder, aux termes de la déclaration gouvernementale, la priorité au renforcement de l'autonomie communale, vous tissez la trame de la destruction des services communaux.

Sans doute n'est-il pas inutile de rappeler les prémisses ?

Les fusions de communes de la législature 1976-1982, la loi sur la création des CPAS et l'effet jumelé de la crise pétrolière de 1974, ainsi que l'augmentation des cadres des communes et des CPAS, auront déséquilibré les finances des pouvoirs locaux.

Les arrêtés royaux n°s 110 et 145, qui obligent les communes à restaurer nécessairement leurs finances pour 1988, préparent en fait, et nonobstant leur objectif a priori légitime, le démantèlement des services communaux à la population.

Dès à présent, les faits sont graves et l'avenir annoncé par votre politique budgétaire ne pourra que le confirmer. Notamment, il y a lieu de constater que si, de 1982 à 1986, les dépenses de personnel ont diminué de 3 p.c., les dépenses de la dette ont, elles, progressé de 3 p.c., ce qui signifie clairement que les accroissements rendus nécessaires de la fiscalité communale auront profité aux créanciers et non à l'emploi. Sur le plan de l'emploi local d'ailleurs, l'introduction à partir du 1er janvier 1987 des «contractuels subventionnés» impliquera souvent l'obligation, après une première phase d'euphorie et pour des raisons budgétaires, de licencier ces nouveaux venus.

Par ailleurs, de 1982 à 1986, les dépenses de fonctionnement continuent de représenter 13 p.c. des dépenses des communes. Quand on connaît l'accroissement des dépenses obligatoires liées à la progression des bénéficiaires du minimex, et ce en Wallonie tout particulièrement, on comprend mieux que tous les services communaux sont handicapés et réduits dans leur exercice. Et cette politique, vous l'accentuez encore. Car c'est bien de choix politique et non de choix technique qu'il s'agit... La finalité de votre action sera de mutiler la force du service public communal.

Le gouvernement ne manque pas, encore que d'évidentes dissensions se dessinent dans sa majorité, de considérer que la restauration des finances communales pour 1988 rendra les communes plus fortes et plus compétentes. En réalité, en pénétrant dans «l'édifice communal», on s'aperçoit vite que la paupérisation s'y installe. Ainsi, la détérioration des comptes des CPAS est galopante: le déficit des CPAS, qui atteignait 1,9 milliard en 1985, est passé à 3 milliards en 1986 et cette progression ne s'inflechira pas en 1987. Faut-il rappeler que les communes réalisaient encore, en 1981, des investissements pour 55,4 milliards, alors qu'elles n'ont plus engagé que 35,2 milliards en 1986, soit en volume et compte tenu donc de l'érosion monétaire, une réduction des programmes de 50 p.c. en cinq ans. La reprise des investissements communaux estimée, selon les prévisions les plus optimistes, à 71 milliards pour 1987, ne doit pas nous tromper. De nombreux investissements nécessaires — particulièrement dans le domaine de l'entretien de la voirie et des bâtiments — resteront en souffrance.

A ce jour, la diminution du Fonds des communes a pu être compensée partiellement par des emprunts dont les charges de remboursement vont bientôt se faire sentir et par un accroissement de la fiscalité locale.

Rappelons que, de 1982 à 1986, les impôts auront augmenté de 2 p.c. par rapport à l'ensemble des budgets locaux, passant ainsi de 71 à 101 milliards en valeur absolue. Dans certains cas, en particulier pour les

cités à vocation régionale, cet effort par l'impôt local atteint un seuil limite. En fait, et à moins d'accepter de s'engager dans le chemin de l'abandon des services communaux à la population, l'heure est venue de négocier le financement des pouvoirs locaux avec le pouvoir central.

L'erreur serait de tomber dans le faux débat d'une querelle stérile entre communes qui se contestent des vocations particulières justifiant des parts privilégiées dans le Fonds des communes.

J'appelle les responsables de nos villes et de nos communes à la solidarité. Je rappelle que l'autonomie communale est garantie par notre Constitution et que son renforcement, par la décentralisation annoncée pour la future législature communale, ne peut avoir de sens dès le moment où nos villes et communes doivent constamment quémander auprès du pouvoir central les moyens de leur survie. Ce n'est pas en accordant de nouveaux droits d'emprunts pour passer le cap d'octobre 1988 qu'on dessinera une solution durable. Il s'agit de choisir, clairement et rapidement d'ailleurs, entre une responsabilisation accrue des communes quant à leurs initiatives, la gestion de leurs services et l'étiollement, à moyen terme, de ces services par la sélectivité et par une austérité démesurée.

Devant l'entêtement répété du pouvoir central de ne pas reconnaître cette perspective d'étiollement, devant les faits qui confirment que les économies conjoncturelles enregistrées en 1986 — c'est-à-dire la réduction des frais de fonctionnement par la chute du coût du chauffage et la chute des taux d'intérêt réducteur de la dette — ne se reproduiront pas en 1987, je considère qu'une négociation globale doit être ouverte incessamment entre le pouvoir central et les pouvoirs locaux sous l'arbitrage de l'autorité régionale.

Dire, dans l'état actuel des choses, que les finances communales sont globalement assainies, à l'aube de la nouvelle législature communale, relève du discours mensonger !

Dire, dans l'état actuel des choses, que les communes pourront maintenir leurs services à la population relève du même discours !

En fait, votre discours, messieurs du gouvernement, est bien celui de la droite; sous prétexte de réalisme, d'objectivité budgétaire, vous entreprenez et réussissez jour après jour votre œuvre de déstabilisation du secteur public.

Il faudra négocier et vous ne pourrez plus agir longtemps en comptant sur le silence ou les désaccords des uns et des autres.

J'invite tous les municipalistes à s'unir dans le combat pour la véritable autonomie de nos villes et de nos communes.

Récemment, monsieur le ministre, je vous questionnais à propos des centres d'instruction de police.

Leur utilité est évidente, mais leur fonctionnement est bien critiquable tant il est source de nouvelles charges pour les communes.

Il est anormal que les fonctions des professeurs de ces centres, membres des polices communales, soient considérées comme activité de service, à charge des communes.

Il est tout aussi anormal que le temps de stage prévu par les nouvelles conditions de nomination au grade d'agent de police soit, lui aussi, à charge des communes: en cas d'échec, la commune aura investi en pure perte.

Je crois qu'il y a confusion dans le type d'enseignement. Il y a celui qui consiste à parfaire les connaissances de manière à maximiser le rendement des services. Ce type d'enseignement, tout bon employeur l'organise et le prend bien évidemment en charge. Puis, il y a l'autre, l'enseignement général, qui permet d'accéder aux professions. C'est celui qui est dispensé dans les centres d'instruction.

A l'extrême, si l'on suit votre principe, la commune devra-t-elle, demain, payer les études des techniciens — qu'il soient ingénieurs, architectes, ou autres — dont elle a besoin autant que des policiers ?

Vous n'avez répondu que partiellement, monsieur le ministre, et je souhaiterais recevoir plus d'explications.

Si les inconvénients financiers que soulève l'organisation de ces centres ne vous échappent pas, vous ne dotez pas, pour autant, les communes des moyens qui leur permettraient de supporter ces nouvelles charges.

Par ailleurs, et dans un tout autre domaine, j'attirais également votre attention sur une situation qui risque d'être contraignante et que soulèvent les nouvelles dispositions relatives à la mise en congé politique d'office, full time ou part time, des bourgmestres et échevins selon la population de leur commune.

A ce propos aussi, vous m'annoncez que votre administration examine le problème. Il est grand temps. Nous sommes à la veille des élections municipales, déterminées par la loi, qui auront lieu en 1988. Mais

dès aujourd'hui les principaux partis politiques fournissent leurs listes électorales.

Je regrette que cela ne vous préoccupe pas davantage. Le problème est important: notre système démocratique est mis en cause.

En effet, les dispositions actuelles limitent davantage l'accès aux fonctions politiques.

Bon nombre de bourgmestres et d'échevins appartiennent au secteur public et cumulaient, jusqu'à présent, la rémunération de leur mandat politique avec celle de leurs activités professionnelles.

Après les élections communales de 1988, leur seule source de revenus sera le traitement de bourgmestre ou d'échevin. Il s'ensuivra donc, pour pas mal d'entre eux, une diminution importante de leur revenu global. Certains ne pourront plus faire face à leurs obligations familiales.

Il me semble donc, afin que les fonctionnaires puissent assumer valablement les fonctions politiques, que les rémunérations allouées à ces mandats devraient être réexaminées.

Ne croyez-vous pas qu'il serait opportun de revoir les coefficients multiplicateurs repris dans l'arrêté royal du 23 mars 1986 fixant les traitements des bourgmestres et échevins? (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn betoog aanvatten met drie voorafgaande opmerkingen:

Ten eerste, deze uiteenzetting is geconcentreerd begin mei jongstleden. Ik heb wetens en willens mijn nota's afgesloten op 14 mei. U zal straks vernemen waarom. Dit betoog is dus niet beïnvloed door de recente ontwikkelingen in het openbaar ambt naar aanleiding van de eisen gesteld door de ambtenaren.

Ten tweede, wij zouden er slecht aan doen de kwalitatieve en kwantitatieve desiderata van het openbaar ambt te vertalen in syndicale termen. Wij, onrechtstreekse werkgevers van bijna 900 000 personeelsleden, moeten andere bekommelingen hebben dan alleen de soms minimale en betwistbare eisen die de syndicale delegaties terecht of ten onrechte naar voren brengen.

Ten derde, ik betreur — en dit doet niets af aan de kwaliteiten als mens van de betrokken staatssecretarissen — dat de regering voor de bespreking van de begroting van het Openbaar Ambt enkel heeft afgevaardigd de minister van Binnenlandse Zaken en enkele staatssecretarissen, hoe verdienstelijk die ook mogen zijn. Wij zouden ten minste mogen eisen dat regeringsleden behorend tot het kernkabinet, *in casu* de ministers van Begroting en van Financiën, bij deze bespreking aanwezig zouden zijn.

Ik zou ook enig bezwaar willen richten tot onze verdienstelijke rapporteur. Wij kennen de toewijding van collega De Kerpel en van de andere leden van de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden. Op een ogenblik — en dit was ook zo begin mei — dat de hele sector van het openbaar ambt in beweging is, vinden wij in deze begroting nergens enige weerklink van de discussies die reeds sedert eind vorig jaar bezig zijn rond het openbaar ambt. Nadat in de privé-sector op 11 september 1986 een principiële arbeidsovereenkomst werd gesloten, zijn op 18 december 1986 de besprekingen tussen de regering en het openbaar ambt gestart.

Wij hebben ten minste vijf onderhandelingsronden achter de rug. Tot wie moeten wij onze verwijten richten als we in het verslag van die feiten geen spoor terugvinden? Tot de rapporteur, die nu niet aanwezig is?

Men heeft hoe dan ook nagelaten verslag uit te brengen over het verloop, de inhoud en de moeilijkheden van deze onderhandelingsronden.

Ik ben waarschijnlijk uw aller tolk als ik zeg dat de kwalitatieve en kwantitatieve voorzieningen voor het openbaar ambt ons allen bekwamen. Ik doe niet aan syndicaal opbod, maar meen dat wij moeten kijken naar de periode van 1980 tot nu: de mobiliteit, niet van het personeel, maar wel van de aanpak van het openbaar ambt, is totaal bevroren, met alle gevolgen van dien.

Volgens de cijfers, verstrekt door de diensten, bedroeg op 1 juli 1985 het aantal personeelsleden 815 916. Dit was reeds een vermindering met ongeveer 15 000 ten opzichte van 1 juli 1984.

Die cijfers zijn vervalst. Krachtens de wet moeten wij een overzicht krijgen van de personeelsevolutie van alle bedienden in de overheidssector. Het document dat ons is verstrekt, vermeldt de personeelsleden die in de verschillende sectoren waren tewerkgesteld. Detail wordt echter

beperkt tot de personeelsleden in de ministeriële diensten in de enge zin van het woord. Dat zijn er maximum 180 000.

Mijnheer de staatssecretaris, als wij inzicht willen krijgen in de leeftijdsstructuur van de personeelsleden of in de relatie woonplaats-standplaats, moeten wij beschikken over een totaal overzicht van alle personeelsleden in deze sector en niet over alleen maar de personeelsleden in de ministeriële diensten in de enge zin van het woord.

Wat de kwalitatieve verbetering van de tewerkstelling betreft, verzoek ik u's ochtends te luisteren naar de radiobERICHTEN. In de files gesignaleerd rond onder meer Brussel en Antwerpen bevinden zich duizenden ambtenaren. Het verminderen van de motivatie en het groeien van de malaise zijn als het ware « ingebakken », nog vóór de dagtaak word aangevat. Mag ik erop wijzen dat de wijze waarop deze Staat onze ambtenaren behandelt die malaise alleen maar doet toenemen? De filevorming — te vergelijken met een vorm van sclerose — is alleen maar het gevolg van de mateloze concentratie van ambtelijke diensten en het gebrek aan organisatie bij de uitoefening van maatschappelijke functies.

Tijdens de bespreking van de begroting van het Openbaar Ambt werd met geen woord gerept over deze malaise. Of wil men misschien beweren dat het vervoerbeleid niets te maken heeft met de instellingen rond het openbaar ambt? Wij moeten de toestand zo spoedig mogelijk grondig onderzoeken, zoniet lopen wij gevaar, zoals men in Nederland zou zeggen, te komen tot het toeslibben van het maatschappelijk verkeer. Mag ik *mutatis mutandis* eraan toevoegen dat de burgers die het openbaar vervoer gebruiken als ambtenaar niet beter af zijn? Ook zij zijn niet gemotiveerd om voor die vorm van mobiliteit te kiezen. De grote reeks aanvragen om dichter bij huis te mogen werken, is anders niet te verklaren.

Wat de kwalitatieve verbeteringen bij het openbaar ambt betreft, moeten de kwantitatieve verbeteringen niet op de tweede plaats komen maar wel enigszins in de schaduw blijven.

Ik wens, mijnheer de staatssecretaris voor het Openbaar Ambt, even met u de verschillende moeilijkheden op het kwantitatieve vlak te overlopen.

Men beweert dat Valéry Giscard d'Estaing indertijd het presidentschap heeft gemist omdat hij voor radio en TV niet kon antwoorden op de vraag hoeveel een metroticket koste. Ik zou de staatssecretarissen hier aanwezig willen vragen of zij een idee hebben van de netto-wedde van een ambtenaar niveau 2 met vijf jaar dienst die dagelijks met het openbaar vervoer een verplaatsing van honderd kilometer moet doen. Deze netto-wedde zit ruim onder de 30 000 frank per maand. Het betreft dan een persoon tussen 27 en 30 jaar, gehuwd of op het punt te huwen, iemand die dus een gezin gaat stichten. Indien de partner niet tewerkgesteld is, zal dat gezin niet in staat zijn op het pecuniaire vlak te beantwoorden aan de moderne middelen die nu in ons maatschappelijk verkeer voorhanden zijn.

De rigoureuze maatregelen die de jongste zeven jaar ten aanzien van de tewerkstelden bij het openbaar ambt werden getroffen, hebben geleid tot een verarming waaraan de ambtenaren zich helemaal niet hadden verwacht. Die verwachtingen waren bijvoorbeeld de vastheid van betrekking, de evolutie van de baremastructuur en de mogelijkheid van promotie.

Wat betreft de vastheid van betrekking, is het niet precies geweten, tenzij men het alsnog vandaag kan mededelen, hoeveel van de 815 000 ambtenaren op 1 juli 1985 werkten onder een nepstatuut. Hoeveel BTK'ers, hoeveel DAC'ers, hoeveel stagiairs, hoeveel tewerkgestelde werklozen er zijn kan men ons op geen 100 of 1 000 nauwkeurig zeggen. Hieruit blijkt in welke mate de vastheid van betrekking voor die mensen werd ondergraven. Eén van de grote adagio's van het openbaar ambt, namelijk dat men een carrière kan opbouwen en promotie kan maken mits examens worden afgelegd zodat men zijn leven kan organiseren, bestaat op het ogenblik nog nauwelijks. Als het bestaat, dan alleen voor enkele bevoorrechten.

Ik heb al gesproken over de leeftijdsstructuur. In de documenten vindt men die alleen voor de ambtenaren in de ministeriële diensten in de enge zin van het woord, zijnde 180 000 personeelsleden. Om een ernstige politiek te voeren ten opzichte van de ambtenaren, moet men op zijn minst weten hoe de leeftijdsstructuur is opgebouwd. Men zou ook de afstand tussen woonst en standplaats moeten kennen. Ik pleit niet in de eerste plaats voor de blote materiële geldelijke verbeteringen, wel voor een verbetering van het arbeidsklimaat. Wij moeten er zo spoedig mogelijk voor zorgen dat de malaise ophoudt, zoniet zal ze ingekankerd geraken. In de speciale korpsen van PTT, rijkswacht of lokale politie, is de malaise nog groter door de omstandigheden waarin ze zich moeten handhaven.

Als de Staat niet bij machte is om zijn eerste getrouwen in de ogen te kijken en men het Parlement de achterstand en de stand van de besprekingen maar ook de werkelijke desiderata van de ambtenaren, verbergt, dan is de Staat werkelijk ziek. Als Vlaams-nationalist zou dit mij kunnen verheugen en ik zou kunnen hopen dat dit de stuipentrekkingen zijn van de Staat. Wij mogen echter niet dulden dat vele individuen, die kwalitatief en kwantitatief met de dag grotere ergernis ondergaan, de dupe zijn van de misgroeiingen.

Mijnheer de Voorzitter, het ligt voor de hand dat wij de begroting niet goedkeuren. Wij dagen zelfs de staatssecretarissen uit om de bespreking van hun begroting te herbeginnen, niet om aan een staking te ontsnappen, maar om blijk te geven van hun echte bezorgdheid. Ik ga akkoord wanneer staatssecretaris Lutgen zich in een *flou artistique* uitlaat over het verbeteren van de informatica of wanneer staatssecretaris Bril, ter gelegenheid van de promotie van de managerfunctie in het openbaar ambt, daarover met lof spreekt, maar die woorden zijn ijdel en de toekomst is afgesloten wanneer het beleid niet in staat is de ambtenaren opnieuw te motiveren. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Ik stel de vergadering voor deze bespreking hier te onderbreken om onze werkzaamheden te regelen en over te gaan tot de stemmingen die de agenda vermeldt.

Je propose au Sénat d'interrompre ici cette discussion pour régler l'ordre des travaux de la semaine prochaine et pour procéder aux votes prévus à l'ordre du jour. (*Assentiment.*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — De commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor toekomende week volgende agenda voor:

Woensdag 10 juni 1987 te 10 uur, te 14 uur en te 19 uur:

1. Ontwerp van wet houdende de begroting der Dotatiën voor het begrotingsjaar 1987;

2. Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1986;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Openbare Werken van het begrotingsjaar 1985;

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1987;

3. Ontwerp van wet betreffende de eenpersoonsvennootschap met beperkte aansprakelijkheid.

Donderdag 11 juni 1987, te 15 uur:

1. Inoverwegingneming van voorstellen van wet;

2. Hervatting van de agenda van de vergaderingen van woensdag;

3. Mondelinge vragen;

4. Interpellaties.

Te 15 uur 30: Naamstemmingen over het geheel van de afgehandelde agendapunten.

La Commission du travail parlementaire propose pour la semaine prochaine, l'ordre du jour suivant:

Mercredi 10 juin 1987 à 10, 14 et 19 heures:

1. Projet de loi contenant le budget des Dotations de l'année budgétaire 1987;

2. Projet de loi contenant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1986;

Projet de loi ajustant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1985;

Projet de loi contenant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1987;

3. Projet de loi relatif à la société d'une personne à responsabilité limitée.

Jeudi 11 juin 1987, à 15 heures:

1. Prise en considération de propositions de loi;

2. Reprise de l'ordre du jour des séances de mercredi;

3. Questions orales;

4. Interpellations.

A 15 heures 30: Votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

Donderdag 11 juni vergadert de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden om 12 uur om onze werkzaamheden te bespreken tot aan het reces.

Le jeudi 11 juin, la commission du Travail parlementaire se réunira à 12 heures pour régler l'ordre de nos travaux jusqu'à la fin de la session.

Le Sénat est-il d'accord sur cette proposition d'ordre du jour?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden? (*Instemming.*)

Il en est ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1986

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1987

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1986

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1987

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DE LA GENDARMERIE DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1987

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1986

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1987

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID EN VAN HET GEZIN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1986

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1987

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE RIJKSWACHT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1987

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet in hun geheel. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan de ontwerpen van wet in hun geheel.

163 membres sont présents.

163 leden zijn aanwezig.

92 votent oui.

92 stemmen ja.

70 votent non.

70 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.
Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront transmis à la Chambre des représentants.

Ze zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cereche, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarests, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Doumont, Falise, Flaghothier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mme L. Gillet, M. Glibert, Mme Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poulet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mmes Staels-Dompas, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Belot, Borremans, Bourgois, Capoen, Collignon, Content, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, De Wulf, Donnay, Dufour, Egelmeeers, Eicher, Flandre, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Grijs, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Lepaffe, Luyten, Matthys, Meyntjens, Minet, Moens, Mouton, Op 't Eynde, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Somers, Spitaels, Swinnen, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Vandekerckhove, Vandenbove, Van Der Niepen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere et Vervaeke.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. De Bondt.

De Voorzitter. — Ik verzoek de heer De Bondt de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden om nog eens mijn groot ongenoegen te spuien over het onverantwoord en onverklaarbaar uitblijven van de begrotingen van Verkeerswezen en PTT. (Applaus op de socialistische banken, op de banken van de Volksunie, van het FDF en van Agaleu en Ecolo.)

ONTWERP VAN WET HOUDENDE HERSCHIKKING VAN SOMMIGE BENOEMINGEN EN ANDERE BIJZONDERE ADMINISTRATIEVE MAATREGELEN BIJ DE CENTRALE DIENST VOOR SOCIALE EN CULTURELE ACTIE TEN BEHOEVE VAN DE LEDEN VAN DE MILITAIRE GEMEENSCHAP (CDSCA)

Stemming

PROJET DE LOI REAJUSTANT CERTAINES NOMINATIONS ET PORTANT D'AUTRES MESURES ADMINISTRATIVES PARTICULIERES A L'OFFICE CENTRAL D'ACTION SOCIALE ET CULTURELLE AU PROFIT DES MEMBRES DE LA COMMUNAUTE MILITAIRE (OCASC)

Vote

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet houdende herschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (CDSCA).

Nous passons au vote sur l'ensemble du projet de loi réajustant certaines nominations et portant d'autres mesures administratives particulières à l'Office central d'action sociale et culturelle au profit des membres de la communauté militaire (OCASC).

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

164 leden zijn aanwezig.

164 membres sont présents.

163 stemmen ja.

163 votent oui.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Il sera soumis à la sanction royale.

Hebben ja gestemd :

Ont voté oui :

Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Bens, Bock, Boël, Borremans, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Bourgois, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cereche, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Collignon, Conrotte, Content, Cooreman, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, Dehousse, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, M. Deneir, Mme De Pauw-Deveen, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarests, De Smeyter, De Wulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Donnay, Doumont, Dufour, Egelmeeers, Eicher, Falise, Flaghothier, Flandre, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gevenois, Gijs, J. Gillet, Mme L. Gillet, M. Glibert, Mme Godinache-Lambert, MM. Grosjean, Gryp, Guillaume, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Langendries, Laverge, Leclercq, Lenfant, Lepaffe, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, MM. Mainil, Matthys, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Minet, Moens, Mouton, Nicolas, Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pataer, Pécriaux, Pede, Peetermans, Pinoie, Poulain, Poulet, Remacle, Mme Rifflet-Knauer, MM. Saulmont, Schellens, Schoeters, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Swinnen, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenhaute, Vandenbove, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, Van Der Niepen, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschuere, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Heeft zich onthouden :

S'est abstenu :

M. de Wasseige.

INTERPELLATION DE M. GROSJEAN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DU COMMERCE EXTERIEUR SUR « LA DEMISSION DE L'ADMINISTRATEUR DELEGUE DE LA SOCIETE NATIONALE DES CHEMINS DE FER BELGES »

Vote sur la motion pure et simple

INTERPELLATIE VAN DE HEER GROSJEAN TOT DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «HET ONTSLAG VAN DE GEDELEGEERD BESTUURDER VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE SPOORWEGEN»

Stemming over de eenvoudige motie

M. le Président. — Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Grosjean au ministre des Communications et du Commerce extérieur.

Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Grosjean tot de minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel werden twee moties ingediend.

L'une, pure et simple, par Mmes Herman et Smitt et MM. Langendries et Henrion, est ainsi rédigée :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Grosjean et la réponse du ministre;

Passe à l'ordre du jour. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Grosjean en het antwoord van de minister;

Gaat over tot de orde van de dag. »

L'autre, par M. Lallemand, est ainsi rédigée :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Grosjean et la réponse du ministre des Communications au sujet de la démission de l'administrateur délégué de la SNCB;

Estime que cette démission est le résultat d'une politique contradictoire qui entend à la fois renforcer le pouvoir de contrôle de la tutelle et en même temps introduire un mode de gestion incompatible avec les rapports actuels que l'entreprise publique entretient avec l'Etat;

Constate que la situation financière de la SNCB, ses résultats, tant en trafic voyageurs que marchandises, se dégradent, dans le cadre de l'exécution d'une politique qui opère des dégagements massifs de personnel, des restructuration internes et des hausses de tarifs substantielles;

Considère que cette démission renforce la fragilité de la société qui sort à peine d'une réforme de ses organes de gestion qui a duré près de six mois;

Réclame du gouvernement la mise en œuvre d'une réelle autonomie de gestion pour la SNCB fondée sur la conclusion de protocoles de gestion conclus entre les parties intéressées et définissant les droits et les obligations de chacune d'elles. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Grosjean en het antwoord van de minister van Verkeerswezen betreffende het ontslag van de gedelegeerd bestuurder van de NMBS;

Meent dat dit ontslag het resultaat is van een tegenstrijdig beleid, dat zowel het controlerecht van de toezichthoudende overheid wil versterken als een beheer wil invoeren dat onverenigbaar is met de huidige betrekkingen die de openbare onderneming met de Staat onderhoudt;

Stelt vast dat de financiële toestand van de NMBS, de resultaten ervan, wat zowel het reizigers- als het goederenvervoer betreft, verslechteren in het kader van de uitvoering van een beleid dat tot massale personeelsafvloeiingen, interne herstructureringen en substantiële tariefverhogingen leidt;

Meent dat dit ontslag de maatschappij kwetsbaarder maakt, terwijl zij juist een hervorming onderging van haar beheersorganen die bijna zes maanden heeft geduurd;

Eist van de regering de tenuitvoerlegging van een reële beheersautonomie voor de NMBS op basis van beheersovereenkomsten tussen de belanghebbende partijen en waarbij de rechten en verplichtingen van elke partij worden vastgesteld. »

Conformément à notre règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1986-1987
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1986-1987

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

162 membres sont présents.

162 leden zijn aanwezig.

91 votent oui.

91 stemmen ja.

71 votent non.

71 stemmen neen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, De Clercq, Decléry, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarts, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Doumont, Falise, Flagthier, Friederichs, Gijs, J. Gillet, Mme L. Gillet, M. Glibert, Mme Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poulet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mmes Staels-Dompas, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuysen, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Belot, Borremans, Bourgois, Capoen, Collignon, Content, Mme Coorens, MM. De Baere, De Breaecker, Dehouze, Mme De Pauw-Deveue, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, De Wulf, Donnay, Dufour, Egelmeyers, Eicher, Flandre, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Grijp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Luyten, Matthys, Meyntjens, Minet, Moens, Mouton, Op 't Eynde, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Somers, Swinnen, Taminiaux, Mme Thiry, M. Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandekerckhove, Vandenheve, Van Der Niepen, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere et Vervaeke.

INTERPELLATION DE M. LALLEMAND AU PREMIER MINISTRE SUR «L'ACCORD CONCLU AU SEIN DU GOUVERNEMENT EN CE QUI CONCERNE LA SUPPRESSION D'UNE PARTIE DES COMPETENCES DU BOURGMESTRE DES FOURONS»

Vote sur la motion pure et simple

INTERPELLATIE VAN DE HEER LALLEMAND TOT DE EERSTE MINISTER, OVER «HET AKKOORD DAT BINNEN DE REGERING IS GESLOTEN OVER HET ONTNEMEN VAN EEN GEDEELTE VAN DE BEVOEGDHEDEN AAN DE BURGEMEESTER VAN VOEREN»

Stemming over de eenvoudige motie

M. le Président. — Mesdames, messieurs, trois motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Lallemand au Premier ministre.

Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Lallemand tot de Eerste minister werden drie moties ingediend.

L'une, pure et simple, par M. De Kerpel, Mmes Delruelle et Herman et par M. Langendries, est ainsi rédigée :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Lallemand et la réponse du Premier ministre et du ministre de l'Intérieur,

Passe à l'ordre du jour. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Lallemand en het antwoord van de Eerste minister en van de minister van Binnenlandse Zaken,

Gaat over tot de orde van de dag. »

La deuxième, par MM. Collignon, Hofman, Mouton et Lepaffe, est ainsi rédigée :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Lallemand et la réponse du Premier ministre et du ministre de l'Intérieur,

Constate qu'en application de l'article 108 de la Constitution, est illégal l'arrêté royal complétant ou modifiant l'article 107 de la loi communale,

Qu'en conséquence, cet arrêté ne peut être appliqué,

Demande la communication d'urgence aux Chambres législatives du texte complet de cet arrêté et requiert que celui-ci soit soumis à l'avis du Conseil d'Etat. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Lallemand en het antwoord van de Eerste minister en van de minister van Binnenlandse Zaken,

Stelt vast dat, getoetst aan artikel 108 van de Grondwet, het koninklijk besluit tot aanvulling of wijziging van artikel 107 van de gemeentewet onwettig is,

Dat dit besluit bijgevolg niet kan worden uitgevoerd,

Dringt aan op de spoedige mededeling aan het Parlement van de volledige tekst van het besluit en vraagt het voor advies aan de Raad van State voor te leggen. »

La troisième, par MM. Van In et Op't Eynde, est ainsi rédigée :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation sur les propositions gouvernementales concernant la fonction de bourgmestre à Fourons-Limbourg;

Constate que ces propositions éminent la jurisprudence des plus hautes juridictions et que le gouvernement démantèle ainsi l'Etat de droit;

Estime qu'un tel comportement ne mérite pas la moindre confiance. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie in verband met de regeringsvoorstellen over de functie van de burgemeester te Voeren-Limburg;

Stelt vast dat deze voorstellen de rechtspraak van de hoogste rechtscolleges ontkrachten en dus dat de regering de rechtsstaat afbouwt;

Weigert elk vertrouwen aan dergelijke gedragswijze. »

Conformément à notre règlement, nous devons nous prononcer sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Overeenkomstig ons reglement moeten wij ons uitspreken over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Het woord is aan de heer Van In voor een stemverklaring.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, zonder de andere collega's te kort te doen, wil ik nu toch speciaal het woord richten tot mevrouw Herman en de heer De Kerpel, omdat zij bij deze gelegenheid als boegbeeld functioneren van de Partij voor Vrijheid en Vooruitgang en van de Christelijke Volkspartij.

Dit is een niet-onbelangrijk moment. U zult zich natuurlijk niet verwonderen over de mededeling dat de Volksunie de eenvoudige motie totaal onaantvaardbaar vindt. De reden hiervoor is gisteren voldoende in de verf gezet. Afgezien van de handtekeningen van de heer De Kerpel en

mevrouw Herman, zou er bij bepaalde leden van de Christelijke Volkspartij en de Partij voor Vrijheid en Vooruitgang toch enige schroom moeten aanwezig zijn om nu zo maar de eenvoudige motie goed te keuren. Dit is misschien het ogenblik voor de heer De Bondt om opnieuw de media te halen. De overweging die ik wil meegeven, reikt echter verder dan dat. Mag ik eraan herinneren dat bij monde van de heer Swaelen, en onrechtstreeks ook van de voorzitter van de Partij voor Vrijheid en Vooruitgang, werd gezegd dat de rechtscolleges over deze delicate aangelegenheid moesten beslissen en dat de politieke partijen alsook de wetgever respect moesten opbrengen voor de beslissing van die rechtscolleges?

Mijnheer de Voorzitter, u bent de hoeder niet enkel van de goede gebruiken in de Senaat maar ook van de Grondwet en van de wet. Daarom wil ik u vragen aan de dames en heren in de Senaat opnieuw mede te delen dat zij de uitspraken van onze rechtscolleges moeten honoreren. De hoogste rechtscolleges hebben over het geschil een uitspraak gedaan en nu zou de meerderheid van zins zijn aan de regering toelating te geven op deze uitspraak terug te komen.

Artikel 3bis van de Grondwet in al zijn eenvoud is overduidelijk. Er zijn vier taalgebieden in België en elke Belgische gemeente behoort tot één van deze vier taalgebieden. Het lijkt geen twijfel dat de randgemeenten van Brussel en Voeren-Limburg tot het Vlaamse taalgebied behoren en dat degenen die een poging doen om wie dan ook te verleiden daaraan afbreuk te doen, misdadig handelen. Aan dergelijk misdadig handelen wil de Volksunie zich niet schuldig maken. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Herman voor een stemverklaring.

Mevrouw Herman-Michielsens. — Mijnheer de Voorzitter, namens de Vlaamse liberalen wens ik in dit verband een woordje te zeggen. Zondag heb ik op de televisie een uitspraak gehoord die grote indruk op mij heeft gemaakt. Uit de mond van de heer Galle heb ik gehoord dat er wel een wisselmeerderheid bestaat om tegen het compromis van de regering op te treden, namelijk de wisselmeerderheid van alle Vlaamse partijen of het Vlaamse front. Voor de Vlaamse liberalen bestaat er duidelijk een prioriteit die wij door de jaren heen altijd geëerbiedigd hebben en ook in de toekomst zullen eerbiedigen.

De heer Valkeniers. — De Vlaamse capitulatie.

Mevrouw Herman-Michielsens. — Zoals wij reeds in 1980 verklaarden, beoogt de PVV de hervorming van de Belgische instellingen maar altijd in het kader van de Belgische Staat. Dit is voor de Vlaamse liberalen prioritair.

De heer Luyten. — PVV, pest voor Vlaanderen.

De Voorzitter. — Mijnheer Luyten, het minste respect komt altijd uit de hoek van de Volksunie als één van de collega's vraagt om het woord te voeren. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

Mevrouw Herman-Michielsens. — De prioriteit van de vrijwaring van de Belgische Staat hebben wij ook weer in het compromis gehonoreerd. Namens de Vlaamse liberalen ben ik absoluut niet beschaamd dit te zeggen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De heer Luyten. — Wij wel.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Kerpel.

De heer De Kerpel. — Mijnheer de Voorzitter, de reden waarom ik namens de CVP de eenvoudige motie medeondertekend heb, is terug te vinden in het debat van gisterenmiddag. Uit dit debat is gebleken op welke schandalige manier men munt tracht te slaan uit een specifiek probleem dat in een andere context en in een andere geest dient te worden onderzocht. (*Hoongelach op de banken van de Volksunie en applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre règlement, nous passons au vote sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

164 membres sont présents.

164 leden zijn aanwezig.

93 votent oui.

93 stemmen ja.

71 votent non.

71 stemmen neen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cereche, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarts, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Doumont, Flagathier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillert, Mme L. Gillert, M. Glibert, Mme Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Peetermans, Pouillet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mmes Staels-Dompas, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborgh, Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuysen, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Belot, Borremans, Bourgois, Capoen, Collignon, Content, Mme Coorens, MM. De Baere, M. De Bremaeker, Dehousse, Mme De Pauw-Deveine, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, De Wulf, Donnay, Dufour, Egelméers, Eicher, Flandre, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Grijp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Lepaffe, Luyten, Matthys, Meyntjens, Minet, Moens, Mouton, Op 't Eynde, Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Somers, Spitaels, Swinnen, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandekerckhove, Vandenhove, Van Der Niepen, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Van Overstraeten, Verschueren et Vervaeke.

QUESTION ORALE DE M. VANDENHAUTE AU SECRÉTAIRE D'ÉTAT AUX POSTES, TÉLÉGRAPHES ET TÉLÉPHONES, SUR « LES RÉPERCUSSIONS EXTRÊMEMENT NÉGATIVES DU PROJET DE SCISSION DE LA ZONE TÉLÉPHONIQUE 02, TANT À WOLUWE-SAINT-PIERRE QUE DANS LA ZONE TOUT ENTIÈRE »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VANDENHAUTE AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE UITGESPROKEN NADELIGE GEVOLGEN VAN HET PLAN OM DE TELEFOONZONE 02 TE SPLITSEN, ZOWEL VOOR SINT-PIETERS-WOLUWE ALS VOOR DE GEHELE ZONE »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Vandenhaute au secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, sur « les répercussions extrêmement négatives du projet de scission de la zone téléphonique 02, tant à Woluwe-Saint-Pierre que dans la zone tout entière ».

La parole est à M. Vandenhaute.

M. Vandenhaute. — Monsieur le Président, les répercussions extrêmement négatives du projet de scission de la zone téléphonique 02, tant à Woluwe-Saint-Pierre que dans la zone tout entière sont l'objet de cette question.

A l'heure actuelle, la Régie des Téléphones procède à la pose de nombreux câbles téléphoniques, à la limite de l'agglomération bruxelloise

afin de modifier, d'ici décembre 1988, la configuration géographique de la zone téléphonique 02 existante.

Cette modification ne paraît avoir aucun fondement technique. Quant aux justifications économiques et urbaines des travaux entrepris, elles me paraissent totalement inexistantes.

En outre, le plan du secrétaire d'Etat pour Bruxelles et sa zone téléphonique 02 impliquera la modification d'un grand nombre de numéros d'appel. Dans plusieurs quartiers, notamment à Stockel, centre commerçant très actif situé sur le territoire de Woluwe-Saint-Pierre et partiellement sur celui de Kraainem, ces changements vont entraîner de très graves inconvénients pour les centaines de commerçants et de titulaires de professions libérales.

Mme le secrétaire d'Etat pourrait-elle me préciser :

Quelle sera la configuration de la zone après le découpage ? Quel est le coût de ces travaux ? Si cette nouvelle zone impliquera un coût supplémentaire pour les utilisateurs ? Enfin s'il est prévu d'indemniser les commerçants et les professions libérales pour les perturbations causées ?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris D'Hondt.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Mijnheer de Voorzitter, er is geenszins sprake van dat de zone 02 zou worden opgedeeld. Ik heb die bewering reeds herhaaldelijk weerlegd. De zone 02 blijft op technisch gebied wat ze is. Wel worden in die zone de grenzen van de verschillende netten aangepast aan de grenzen van de taalgebieden. De redenen daarvoor heb ik ook al herhaaldelijk in het Parlement opgegeven. Die aanpassingen brengen uiteraard geen enkele wijziging met zich voor de telefoonabonnees op het stuk van abonnementsgeld of gesprekkosten, aangezien er aan de telefoonzone zelf niet wordt getornd.

De onvermijdelijke moeilijkheden die voor de abonnees voortspuiten uit de noodzakelijke veranderingen van sommige telefoonnummers, zullen zoals steeds het geval is, door het Gewest Telegrafie en Telefonie Brussel op behoorlijke wijze worden opgevangen. De nummers worden zoals gewoonlijk zoveel mogelijk gewijzigd bij het verschijnen van de nieuwe telefoongids, zoniet wordt het oude en het nieuwe nummer in die gids vermeld. Voorts worden abonnees die nog de oude nummers opbellen door een berichtenautomaat gewaarschuwd.

Over de kosten van de hele operatie werden astronomische cijfers vermeld, maar ik kan u mededelen dat de totale kostprijs van al de kabelleggingswerken wordt geraamd op 150 miljoen.

Ik kan u met de meeste klem verzekeren dat deze kosten zeker niet nutteloos zijn. Integendeel, na uitvoering van de kabelleggingswerken, zal er in de betrokken gebieden een ruime reserve aan aansluitingsmogelijkheden beschikbaar zijn. Ook de noodzakelijke uitbreidingen in sommige centrales dienen enkel als vervroegde investeringen te worden beschouwd, waarvoor u ooit, mijnheer Vandenhaute, nog dankbaar zult zijn.

QUESTION ORALE DE M. TRUSSART AU MINISTRE DE L'INTÉRIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DÉCENTRALISATION, AU SECRÉTAIRE D'ÉTAT À L'ÉNERGIE ET AU SECRÉTAIRE D'ÉTAT À L'ENVIRONNEMENT ET À L'ÉMANCIPATION SOCIALE SUR « LES MESURES DE SÉCURITÉ URGENTES EN MATIÈRE DE FONCTIONNEMENT ET DE CONSTRUCTION DES CENTRALES ÉLECTRONUCLÉAIRES »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER TRUSSART AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DÉCENTRALISATIE, AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ENERGIE EN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR LEEFMILIEU EN MAATSCHAPPELIJKE EMANCIPATIE OVER « DE DRINGENDE MAATREGELEN DIE INZAKE DE WERKING EN DE BOUW VAN KERNCENTRALES MOETEN WORDEN GENOMEN »

M. le Président. — La parole est à M. Trussart pour poser une question orale au ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, au secrétaire d'Etat à l'Energie et au secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale sur « les mesures de sécurité urgentes en matière de fonctionnement et de construction des centrales électronucléaires ».

M. Trussart. — Monsieur le Président, les travaux de la commission d'information et d'enquête en matière de sécurité nucléaire sont censés permettre la mise en place d'un meilleur système de sécurité.

En attendant, un problème aigu reste posé par suite du maintien en fonctionnement de la centrale SENA et de la construction de centrales supplémentaires sur le site de Chooz, pratiquement en Belgique.

La centrale SENA est reconnue comme une des plus polluantes et une des moins sûres. Quant aux nouvelles centrales, l'autorisation de les construire a été donnée sur base d'un rapport de sûreté insuffisant parce qu'il n'a pas pris en compte des accidents que l'on sait aujourd'hui tout à fait probables.

De plus, aucune coordination valable sur le plan de la sécurité n'existe entre la France et la Belgique. Je signale, à cet égard, que 1 500 fonctionnaires de la CEE viennent de demander au gouvernement français de stopper sans délai les travaux à Chooz. En outre, le journal *Libération* du mardi 26 mai dernier communique que des hauts responsables de l'EDF auraient déclaré qu'un accident de l'ampleur de celui de Tchernobyl était inévitable dans les prochaines années.

En l'occurrence, les honorables ministres voudraient-ils répondre aux questions suivantes ?

Quels sont les nouvelles mesures prises, depuis la catastrophe de Tchernobyl, dans le but d'améliorer à un quelconque niveau le système de sécurité existant à ce moment ?

Etant donné la situation spécialement critique à Chooz, ont-ils entrepris les démarches qui s'imposaient en vue de faire arrêter, au moins temporairement, jusqu'à l'aboutissement des enquêtes en cours, soit le fonctionnement de la centrale SENA et la construction des autres centrales, soit la participation belge dans ces entreprises ?

M. le Président. — La parole est à Mme Smet, secrétaire d'Etat.

Mme Smet, secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale, adjoint au ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, le gouvernement belge n'a jamais eu pouvoir de s'opposer à la construction et à l'exploitation d'unités nucléaires sur le sol français. Une telle décision est du ressort exclusif des autorités françaises.

Pour le cas de la centrale de SENA, outre les accords de coopération franco-belge, les deux gouvernements ont signé une convention particulière relative à la protection radiologique des populations et de l'environnement. Pour les centrales de Chooz en construction, des discussions approfondies et extensives entre les experts français et belges se poursuivent depuis plusieurs années, de manière fructueuse.

Le gouvernement a toujours eu pour souci d'assurer la sécurité des populations et de l'environnement. Ainsi, par exemple, les plans d'urgence sont révisés périodiquement et un plan général est en cours d'élaboration. De plus, l'installation d'un réseau de mesures automatiques de la radioactivité dans l'environnement a fait l'objet d'une décision du conseil des ministres, réseau qui couvrira, entre autres, la région frontalière de Chooz.

M. Trussart pourra trouver de plus amples informations sur l'action du gouvernement dans les comptes rendus des travaux de la commission sénatoriale sur la sécurité nucléaire.

Selon les informations en possession du gouvernement, la situation à la centrale de SENA n'est nullement critique. Un examen de routine laisse présager un éventuel vieillissement accéléré du métal de la cuve. Après arrêt pour des opérations normales de rechargement, le réacteur ne sera remis en fonctionnement qu'après autorisation des autorités de sûreté françaises qui étudient la question de manière approfondie.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE
BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE
ZAKEN EN OPENBAAR AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR
1985

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET
MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR
AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1986

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET
MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR
AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1987

Hervatting van de algemene beraadslaging

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN DE HEER MEYNTJENS
TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR
AMBT EN DECENTRALISATIE, OVER «HET RAMPENPLAN
VOOR DE PETROCHEMISCHE SEKTOR EN DE VEILIGHEIDS-
VOORZIENINGEN IN HET INDUSTRIEGEBIED VAN DE ANT-
WERPSE LINKEROEVER»

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTERE DE
L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE DE L'ANNEE
BUDGETAIRE 1985

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTERE DE
L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE POUR L'ANNEE
BUDGETAIRE 1986

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTERE DE
L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE POUR L'ANNEE
BUDGETAIRE 1987

Reprise de la discussion générale

INTERPELLATION JOINTE DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE
DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA
DECENTRALISATION, SUR «LE PLAN D'URGENCE POUR LE
SECTEUR PETROCHIMIQUE ET LES MESURES DE SECURITE
DANS LA ZONE INDUSTRIELLE DE LA RIVE GAUCHE ANVER-
SOISE»

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene bespreking van de ontwerpen van wet betreffende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, waaraan de interpellatie van de heer Meyntjens is toegevoegd.

Nous reprenons la discussion générale des projets de loi relatifs au budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique, à laquelle est jointe l'interpellation de M. Meyntjens.

Het woord is aan de heer Content.

De heer Content. — Mijnheer de Voorzitter, gisteren, tijdens het debat over de Voerstreek herhaalde een collega de woorden van de Eerste minister: «in een huishouden wordt vaak gekibbeld maar men blijft toch bij elkaar». Ik voeg daaraan toe: men blijft bij elkaar omdat het niet anders kan.

Wat de begroting van Binnenlandse Zaken betreft, kan het ook niet anders of wij moeten spreken over de financiële moeilijkheden van de gemeenten die vaak het gevolg zijn van het regeringsbeleid ter zake. Ik wil even de maatregelen samenvatten die rechtstreeks of onrechtstreeks een negatieve invloed hebben op de financiële situatie van de gemeenten.

Ten eerste, de dotaties van het Gemeentefonds verminderen elk jaar en komen niet meer tegemoet aan de toenemende behoeften van de gemeenten. In vergelijking met 1985 verminderden de dotaties in 1986 met 370 miljoen en in 1987 5 881 miljoen. In twee jaar tijd verminderden de dotaties van het Gemeentefonds dus met circa 6 miljard. Dit heeft tot gevolg dat de gemeenten, als zij het al niet hebben gedaan, in de toekomst hun belastingen moeten verhogen.

Ten tweede, de omschakeling van BTK, DAC enzovoort naar Geco, had voor de gemeenten in 1986 een meeruitgave van 225 miljoen tot gevolg en in 1987 met circa 3 miljard. In twee jaar tijd betekent dit een meeruitgave van meer dan 3 miljard voor het aandeel van de gemeenten in het loon van de Geco's. In dit verband wij is ik erop dat de gemeenten vooral lager personeel aanwerven als Geco. Universitair gevormden en mensen met een hoger diploma komen niet zo vlug in aanmerking om als Geco te worden tewerkgesteld omdat dit te duur uitvalt voor de gemeenten.

De derde moeilijkheid op financieel vlak is de beperking van de investeringsprogramma's van het Rijk tot 64 pct. van het programma van 1985. Hierdoor zijn gemeenten en OCMW's verplicht om zelf te investeren, en daarvoor ongeveer 7 miljard meer uit te geven.

Een andere uitgave ten laste van de gemeenten is de verhoging van het bestaansminimum. Het is gemakkelijk om wetten en besluiten uit te vaardigen inzake grotere uitgaven die ten laste vallen van de gemeenten en niet van de Staat. De Staat verplicht de gemeenten meer belastingen te heffen maar zou dat zelf moeten doen of zou moeten besparen.

Een volgende reeks opmerkingen betreft de voorstellen inzake een nieuwe gemeentewet. Ik zal een samenvatting geven zonder commentaar. Ik vermeld de verzoeken van de personeelsleden.

De gemeentesecretarissen zouden geen toezicht meer hebben op de ontvanger. Ze zijn echter van oordeel dat men de eenheid moet eerbiedigen: de gemeenteontvanger moet als enige specifieke taak hebben, zoals vroeger, het verzorgen van ontvangsten en uitgaven.

Ook de wijzigingen in de politiewet geven aanleiding tot op- en aanmerkingen van de gemeenten en van de politiediensten. De minister zou daar zijn licht moeten opsteken en eventuele wijzigingen aan het Parlement voorleggen.

Mijnheer de minister, u weet dat er enkele onnauwkeurigheden zijn. Het veranderen van bepaalde gedeelten van de politiewet is bijzonder moeilijk. De burgemeester en de verantwoordelijken hebben vele vragen die tot op heden onbeantwoord zijn gebleven.

Ik behandel thans de wedden van burgemeesters en schepenen. Sinds enkele maanden ben ik geen burgemeester meer; ik spreek dus niet voor eigen voordeel.

Meer en meer klagen burgemeesters en schepenen erover dat hun wedde zo klein is dat ze vaak meer uitgeven — bijvoorbeeld aan lidmaatschappen — dan ontvangen. Hierdoor worden sommigen, die bekwaam zijn om het ambt van burgemeester of schepen te vervullen, vaak afgeschrikt.

De heer Egelmeers, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Met de beperkte financiële middelen waarover zij beschikken, willen zij een dergelijke grote verantwoordelijkheid niet op zich nemen.

Ik vestig ook uw aandacht op de kleine wedden die worden uitbetaald aan de bestuurders van toeristische steden. Ze hebben meer verantwoordelijkheid en meer werk ingevolge de toeloop van toeristen. De kleine wedde en de grote representatiekosten schrikken eventuele waardevolle kandidaten af. Ik dring er bij de minister op aan om deze kwestie met veel belangstelling te onderzoeken.

Ik geef een voorbeeld uit Nederland waar een gemeente zoals Blankenberge wordt bestuurd door wethouders wier wedde per maand 70 000 frank bedraagt. Zij kunnen het zich veroorloven hun beroepsactiviteit op te geven om zich ten volle aan de taak van bestuurder van een gemeente te kunnen wijden. Op die manier zouden de burgemeester en de schepenen elke dag, en heel de dag, in het stadhuis aanwezig kunnen zijn, wat de werking van de gemeentediensten ten goede zou komen.

Mijnheer de minister, u hebt indertijd de fusies van gemeenten helpen tot stand brengen. Een van de redenen om tot die fusies over te gaan was dat de kosten zouden verminderen. De praktijk heeft ons geleerd dat juist het omgekeerde is gebeurd en dat zij hebben geleid tot grotere budgettaire uitgaven. Als bijvoorbeeld een deelgemeente een nieuwe weg krijgt, dan willen de vier andere gefusioneerde gemeenten ook een nieuwe weg, zelfs als het niet nodig is. Electoraal zijn de gemeentebesturen dan verplicht dit te doen.

Deze lange inleiding was bedoeld om aan te tonen dat het misschien nuttig zou zijn, na het experiment van zovele jaren, aan de gemeentebesturen voor te stellen grondafstand of wijkafstand te doen indien zij dat wensen en indien dit zou leiden tot een vermindering van hun uitgaven.

Ik geef in dat verband een voorbeeld dat ik zeer goed ken. De fusie van de gemeenten heeft ertoe geleid dat Wenduine werd gefusioneerd met De Haan. Een gedeelte van Wenduine ligt dicht bij Blankenberge dan bij De Haan, waardoor heel die wijk totaal is afgestemd op Blankenberge. De Haan daarentegen ligt een tiental kilometers verder van die wijk Harendijke.

Om dergelijke toestanden te vermijden, kunnen misschien bepaalde wijken worden overgeheveld. De minister moet natuurlijk zijn verantwoordelijkheid ter zake op zich nemen. Het zou alleszins bepaalde besparingen mogelijk maken niet alleen voor de gemeentekas, maar ook voor de betrokken inwoners zelf. De deelgemeenten moeten meer betrokken worden bij het geheel van de gemeente. Ik citeer hier twee voorbeelden, een uit mijn eigen streek en een uit een andere streek waar fusies van kleine gemeenten gebeurd zijn. Het merendeel van de bevolking kent er zelfs de schepenen niet, en nauwelijke de naam van de burgemeester. Men kent alleen de gemeenteraadsleden uit de eigen deelgemeente. Na navraag was dit het geval in Zuikerkerke en omgeving en eveneens in Boutersem en Neervelp. Deze voorbeelden dienen alleen om de minister duidelijk te maken dat het noodzakelijk is het probleem even van nabij te bekijken, en na te gaan hoe men de bevolking beter bij het bestuur van hun gemeenten kan betrekken.

Staatssecretaris Bril, ik ben blij u hier vandaag te zien, want dat geeft mij de gelegenheid het probleem van de wedden van de gemeentebesturen aan te snijden. Ambtenaren zijn geen tweederangsburgers. Zij hebben gerechtvaardigde eisen nopens hun wedden en bestaanszekerheid. Ik veroorloof mij u deze eisen voor te leggen ten einde uw visie hierover te kennen.

Een eerste eis is een weddeverhoging van ongeveer één procent. Dat zou overeenkomen met een verhoging van gemiddeld 22 500 F per persoon, gespreid over twee jaar. De tweede eis is de aanpassing van het vakantiegeld. De derde eis is de aanpassing van de eindejaarspremie. De vierde eis is het behoud van het tewerkstellingsvolume. De vijfde eis is de afschaffing van de solidariteitsbijdrage en de zesde eis is de reeds sinds 1983 beloofde arbeidsduurverkortung.

Een noodplanregeling bij nucleaire ongevallen moet zo vlug mogelijk aan het Parlement worden voorgelegd zodat de gemeenten weten wat ze moeten doen. Voorts moet dringend een oplossing worden gezocht in verband met de deurwaarders die altijd een beroep doen op de gemeenten om hun afschriften te doen bezorgen en die het gemeentelijk personeel gebruiken als postbode. Het moet de gemeenten mogelijk worden gemaakt een vergoeding te eisen voor die diensten, ofwel moeten de deurwaarders worden verplicht hun afschriften zelf te bestellen.

Dringend is ook de goedkeuring van het voorstel-Ylieff nr. 677-1 in verband met politiek verlof voor het onderwijzend personeel. De ambtenaren hebben recht op politiek verlof; waarom zou het onderwijzend personeel geen politiek verlof kunnen krijgen?

Tot daar, mijnheer de Voorzitter, enkele op- en aanmerkingen. Uw jarenlange inspanning voor de gemeenten kennende, mijnheer de minister, ben ik ervan overtuigd dat u met deze opmerkingen rekening zal willen houden. De democratie begint immers bij de autonomie van de gemeenten. *(Applaus op de socialistische banken.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Meyntjens voor het ontwikkelen van zijn interpellatie.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, mijn interpellatie handelt over het rampenplan voor de petrochemische industrie. Dat ik niet de enige ben die verontrust is, bewijst het feit dat de heren Cardoen en Anthuenis gisteren dezelfde problemen hebben behandeld.

In haar congres van juni 1982, onder het motto « Ecologie en Economie, naar een nieuw evenwicht », heeft de Volksunie erop gewezen dat een overloos vertrouwen in onze hoogtechnologische mogelijkheden vlug zou leiden tot de totale ontwrichting en verontreiniging van ons leefmilieu.

Heel wat commentatoren verweten ons met dit standpunt bewust aan misplaatste doemdenkerij te doen.

Het ongeval in de kerncentrale van Tsjernobyl heeft echter op een dramatische wijze aangetoond hoe wankel het evenwicht is tussen ecologie en economie in onze hoogtechnologische maatschappij. Wat enkele jaren geleden werd afgedaan als doemdenkerij, wordt nu, na Tsjernobyl, door zowat iedereen aanvaard. De publieke opinie is door deze kernramp, waarbij zij zich betrokken voelde, wakker geschud en eist in de vorm van doelmatige rampenplannen het herstel van dit broos evenwicht.

Toen ik in maart 1986, dus kort vóór de kernramp te Tsjernobyl, op deze tribune aandrang op een dringende herziening van de rampenplannen voor de kerncentrale te Doel, stelde de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken dat de veiligheid op afdoende wijze wordt gewaarborgd door de provinciale hulpplannen, en benadrukte hij nogmaals dat die plannen niet openbaar konden worden gemaakt.

Ik heb altijd vragen gesteld rond deze geheimzinnige zelfzekerheid.

Toen de overheid na de ramp te Tsjernobyl en onder druk van de publieke opinie, verplicht werd haar stilzwijgen rond de inhoud van rampenplannen te verbreken, bleek al gauw dat die geheimzinnige zelfzekerheid de nalatigheid op het vlak van de noodplanning diende te verbergen. De bestaande rampenplannen konden immers op geen enkele wijze de veiligheid van de bevolking garanderen.

Dank zij Tsjernobyl kon de veiligheidsproblematiek rond kerninstallaties een nieuwe wending nemen. In de Senaat werd een bijzondere commissie van informatie en onderzoek inzake nucleaire veiligheid opgericht. Onafhankelijk van deze commissie stoomde het ministerie van Binnenlandse Zaken, op eigen houtje, een ontwerp van algemeen noodplan voor nucleaire risico's klaar. Men kan zich afvragen waarom de minister van Binnenlandse Zaken wil vooruitlopen op de besluiten van de bijzondere commissie. De kans is immers groot dat er heel wat werk

zal moeten worden overgedaan. De grote lijnen waarvoor in dit ontwerp werd geopteerd, laten dit alleszins vermoeden.

Het ligt niet in mijn bedoeling, in het kader van deze interpellatie, dit ontwerp uitvoerig te bespreken. Toch wil ik hier duidelijk stellen dat de 10-kmzone, de richtniveaus, de vage urgentiemaatregelen en de rol van de gemeentebesturen, voor de Volksunie onaanvaardbare opties zijn. Ik ben van mening dat ook de bijzondere commissie op deze punten haar kritiek niet zal sparen.

Bovendien, en nu kom ik terug tot het onderwerp van mijn interpellatie, verbaast het mij dat er in dit ontwerp geen concrete noodplannen voor de petrochemische industrie werden opgenomen. De problematiek wordt in de inleiding van dit ontwerp afgedaan met volgende paragraaf: «De procedures beschreven in deze regeling zullen eveneens van toepassing gemaakt worden op de chemische risico's, overeenkomstig de Europese richtlijnen ter zake.»

Deze summierse behandeling van de rampenplannen voor de petrochemische industrie wijst op een gebrek aan realiteitszin bij de verantwoordelijke personen op het kabinet van Binnenlandse Zaken. Terwijl Tsjernobyl voor de minister van Binnenlandse Zaken de rechtstreekse aanleiding was tot het uitwerken van een nucleair rampenplan, schijnen de dramatische gevolgen van de petrochemische ongevallen in Seveso, Bhopal en Sandoz ditzelfde kabinet er niet toe aan te sporen de opstelling van een rampenplan voor de petrochemische industriegebieden als een prioriteit te beschouwen.

Deze recente ongevallen, en dan spreken we alleen over de grootste uit een lange rij, zouden ons nochtans, in een land met een uitgebreide petrochemische sector, moeten aanzetten tot een grotere waakzaamheid. Bovendien zijn de grote petrochemische industriegebieden zoals Gent, Vilvoorde en Antwerpen, gelegen in de onmiddellijke omgeving van grootstedelijke gebieden.

Mijnheer de minister, ik weet niet of u vanmiddag de nieuwsberichten over de radio hebt gehoord. De burgemeester van Antwerpen was aan het woord over het ontsnappen van een gaswolk vanuit de Metallurgie te Hoboken. Het is gelukkig geen ernstige ramp. Kleine ongevallen kunnen zich alle dagen voordoen in de petrochemische industrie in het Antwerpse.

Een ongeval in een dergelijk industriegebied, zelfs al blijft het beperkt in omvang, kan een ernstige bedreiging vormen voor de bevolking van deze grootstedelijke gebieden. We kunnen het ons dus gewoonweg niet permitteren hier alles aan het toeval over te laten of van de stelling uit te gaan dat deze sector wel de nodige veiligheidsmaatregelen zal treffen.

Wat dit laatste betreft, wil ik u herinneren aan de resultaten van de milieuscanning, uitgevoerd in opdracht van de gemeenschapsminister voor Leefmilieu Lenssens. In het Antwerps industriegebied werden achttien steekproeven uitgevoerd. In acht bedrijven werden grote overtredingen vastgesteld zoals het produceren van gevaarlijke produkten zonder vergunning, bij acht andere bedrijven kleine overtredingen. Slechts twee ondernemingen voldeden aan alle voorschriften.

In antwoord op mijn parlementaire vraag van 7 april 1987 aangaande deze problematiek, stelde gemeenschapsminister Lenssens: «Zonder afbreuk te doen aan de vele inspanningen die meerdere bedrijven inzake veiligheid en bescherming van het leefmilieu leveren, tonen de tussentijdse onderzoeksresultaten van de uitgevoerde milieuscanning nochtans aan dat in bepaalde bedrijven toch nog steeds gevaarlijke situaties bestaan. Gelet op de in de Antwerpse industriezone opgeslagen uitermate grote hoeveelheid ontvlambare produkten, houden deze op zichzelf misschien niet altijd belangrijk te noemen overtredingen, die in 16 van de 18 onderzochte bedrijven werden vastgesteld, immers een potentieel groot gevaar in.»

De resultaten van die steekproef zijn huiveringwekkend. We moeten ons er terdege van bewust zijn dat zelfs een klein ongeval in deze sector de oorzaak kan zijn van een ware catastrofe. Ik dacht dat de buitenlandse voorbeelden dit onbetwistbaar hadden aangetoond. Het heeft bijgevolg geen enkele zin de resultaten van dit onderzoek te minimaliseren en de discussie te leiden naar het bevoegdheidsvraagstuk. Zeker voor de petrochemische sector moet het spreekwoord «waar er rook is, is er vuur» ernstig worden genomen.

Die steekproef geeft ons bovendien het recht te twijfelen aan het verantwoordelijkheidsgevoel bij onze grote ondernemingen, niet alleen op het vlak van het milieu, maar tevens op het vlak van de veiligheid.

Het initiatief van gemeenschapsminister Lenssens verdient mijns inziens navolging. Het lijkt mij zelfs aangewezen dit onderzoek aan te vullen met een aantal steekproeven over de toepassing van de veiligheidsvoorschriften in diezelfde industriegebieden. Ik ben ervan overtuigd,

mijnheer de minister, dat men bij dit onderzoek tot gelijkaardige besluiten zal komen. Ik hoop daarom dat u, samen met de minister van Tewerkstelling en Arbeid, het initiatief zal nemen.

In antwoord op deze opmerkingen zal u ongetwijfeld verwijzen naar de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 10 maart 1987. Ingevolge deze wet is de minister van Binnenlandse Zaken ertoe gehouden rampenplannen op te stellen voor industrieën waar gevaarlijke stoffen worden geproduceerd of opgeslagen en de bevolking in te lichten over de veiligheidsmaatregelen en de wijze waarop zij zich, bij een ongeval, dient te gedragen. Deze wet zal echter dode letter blijven zolang de uitvoeringsbesluiten erop niet zijn uitgevaardigd. Bovendien zal het nog heel wat tijd en moeite vergen om van al de betrokken ondernemingen de inlichtingen te bekomen, nodig voor de opstelling van dergelijke rampenplannen.

De wet van 21 januari 1987 ontslaat de minister van Binnenlandse Zaken niet van de verplichting om ondertussen de veiligheid van de bevolking in de grootstedelijke gebieden rond de petrochemische industrieën te garanderen. Aan de hand van enkele concrete voorbeelden wil ik aantonen dat zelfs de elementaire veiligheidsvoorschriften over het hoofd worden gezien. Als minister van Binnenlandse Zaken, verantwoordelijk voor de beveiliging van de bevolking, hebt u, naar mijn mening, de plicht in deze gevallen onmiddellijk de nodige maatregelen te treffen.

Naar ik vernam, zou het gasschip *Methania* voor de eerste keer met een volle lading de LNG-terminal in de haven van Zeebrugge aandoen in de herfst van dit jaar. Anderzijds, verklaarde de heer André Clymans, verantwoordelijk voor veiligheid, civiele bescherming en brandweerdiensten op het kabinet van Binnenlandse Zaken, in het weekblad *Knaack* van 8 april 1987: «Er bestaat al lang een OH-plan voor Brugge-Zeebrugge, en zoals voor elk plan is er voortdurend bijsturing. De definitieve goedkeuring van de nieuwste versie van het OH-plan is overigens nog louter een formaliteit. Maar» — en nu komt het — «wat het rampenplan van de LNG betreft, zijn we nog in volle voorbereiding, daar bestaat nog geen definitieve versie of standpunt over.»

Ik kan onmogelijk aannemen, mijnheer de minister, dat u zal toelaten dat de *Methania*, een drijvende bom, aanlegt in de haven van Zeebrugge zonder dat het rampenplan voor de LNG-terminal volledig klaar is. Het lijkt mij gewoonweg onverantwoord een dergelijk schip de haven van Zeebrugge binnen te laten zonder dat de nodige veiligheidsvoorzieningen werden getroffen en zonder dat alle noodzakelijke rampenplannen operationeel zijn.

Bovendien blijkt uit verklaringen van deskundigen dat er geen enkele coördinatie bestaat tussen het urgentieplan van Distrigas, het urgentieplan van de minister van Binnenlandse Zaken voor de haven, het OH-plan Brugge-Knokke-Heist en het rampenplan voor de LNG-terminal. Deze coördinatie is nochtans van wezenlijk belang voor het geval er zich in een terminal een grensoverschrijdend ongeval mocht voordoen. De minister van Binnenlandse Zaken draagt, politiek, de verantwoordelijkheid voor de coördinatie van deze rampenplannen. Zolang de coördinatie niet ten volle uitgewerkt is, lijkt het mij onverantwoord de *Methania* in de haven van Zeebrugge te ontvangen.

Tenslotte wil ik erop aandringen dat vooraf moet worden getest of de rampenplannen operationeel zijn. Bij de behandeling van zo'n gevaarlijke stof mag men niets aan het toeval overlaten. De overheid, die de politieke verantwoordelijkheid draagt voor een mogelijk ongeval in deze LNG-terminal, moet onbetwistbare waarborgen hebben inzake de paraatheid van de uitgewerkte rampenplannen.

Zolang aan bovengenoemde voorwaarden niet voldaan wordt, kan, volgens onze fractie, de haven van Zeebrugge niet worden opengesteld voor de *Methania*.

Een tweede voorbeeld betreft het industriegebied op de Antwerpse linkeroever, wellicht één van de meest immense en angstaanjagende industriegebieden van Europa.

Wie dit industriegebied niet kent, kan ik de raad geven zich eens aan een rondrit te wagen. Het is een zeer bevreemdende en angstaanjagende ervaring. In dit niemandsland zie je alleen immens grote tanks, ingewikkelde buizenconstructies, hemelhoge schoorstenen, opslagruimten en, hier en daar, een administratief gebouw. Je krijgt steeds opnieuw de indruk dat de techniek hier een zelfstandig bestaan is gaan leiden zonder enige menselijke inbreng.

Graag wil ik uw aandacht vragen voor enkele veiligheidsaspecten in dit petrochemisch niemandsland.

Eerst wil ik terugkomen op het ontwerp van algemeen noodplan. Ik sprak er reeds mijn verwondering over uit dat de petrochemische

noodplannen niet werden uitgewerkt. Deze opmerking geldt voornamelijk, en misschien zelfs in de eerste plaats, voor het petrochemisch industriegebied op de Antwerpse linkeroever.

De kerninstallaties, waarvoor dit algemeen noodplan in hoofdzaak van toepassing zal zijn, sluit geografisch volkomen aan bij deze uitgestrekte petrochemische industriezone. Een ernstig nucleair ongeval in de kerncentrale van Doel zal bijna onvermijdelijk aanleiding geven tot de ontruiming van dit industriegebied. De vraag hierbij is uiteraard of een snelle evacuatie van die industriezone mogelijk is zonder de veiligheid binnen dit industriegebied in gevaar te brengen. Kan men, met andere woorden, dit industriegebied in geval van nood ongecontroleerd achterlaten? Is de bedrijfsleiding van de petrochemische sector voorzien op dergelijke onverwachte situaties of mag men zich onder dergelijke omstandigheden verwachten aan een aanenschakeling van ongevallen in deze uiterst gevaarlijke sector?

Men kan de zaak ook gewoonweg omkeren. Bij een ongeval met de afmetingen van Bhopal, bijvoorbeeld, is een plotse evacuatie van het personeel van de kerninstallaties noodzakelijk. Men zal uiteraard niet de kans krijgen om de vier kerncentrales stil te leggen en van het elektriciteitsnet af te koppelen. Werden er door de exploitant van Doel maatregelen genomen om, onder dergelijke omstandigheden, de veiligheid van de kerninstallaties te waarborgen?

Uit deze opmerkingen blijkt duidelijk dat een rampenplan voor de kerninstallaties te Doel slechts doelmatig kan zijn in zoverre het gecoördineerd wordt met een uitgewerkt rampenplan voor de petrochemische industrie.

Ik hoop, mijnheer de minister, dat met deze opmerkingen rekening zal worden gehouden in de definitieve versie van het algemeen noodplan.

Een andere opmerking inzake dit industriegebied betreft de beveiliging van de oppervlaktewateren in geval van brand. Bij het ongeval in het bedrijf Sandoz, dat door zijn ligging aan de oevers van de Rijn te vergelijken is met heel wat petrochemische bedrijven in het Antwerpse, vloeiden er grote hoeveelheden sterk vervuild afkoelings- en bluswater in de Rijn. De opvangbekkens waren veel te klein om de hoeveelheid water, nodig voor de blussingswerken, op te vangen. De gevolgen van deze situatie kent u allemaal. Het zal nog jaren duren vooraleer de Rijn de gevolgen van deze vervuiling verwerkt heeft.

Wanneer er zich in het Antwerps industriegebied een gelijkaardig ongeluk zou voordoen, staan we ongetwijfeld voor dezelfde problemen. Uit de milieuscanning, waarover ik voordien reeds handelde, blijkt immers dat juist in het Antwerps industriegebied een inkuiping rondom de opslagtanks voor ontvlambare vloeistoffen gewoon niet aanwezig is of niet aan de voorschriften voldoet. Bij een eventueel ongeval in deze industriezone is de kans dus zeer groot dat het blus- en afkoelingswater gewoon de Schelde zal invloeden, waardoor deze hopeloos vervuilde stroom nog een bijkomende milieubelasting krijgt te verwerken.

Door de verontreiniging van het oppervlaktewater rijzen nog bijkomende problemen voor de streken die het als basis voor hun drinkwatervoorziening gebruiken. Het lijkt mij daarom noodzakelijk om zo snel mogelijk ook onze conclusies te trekken uit het petrochemisch ongeval te Bazel.

Ik weet, mijnheer de minister, dat het niet zo eenvoudig is om pasklare oplossingen aan te dragen ter bescherming en beveiliging van onze oppervlaktewateren. Toch lijkt het mij erg belangrijk dat er dringend iemand het initiatief neemt. Wellicht biedt de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten, de mogelijkheid om de aanleg van spaarbekkens of inkuipingen als een bijkomende exploitatievoorwaarde op te leggen aan de bedrijven uit de petrochemische sector.

Tenslotte vraag ik opnieuw uw aandacht voor de aanleg van een tweede vluchtweg in het industriegebied op de Antwerpse linkeroever, grondgebied Zwijndrecht. Het is reeds de vierde of vijfde keer dat ik daarover interpelleer, mijnheer de minister, en wij staan nog altijd even ver.

Momenteel zijn die bedrijven uitsluitend toegankelijk via de Canadastraat. Deze toegangsweg doet eveneens dienst als vluchtweg voor de industriezone. Die situatie is levensgevaarlijk. Wanneer de vluchtweg door een ontploffing of een gasontsnapping geblokkeerd raakt, staan we voor een catastrofe. De hulpdiensten kunnen in zo een geval de industriezone niet in, waardoor de evacuatie van de werknemers van dit industriegebied een hopeloze onderneming wordt. Vandaar dat ik reeds geruime tijd, samen met de gouverneur van de provincie Antwerpen en de vereniging VIBNA, aandring op de aanleg van een tweede vluchtweg voor deze industriezone.

Uw voorganger op het departement van Binnenlandse Zaken, de heer Nothomb, heeft nooit veel aandacht willen besteden aan deze problematiek. Na verschillende parlementaire vragen en interpellaties werkte hij, eind 1985, een oplossing uit.

Voor de minister van Binnenlandse Zaken was het probleem van de baan. Of met de voorgestelde oplossing, de veiligheid in dit industriegebied kon worden gegarandeerd, was blijkbaar van bijkomende orde. Het is duidelijk dat de overheid gekozen heeft voor een gemakkelijksoplossing. Een tijdelijk traject, bestemd voor de aan- en afvoer van materiaal en grondstoffen, werd zonder enige aanpassingswerken, gepromoveerd tot tweede vluchtweg.

Ik kan moeilijk aannemen, mijnheer de minister, dat een weg die nauwelijks te berijden is met een gewone personenwagen, de naam tweede vluchtweg verdient. Bovendien moeten de Antwerpse veiligheids- en hulpdiensten bij een ernstig ongeval een geweldige en tijdrovende omweg maken vooraleer ze het rampgebied kunnen bereiken. Deze diensten moeten zich eerst begeven naar Kallo, gelegen op vier kilometer van de industriezone. Eens op de vluchtweg, vraagt het nog een hele rit vooraleer men uiteindelijk het getroffen gebied bereikt. Men moet dus tien kilometer te veel afleggen, daar waar in dergelijke gevallen ieder ogenblik van levensbelang kan zijn. Het gaat om een industriegebied waar 5 000 mensen tewerkgesteld zijn. Het is een schande dat aan deze toestand niets wordt gedaan. De hulpdiensten worden verplicht een tochtje in de vrije natuur te maken in plaats van zich onmiddellijk te kunnen begeven naar de gevaarszone. Dit is wraakroepend. De overheid speelt al jaren, bij gebrek aan belangstelling, met de veiligheid van de werknemers in deze industriezone. Moet er zich eerst een catastrofe voordoen, vooraleer de overheid zal inzien dat een tweede vluchtweg geen overbodige luxe is?

Ik hoop, mijnheer de minister, dat u de bescherming en de beveiliging van de werknemers in de industriezone ernstig zal willen nemen. Ik hoop, dat u het initiatief zal nemen om, op korte termijn, op een fatsoenlijke manier, een tweede vluchtweg in die zone aan te leggen.

Een goede en efficiënte oplossing ligt voor het grijpen. Met een minimum aan kosten kan dit project worden gerealiseerd.

Mijnheer de minister, ik kan aannemen, dat u niet weet waarover ik praat, maar uw diensten weten het zeker en vast.

Tussen de firma's Dredging en BP liggen heel wat gronden braak. Bovendien bevinden er zich op deze gronden onverharde wegen die gebruikt werden bij de opspuitingswerken. Deze is nu reeds een rechtstreekse verbinding tussen de expressweg Antwerpen-Zelzate en het einde van de Canadalaan. Het volstaat deze wegen te verbreden, te verharren en aan te sluiten en het probleem van de tweede vluchtweg is definitief van de baan. Eenvoudiger kan het toch niet! Maar men moet het doen.

Mijnheer de minister, zou u tenslotte willen antwoorden op de volgende vragen:

1. Waarom zijn er in het ontwerp van algemeen noodplan voor nucleaire risico's geen concrete noodplannen voor de petrochemische industrie opgenomen? Licht het in de bedoeling, ingevolge de wet van 21 januari 1987, afzonderlijke rampenplannen uit te werken voor de verschillende petrochemische industriezones? Zullen de gemeentebesturen, op wier grondgebied deze industriezones gelegen zijn, hierbij worden betrokken? Op welke manier zullen de nucleaire en petrochemische rampenplannen worden gecoördineerd?

2. Is het niet wenselijk, na de opzienbarende resultaten van de milieuscanning in de petrochemische bedrijven, een veiligheidsscanning in die bedrijven uit te voeren en de evacuatieplannen aan de praktijk te toetsen?

3. Wanneer zullen de uitvoeringsbesluiten op de wet van 21 januari 1987 worden gepubliceerd?

4. Wanneer zal de minister van Binnenlandse Zaken de problematiek van de tweede vluchtweg voor de Antwerpse linkeroever aan een ernstig onderzoek onderwerpen en maatregelen treffen ter verbetering van de veiligheid in deze industriezone?

5. Wanneer zal de minister van Binnenlandse Zaken de bevolking in de woongebieden rondom de industriezones inlichten over de veiligheids- en preventiemaatregelen?

6. Beschikken onze petrochemische bedrijven over voldoende spaarbekkens voor de opvang van verontreinigd bluswater zodat in geval van brand kan worden voorzien in de beveiliging van de oppervlaktewateren? (Applaus op de banken van de Volksunie.)

M. le Président. — La parole est à M. Michel, ministre.

M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — Monsieur le Président, mes collègues et moi sommes convenus que la réponse aux différents intervenants serait donnée d'abord par le secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Informatisation des services publics, ensuite par M. Bril, secrétaire d'Etat à la Fonction publique et, en dernier lieu, par moi-même.

M. le Président. — La parole est à M. Lutgen, secrétaire d'Etat.

M. Lutgen, secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Informatisation des Services publics, adjoint au Premier ministre. — Monsieur le Président, j'ai écouté avec un intérêt certain M. le rapporteur et j'ai pu apprécier combien la problématique de la modernisation de nos services publics avait retenu son attention personnelle, comme ce fut d'ailleurs le cas pour les membres de la commission de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Il ressort de la concertation sociale et des critiques exprimées dans cette assemblée, dans le cadre de la discussion du budget de l'Intérieur et de la Fonction publique, que la modernisation des services publics est un impératif important. C'est en réponse à ce besoin qu'un secrétaire d'Etat à la Modernisation des Services publics est entré en fonction. Je me réfère au chapitre de l'accord de gouvernement se rapportant à la volonté de construire un Etat moderne.

Avant de répondre à chacun des intervenants, je dirai à l'adresse de M. le rapporteur et de M. Flagothier, qui se sont interrogés à ce propos, d'abord que la responsabilité qui m'incombe est nouvelle, qu'elle consiste, en fait, en une coordination et, si je puis dire, en une impulsion; ensuite qu'elle est assumée dans la plupart des pays européens: les contacts que j'entretiens avec eux montrent bien que la volonté de la Belgique de coordonner un ensemble d'actions de modernisation rejoint la préoccupation des pays de l'OCDE.

Je me suis établi quelques lignes de force.

La première est que cette modernisation n'est possible que par une volonté commune au sein de tous les services publics.

La deuxième est que, ma compétence étant essentiellement de l'ordre de la coordination et de l'impulsion, chaque titulaire de département, chaque ministre garde son entière responsabilité dans le développement et la réalisation des initiatives de modernisation.

Une autre ligne de force est qu'il ne faudrait pas croire, malgré l'intitulé de la fonction du secrétaire d'Etat, que modernisation et informatisation se confondent. La modernisation dépasse de loin le phénomène nécessaire de l'informatisation. Elle est un moyen qui concourt à rendre d'énormes services dans le développement de notre société.

Enfin, ce qui n'est certes pas le plus agréable pour un homme politique, il s'agit d'une œuvre de longue haleine; un changement de culture ne s'opère pas en un jour, ni en une année, ni même en cinq ans; dès lors, les résultats ne pourront être engrangés qu'à long terme. Il est nécessaire d'introduire au plus tôt des orientations de management dans les services publics. Passer d'une culture administrative à une culture de management dans les services publics ne se développera et n'aura de résultats que dans les années à venir.

Cela nécessitait la mise au point d'une stratégie d'ensemble. Je l'ai présentée au gouvernement, qui en a pris acte et développe, sous mon impulsion, les actions prioritaires qui ont été dégagées.

Nos services publics connaissent aujourd'hui énormément de difficultés.

Ils sont un peu les mal-aimés de notre société. Ils ne bénéficient pas toujours, de la part du pouvoir politique, de l'appréciation qu'ils sont en droit d'espérer; ils ne recueillent pas toujours non plus, auprès du public, l'écho que mériterait leur dévouement.

Certes, je ne prétends pas que l'ensemble du fonctionnement des services publics ne mérite aucun reproche. Mais, pour avoir fréquenté depuis un an et demi, plus directement, en raison de mes responsabilités, l'ensemble des travailleurs des services publics, je puis affirmer qu'on trouve chez eux énormément de compétence et la volonté d'aller vers la modernisation; les critiques à leur égard, parfois largement abusives, sont quelquefois blessantes mais aussi démotivantes.

Plusieurs intervenants ont parlé d'ailleurs de la démotivation. M. Toussaint principalement a estimé qu'elle trouve son origine surtout dans la modicité des rémunérations. M. De Baere a évoqué celle-ci également. C'est un élément dont les responsables politiques doivent tenir compte.

Mais, au-delà de cet aspect pécuniaire, la démotivation a d'autres sources. J'ai cité le manque de considération, mais il y a aussi, et M. Cardoen y fait largement allusion, le phénomène de la politisation.

Nous avons en tant que responsables politiques, l'obligation d'envisager toutes les mesures qui pourraient faire en sorte non pas de supprimer le pluralisme idéologique des responsables de nos services publics, mais d'éviter au maximum les « parachutages » politiques. Je rejoins à cet égard les préoccupations de M. Cardoen et certaines de ses propositions, notamment son approche quant à la suppression de l'article 18 du statut du personnel de l'Etat.

M. Cardoen. — Je vous remercie, monsieur le ministre.

M. Lutgen, secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Informatisation des Services publics, adjoint au Premier ministre. — Je pense que nous avons à rechercher la réconciliation avec les services publics.

Nous devons veiller à améliorer la motivation du personnel, comme l'ont suggéré plusieurs intervenants, notamment en accroissant la professionnalisation, qui est demandée, par une formation adéquate bien ciblée, sur le rôle que chacun a à jouer, là où il doit le jouer, mais aussi par l'introduction de technologies nouvelles; j'y reviendrai.

Nous devons faire nôtre cette optique de motivation, de professionnalisation, pour atteindre les trois grands objectifs que je me suis fixé et que, avec l'ensemble des membres du gouvernement, je désire développer: nous devons arriver à ce que nos services publics soient plus accueillants — la démonstration n'est pas à faire —, plus performants — il faut que les conditions matérielles de cette performance et les conditions de formation soient présentes —, mais aussi plus efficaces en ce sens qu'ils puissent permettre aux décideurs politiques de prendre de bonnes décisions. Encore faut-il que les décideurs politiques tiennent compte de cette analyse préalable à la prise de décision.

M. Cardoen est intervenu assez longuement à propos de la délégation à l'informatique, l'une des onze actions décidées par le Conseil des ministres et que je veux développer.

L'implantation de l'outil informatique et de la bureautique dans l'ensemble des services publics pose de sérieux problèmes. Continuellement, divers départements réclament une aide en hauts techniciens de l'informatique, sans que je puisse les satisfaire, puisque la section informatique rattachée au ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique ne compte actuellement que six personnes. Cette section a essentiellement une mission de contrôle. Elle n'a ni les moyens ni la responsabilité de développer d'autres actions, notamment d'apporter de l'aide temporaire aux différents services.

Par ailleurs, il est absolument nécessaire que le monde politique soit attentif, en présence du développement de l'informatique, au respect de la vie privée dans la communication des informations des banques de données, dans l'échange de renseignements d'un département à un autre, ou à l'occasion de la décentralisation. La délégation à l'informatique recevrait la mission de s'y veiller.

L'attention a été attirée sur le danger de politisation. Celle-ci n'est pas plus à craindre dans ce service que dans d'autres.

En effet, le cadre de cette délégation à l'informatique comportera 23 fonctionnaires dont 10 cadres temporaires, informaticiens, juristes ou économistes de haut niveau, afin d'assurer une maîtrise suffisante de la protection de la vie privée. Ces dix fonctionnaires, seront détachés temporairement de divers départements pour constituer un pool performant.

Si les divers départements ne peuvent participer à l'élaboration de ce pool, il pourra être fait appel à de l'aide extérieure. Dans ce cas — c'est une raison supplémentaire de ne pas y observer plus de politisation que dans d'autres départements —, la sélection sera opérée par le Secrétariat permanent au recrutement.

Vous avez dit aussi, monsieur Cardoen, qu'on pourrait, en tout cas, prendre une série de dispositions pour arriver à une simplification, si un commissaire à la simplification administrative était désigné.

Je partage entièrement ce point de vue. En effet, les commissions constituées pour analyser cette simplification administrative n'ont pas toujours disposé des moyens nécessaires pour atteindre l'objectif qui leur était assigné. Il faut dès lors innover et je réfléchis à la voie à suivre pour aboutir à une solution performante.

Si M. Luyten m'a d'une part comblé, il a d'autre part voulu montrer combien il est vain — c'est son avis, en tout cas — de vouloir ainsi moderniser les services publics. Il a dit: « C'est un travail de Sisyphe! »

Le travail est important, mais absolument nécessaire si l'on veut revaloriser nos services publics, dans le cadre de la performance à laquelle je faisais allusion tout à l'heure.

Vous remarquerez que je parle de « performance » et pas nécessairement de « rentabilité » parce que, sur l'ensemble des services publics, certains sont « non marchands », si je puis dire. Mais, plus on diffèrera la mise en route d'une stratégie d'ensemble, avec le concours, bien sûr des services publics eux-mêmes, plus longtemps on attendra des résultats efficaces.

J'ai été quelque peu déçu, monsieur Luyten, de vous entendre dire que mon budget, étant modeste, ne méritait pas de retenir l'attention.

Je vous répondrai que mon budget me suffit parce que, d'après les lignes de force que j'ai décrites, il y a un instant, la modernisation et l'informatisation des services publics sont réalisées sous l'autorité de chaque titulaire de département. Si j'ai, dans mes attributions, le contrôle de l'ensemble du développement informatique de tous les départements, des crédits sont inscrits, à cet effet, au budget de chacun d'eux et représentent, bon an mal an, approximativement 10 milliards.

Outre ce contrôle budgétaire, j'ai, avec le ministre du Budget, la responsabilité du développement de la tranche bureaucratique logicienne, tranche sélective, que le gouvernement a maintenue à 1 milliard 400 millions pour 1986 et à 1 milliard 100 millions pour 1987, malgré les difficultés des finances publiques.

Mon propre budget s'élève à 350 millions. Il comprend essentiellement le système national de transmission de données qui, je l'espère, sera très rapidement mis en place. Ce système fait d'ailleurs l'objet d'une des principales préoccupations du ministre de l'Intérieur. Il permettrait et de valoriser au maximum le dossier, appelé « dossier milice », et d'assurer une décentralisation efficace. Nous nous rejoignons donc sur cette préoccupation de décentralisation.

Ce système national de transmission de données aura, bien sûr, d'autres résultats positifs. Vous n'ignorez certainement pas que l'implantation de l'outil informatique, dans les différents départements, n'a pas toujours été très coordonnée; il s'agissait évidemment d'une étape à franchir.

La capacité d'information est souvent inexploitée, sous-exploitée, voire rendue impossible, en raison de l'incompatibilité existant entre les diverses grandes implantations informatiques des départements. Il est donc urgent de mettre au plus tôt en place un système qui favorisera les échanges de données. De plus, et je rejoins ainsi les préoccupations du ministre de la Décentralisation que j'ai évoquées tout à l'heure, ce processus permettra le transport fiable des banques de données vers les pouvoirs régionaux, provinciaux et communaux. L'essentiel de mon budget est d'ailleurs consacré à la réalisation de cet objectif.

On peut cependant se demander où je trouverai les moyens d'assurer la formation et la sensibilisation évoquées par M. Flagothier, un crédit de 10 millions seulement étant prévu à cet effet. Mais la DGSF, par exemple, nous apportera un concours important et efficace.

Hier, j'ai pu mettre en œuvre les cellules de modernisation à propos desquelles M. Flagothier m'a interrogé.

Quatre-vingt-quatre hauts fonctionnaires ont été présentés par les titulaires des différents départements ministériels auxquels nous avons fait appel et qui ont tous répondu positivement. Ces hauts fonctionnaires n'émargent pas à mon budget mais sont pris en charge par leur département respectif. C'est, en effet, au sein de chaque département que s'opèrent la coordination et la modernisation. Cette opération se réalisera, bien sûr, à des rythmes différents mais des évaluations seront régulièrement faites.

Telles sont, mes chers collègues, les possibilités budgétaires dont je dispose. Elles me suffisent, car je puis profiter des crédits accordés aux autres départements. Il me paraît d'ailleurs normal qu'il en soit ainsi puisque chacun des titulaires de département souhaite consacrer les moyens budgétaires que requiert pareille modernisation.

Mon rôle est donc un rôle d'impulsion. Vous comprendrez aisément qu'il n'appartient pas à un secrétaire d'Etat de se substituer à l'autorité d'un titulaire de département.

M. Flagothier est intervenu longuement à propos des cellules de modernisation mises en place hier. Comme je viens de le dire, elles se sont enrichies de 84 hauts fonctionnaires, tous volontaires, dont le nombre varie selon chaque département, et qui sont actuellement en formation à la DGSF en vue d'aborder, à tout le moins, une première

partie de l'approche relative à l'implantation d'instruments de gestion dans leurs services.

Il s'agira également de travailler à la recherche des critères de succès de management et à l'inventaire des produits d'accueil.

Je me réjouis que chaque département, chaque ministre, ait répondu de façon positive.

Quels sont les instruments de gestion que ces cellules de modernisation vont avoir la charge de développer, d'amplifier?

Un inventaire des produits d'accueil est évidemment important. Je citerai ensuite la généralisation des schémas directeurs informatiques prévus au rapport Bodart, l'analyse des systèmes d'information pour promouvoir le développement des contrats et des protocoles de gestion — qui, à mon sens, doit être envisagé — et, enfin, l'élargissement à l'ensemble des parastataux des budgets-programmes établis dans le cadre de la réforme de la comptabilité de l'Etat.

Ces cellules auront donc à remplir une mission de formation, d'information et de développement d'instruments de gestion.

J'en viens au problème des négociations syndicales, évoqué par de nombreux orateurs dont MM. Flagothier, Van In, De Baere et Dufour.

Il est exact qu'elles sont suspendues pour le moment, mais nous souhaitons tous, je pense, qu'elles reprennent et puissent aboutir.

A cet égard, je voudrais apporter un élément positif. Comme d'autres orateurs, M. Van In a relevé les objectifs qualitatifs et quantitatifs qui seront discutés au cours de ces négociations.

En ce qui concerne la matière relevant de mes compétences, à savoir l'introduction des technologies nouvelles dans les services publics, je me réjouis d'avoir pu aboutir à un accord avec les représentants syndicaux. Au cours de nombreuses réunions positives, ceux-ci ont véritablement manifesté un intérêt particulier au développement du phénomène de modernisation de l'ensemble des services publics sans omettre pour autant de prendre en compte les aspects sociaux pouvant être engendrés par l'introduction de ces technologies. L'accord-cadre, intervenu à ce sujet, constitue — c'est certain — un élément positif important; il sera inscrit dans la convention globale.

Compte tenu de la volonté tant des organisations syndicales que du monde et des responsables politiques de voir rencontrées ces préoccupations, les difficultés pourront, je crois, être surmontées.

Je pense avoir ainsi abordé les divers aspects évoqués par chacun des intervenants.

C'est dans une grande foi en la qualité de nos services publics et dans les performances qu'ils sont capables d'accomplir que j'ai entrepris la mission qui m'a été confiée.

Je veux faire en sorte, avec le concours de chacun des membres du gouvernement, que nos services publics soient partie prenante et partie entraînante dans cette mutation de société à laquelle nous assistons. Ils en ont d'ailleurs la capacité.

La société de l'an 2000 sera, c'est indéniable, celle de l'informatique. Il nous appartient de faire le maximum pour que cette capacité soit valorisée.

Dans cette perspective, nos services publics pourront jouer un rôle irremplaçable.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Bril.

De heer Bril, staatssecretaris voor Openbaar Ambt, toegevoegd aan de minister van Openbaar Ambt, en staatssecretaris voor Wetenschapsbeleid, toegevoegd aan de minister van Wetenschapsbeleid. — Mijnheer de Voorzitter, het is voor mij een eer voor deze hoge vergadering, waar op 19 maart 1980 mijn parlementaire loopbaan is gestart, de begroting 1986 en 1987 van Openbaar Ambt te mogen toelichten.

Ik dank de rapporteur, de heer De Kerpel, voor zijn uitvoerig en nauwkeurig verslag alsmede de voorzitter en de leden van de commissie voor de aangenomen en opbouwende sfeer waarin de werkzaamheden konden verlopen.

Ik verheug mij tevens over de vlotte samenwerking met mijn voorgedij-minister, de heer Joseph Michel. Als wij bepaalde krantenberichten mogen geloven, is een vlotte en opbouwende samenwerking van een minister met zijn staatssecretaris niet altijd even vanzelfsprekend.

Les services de la Fonction publique, pour lesquels je suis compétent, sont composés de deux directions générales: le service d'administration générale et la direction générale de la sélection et de la formation.

Les prévisions budgétaires, pour l'ensemble de ces deux directions générales, sont en diminution, tant pour le budget 1987 que pour le budget 1986.

Cette réduction des dépenses prévues est sensible pour le service d'administration générale, où elle atteint plus de 4,5 p.c. pour chacune des deux années considérées.

Elle permet de maîtriser pleinement les augmentations de crédits nécessaires pour assurer le développement d'activités nouvelles à savoir, au service d'administration générale, le fonctionnement de la banque de données du personnel des services publics et le support de la banque de données «schémas directeurs», et, à la direction générale de la sélection et de la formation, la nécessaire formation spécifique dans le cadre de l'informatisation et de la modernisation des services publics, matières qui entrent dans les compétences de mon collègue M. Guy Lutgen.

Als neofiet in het Openbaar Ambt heb ik, na wat studietijd, kunnen ervaren hoe complex de materie is en hoe delicaat en moeilijk de positie is van de minister en van de staatssecretaris voor Openbaar Ambt.

Zoals uit het verslag blijkt, willen wij de klemtoon hoofdzakelijk leggen op:

1. De adequate vorming van de ambtenaren waartoe ook de voorbereiding op de loopbaanexamen moet worden gerekend.
2. De herziening van het beoordelingssysteem waarvoor heel wat te doen is en waar wij volop mee bezig zijn.
3. De vereenvoudiging van de administratieve controle, door de betutteling vanwege Openbaar Ambt te verminderen en meer verantwoordelijkheid te geven aan de ambtenaren zelf.

Door meer bevoegdheden te delegeren naar de ambtenaren, willen wij het verantwoordelijkheidsbesef bij hen doen toenemen. Ik heb trouwens vastgesteld dat de ambtenaren niets liever willen dan hun verantwoordelijkheid opnemen. Ik moet dan ook bepaalde krantenberichten tegenspreken waaruit blijkt dat de regering haar ambtenaren als tweederangsburgers zou beschouwen. Dit is zeker niet het geval. Ik moet wel toegeven dat die delegatie van bevoegdheden niet zomaar van vandaag op morgen kan gebeuren. Dit veronderstelt immers een aanpassing van bepaalde wetten en decreten. Mijn voorgedijminister en ikzelf zijn echter vastbesloten de betutteling van de ambtenaren zoveel mogelijk te beperken.

4. Verruiming van de mobiliteit. In sommige departementen of afdelingen zijn inderdaad te veel ambtenaren terwijl er in andere te weinig zijn. Wij zullen trachten daar tot een vergelijk te komen.

Wij wensen de constructieve samenwerking met de vakbonden van het overheidspersoneel in stand te houden en onze medewerking te verlenen aan een correcte toepassing van het nieuwe syndicaal statuut.

Wij blijven hopen op een positieve afloop van de besprekingen over een collectieve arbeidsovereenkomst 1987-1988, hoewel de budgettaire kaarten natuurlijk erg moeilijk liggen. Ik zal er straks uitvoerig op terugkomen bij het beantwoorden van de vragen.

Wij vieren dit jaar het vijftigjarig bestaan van het statuut van het rijkspersoneel dat dateert van 2 oktober 1937, het statuut-Camus.

En ce qui concerne la cotisation de solidarité, point abordé par M. Toussaint, la situation juridique est claire: la base légale pour l'application de la cotisation de solidarité expire le 31 décembre de cette année.

La prolongation au-delà de cette date implique une loi. Il est évident que la répercussion financière de la non-prolongation éventuelle fera l'objet de la discussion du budget 1988.

Velen, zoals de heren Toussaint, Flagthier, Dufour, De Baere, Van In en Content, hebben gesproken over de syndicale concertatie.

Voorlopige hebben we geen akkoord bereikt met de drie syndicale delegaties. Oorspronkelijk had de regering een enveloppe van 1,3 miljard: 200 miljoen voor 1987 en 1,1 miljard voor 1988. In werkgroepen werden de kwalitatieve verbeteringen zoals het educatief verlof en het enig statuut voorbereid. Hierover werd voor 99 pct. een akkoord bereikt. Alleen enkele kleine aanpassingen dienden te worden aangebracht.

Een nieuw feit was dat de regering de deur op een kier zette om na het opmaken van de begroting 1988 — vanaf einde juli — met de vakbonden een gesprek aan te gaan over wat eventueel bijkomend zou kunnen worden gegeven.

De drie syndicale organisaties vonden een gesprek in september te laat hoewel de regering voorstelde onmiddellijk te beginnen met de toewijzing van de 1,3 miljard voor 1987 en 1988. Zo kon de 200 miljoen voor 1987 nu reeds worden toegewezen.

De regering wenst iets te doen voor de lage lonen. Ze stelde voor de laagste rangen van 40 tot en met 43 — in totaal ongeveer 78 000 ambtenaren die onder de nationale begroting ressorteren — een weddeverhoging van 5 119 frank te geven. Sommige kranten berichtten dat slechts 700 frank bruto per jaar zou worden gegeven, wat neerkomt op niet eens 100 frank per maand. Ik weet niet waar dat cijfer vandaan komt. Daarover is nooit gesproken in het overleg.

Het was alles of niets. De syndicale afgevaardigden hebben het gesprek afgebroken en zouden hun achterban raadplegen.

Ondertussen werden wij op de hoogte gebracht van een eventuele actie op 19 juni.

Wij hopen in ieder geval dat het gesprek kan worden voortgezet. De regering heeft wel degelijk de deur op een kier gezet. Wij willen onmiddellijk de 1,3 miljard toewijzen.

Er was een akkoord over de kwalitatieve eisen maar wij vragen er begrip voor, wat er bijkomend pecuniair wordt gevraagd slechts te bespreken in september. Men heeft ons medegedeeld dat in de privésector reeds heel wat verhogingen worden toegestaan. Dat is correct, maar ik wijs erop dat ook daar in bepaalde sectoren nog geen akkoord tot stand is gekomen, zoals bijvoorbeeld in de bouwsector, waar wordt bedreigd met acties.

Daarom heeft de regering voorgesteld de onderhandelingen voort te zetten en in september te zien wat haalbaar is.

De heer Van In. — In september van welk jaar?

De heer Bril, staatssecretaris voor Openbaar Ambt, toegevoegd aan de minister van Openbaar Ambt, en staatssecretaris voor Wetenschapsbeleid, toegevoegd aan de minister van Wetenschapsbeleid. — Dit jaar natuurlijk.

Het aantal ambtenaren bedroeg wel degelijk 814 000 op 30 juni 1986. Het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid heeft het cijfer 985 000 gegeven, maar in de nota staat duidelijk dat de cijfers niet kunnen worden vergeleken met die van Openbaar Ambt. Het correcte cijfer betreft de ambtenaren die werkelijk statutair in dienst zijn.

De heer Van In stelde een vraag in verband met het aantal TWW's in dienst op 30 juni 1986. Het aantal, tijdelijken en contractuelen, bedroeg 6 492 op 30 juni 1985. Voor de instellingen van openbaar nut bedroeg het 12 865. In de ministeries werkten op 1 maart 1987, 2 552 stagedoende jongeren en 1 863 TWW's. Voor de instellingen van openbaar nut zijn die cijfers 1 909 voor de TWW's en 4 384 voor de stagedoende jongeren.

Mijnheer Van In, u hebt het ook gehad over de leeftijdsstructuur. De gegevens beperken zich tot de ministeries. Alleen daar kan het Openbaar Ambt rechtstreeks ingrijpen. Men weet dat meer en meer databanken worden geïnstalleerd.

Het is noodzakelijk dat wij zo spoedig mogelijk over de gegevens inzake leeftijdsstructuur beschikken voor alle openbare instellingen.

De heer Van In. — Van die 850 000 kent u slechts van 180 000 de leeftijdsstructuur en de woonplaats.

De heer Bril, staatssecretaris voor Openbaar Ambt, toegevoegd aan de minister van Openbaar Ambt, en staatssecretaris voor Wetenschapsbeleid, toegevoegd aan de minister van Wetenschapsbeleid. — In de ministeries zijn er slecht 80 000, 10 pct. van het geheel.

U hebt ook gesproken over de filevorming. Een werkgroep werd geïnstalleerd samen met het ministerie van Verkeerswezen. Het probleem van de pieken zal er worden onderzocht. In ieder geval, wij hopen spoedig een oplossing te vinden.

U hebt ook gesproken over de laagste wedden. Het bedrag van 5 119 frank kon op 1 juli 1987 worden toegewezen maar voor de vakbonden was het alles of niets.

De heer Cardoen had enkele opmerkingen in verband met de depolitiserings. Het is een oud zeer. Voor niveau II bestaat de mogelijkheid niet, omdat daar de anciënniteit telt. Voor niveau I moet er een duidelijk gemotiveerd advies worden uitgebracht door de directieraad. Wanneer er geen duidelijk verantwoorde rangschikking is, staat het de minister vrij de tweede of de derde te benoemen. Men kan alleen van een politieke benoeming spreken wanneer iemand wordt «geparachuteerd» die onbekwaam is voor het niveau waarvoor hij wordt aangenomen.

Ik heb reeds herhaaldelijk gezegd, ook in het openbaar, dat ik geen voorstander ben van de toepassing van artikel 18. Er is inderdaad sprake van een aantal topbenoemingen en bepaalde kranten hebben vermeld dat men artikel 18 zou toepassen. De Eerste minister heeft dit echter ten

stelligste ontkend. Artikel 18 toepassen zou een ernstige aanfluiting zijn van de rechten van de ambtenaren die promotie verdienen. Door zuiver politieke benoemingen worden zij ernstig benadeeld.

J'en viens maintenant à la question de M. Flagothier qui avait pour objet la concertation avec les syndicats.

Il a rappelé que la discussion de la déclaration commune sur la place et le rôle futur de la fonction publique, entamée sous l'honorable prédécesseur de M. le ministre Michel, avait presque abouti.

Je lui répondrai que l'interruption est due à un problème technique, soulevé par un des trois syndicats, et qui est relatif au remboursement de la cotisation patronale des délégués syndicaux.

Nous avons sollicité l'avis du Conseil d'Etat et dès réception de celui-ci nous prendrons une décision définitive qui, nous l'espérons, permettra de reprendre la concertation.

De vraag van de heer De Baere over de tewerkstelling van werklozen bevat twee delen:

1. De gevallen waarin een beroep kan worden gedaan op tewerkgestelde werklozen;
2. De toestand van de tewerkgestelde werklozen die definitief vacante betrekkingen innemen op de personeelsformatie.

Het antwoord op de eerste vraag staat duidelijk vermeld in de omzendbrief van Openbaar Ambt nr. 196 van 30 december 1981. De aanwijzing van tewerkgestelde werklozen is mogelijk om ambtenaren te vervangen die tijdelijk afwezig zijn, bijvoorbeeld in geval van ziekte, bevalling of detachering naar een ministerieel kabinet. Behalve de vervanging bij detachering naar een kabinet, is de maximumduur van de tewerkstelling 6 maanden.

Voor het tweede gedeelte van de vraag heeft de omzendbrief van Openbaar Ambt nr. 216 van 8 december 1982 de procedure vastgesteld volgens welke de tewerkgestelde werklozen die een definitief vacante betrekking bezetten in de personeelsformatie moeten worden vervangen door statutaire ambtenaren.

Het is trouwens jammer dat de vakbondsonderhandelingen zijn afgebroken aangezien er omzeggens een akkoord was om in het kader van de kwalitatieve eisen, de zogeheten nepstatuten definitief te vervangen door het enig statuut. Dat het nieuwe syndicaal statuut voortdurend met voeten wordt getreden is zeker onjuist. In de inlooperperiode hebben zich technische moeilijkheden voorgedaan die na overleg met de vakbonden intussen zijn opgelost.

De heer Content had het over specifieke eisen: 1 pct. voor vakantiegeld, eindejaarspremie, tewerkstellingsvolume, solidariteitsbijdrage en arbeidsduurverkortung. De regering heeft geen vooroordelen en haar delegatie was bereid al die eisen te bespreken.

De heer Content vroeg ook de spoedige behandeling van het voorstel met betrekking tot het politiek verlof voor onderwijzend personeel. Dit behoort echter tot de bevoegdheid van de minister van Onderwijs.

Tot daar, mijnheer de Voorzitter, een globaal overzicht en een gedetailleerd antwoord op verscheidene vragen. Het spreekt vanzelf dat ik ter beschikking blijf om eventueel op verdere vragen te antwoorden of om verduidelijkingen te geven. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

M. le Président. — La parole est à M. Michel, ministre.

M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — Monsieur le Président, je suis heureux de reprendre le dialogue avec les assemblées, dans le cadre du budget, ce dont nous avons été privés pendant un certain temps, et je suis d'ailleurs convaincu que tous les collègues du Parlement partagent mon sentiment.

In hoofdzaak verwijs ik naar het verslag waarover in de commissie werd gedebatteerd en dat aan de Senaat werd overhandigd. Ik stel er prijs op de rapporteur, de heer De Kerpel, te danken en hem te feliciteren voor zijn uitstekend werk.

Een zeer uitvoerig document werd in commissie rondgedeeld, veel vragen werden gesteld. Ik heb mij ingespannen om ze zo volledig mogelijk te beantwoorden. Dit alles vindt u in het verslag.

Ik beperk mij tot enkele beschouwingen.

De begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt bestaat voor zowat 94 pct. uit transfers naar de lokale besturen, meer bepaald naar de provincies, gemeenten, de Brusselse agglomeratie en het Brusselse Gewest.

Het belangrijkste krediet gaat uiteraard naar het Gemeentefonds, dat in 1986, 68 885 miljoen bedroeg en in 1987, 64 769,4 miljoen.

De evolutie van het Fonds der gemeenten, het Fonds der provincies en de speciale dotatie aan de stad Brussel blijft, zoals in het verleden, bepaald door het koninklijk besluit nr. 263 van 31 december 1983 dat voorschrijft dat het Fonds zal evolueren op dezelfde manier als de staatsuitgaven, de overheidsschuld niet inbegrepen.

Ce principe, au sujet duquel plusieurs membres de cette assemblée, dont le rapporteur M. De Kerpel, ont posé des questions, part de l'idée que tous les pouvoirs publics doivent être soumis à la même règle de sobriété. Il s'ensuit que la plupart des dotations ont été fixées en tenant compte de ce principe.

Les mesures d'austérité imposées aux pouvoirs locaux sont mitigées par quelques facteurs plutôt favorables — par exemple, la stabilité de l'indice des prix à la consommation, le coût favorable de l'énergie, la diminution des dépenses des hôpitaux à la suite des mesures prises par le ministre des Affaires sociales — ayant pour conséquence une diminution des transferts des communes vers les CPAS.

En outre, on peut constater que les communes qui ont profité du fonds d'aide au redressement financier des communes ont pu, à quelques exceptions près, améliorer notablement leur situation financière.

Je veux encore attirer l'attention sur la nouvelle comptabilité communale — M. Flagothier a posé des questions très précises à ce sujet, j'y reviendrai — qui, sous la direction de mes services, est élaborée et testée dans plusieurs communes pilotes.

Le but est de greffer sur la comptabilité budgétaire traditionnelle une comptabilité fondée sur le système normalisé minimum qui est d'application dans les entreprises.

Cette nouvelle comptabilité contribuera à une gestion plus efficace et plus transparente des communes.

Lors de la discussion en commission, j'ai invité les commissaires à venir constater sur place les résultats de l'opération. Nous aurons un rendez-vous à ce propos en septembre prochain.

Twee organisatieafdelingen, de algemene directie van de civiele bescherming en de bestuursdirectie van de algemene rijkspolitie, staan in voor de veiligheid van de burgers in de meest ruime zin. De laatste jaren werd in het bijzonder aandacht geschonken aan de twee hierboven vermelde afdelingen, zowel op het financieel als op het organisatorisch vlak.

In 1986 is de herstructurering van de civiele bescherming een feit geworden door de wijziging van de personeelsformatie, de aanpassing van de loopbaanontwikkeling van het personeel, de herschikking van de beroepsopleiding en de modernisering van de behuizing.

De uitwerking van een algemeen noodplan in verband met nucleaire ongevallen vordert normaal. Ik kom hier nog op terug tijdens mijn antwoord op de interpellatie van de heer Meytjens.

Op internationaal vlak werd, onder het Belgisch voorzitterschap van de Europese Gemeenschap, een belangrijk ontwerp van resolutie aangenomen door een Ministerraad voor de civiele bescherming, in vergadering onder mijn voorzitterschap op 25 mei 1987. Van deze datum af is de Europese Civiele Bescherming werkelijkheid geworden.

Samengevat komt de inhoud van de resolutie erop neer dat: de problemen inzake burgerbescherming voortaan behoren tot het Europees communautair gebeuren, hetgeen de commissie op dit gebied een initiatiefrecht zal verlenen; informatie over de respectieve nationale structuren en middelen zal worden uitgewisseld, onder meer door middel van een vademecum; een lijst van nationale correspondenten zal worden opgesteld; regelmatige bijeenkomsten zullen worden georganiseerd als mede gezamenlijke oefeningen; een inventaris van de bestaande gegevensbestanden op het gebied van de civiele bescherming zal worden opge maakt.

De begrotingen die aan uw goedkeuring worden voorgelegd, zullen het mogelijk maken de aan mijn departement toegewezen taken inzake organisatie van de brandweerdiensten en de vorming van het personeel uit te voeren.

En ce qui concerne la police générale du Royaume, les années 1986 et 1987 ont vu l'aboutissement de nombreux efforts antérieurs pour l'amélioration du système de cette police générale dans notre pays.

Je me permettrai de citer notamment la mise en service du centre gouvernemental de coordination et de crise. J'ai invité les membres de la commission à venir visiter ce centre. Selon le président de la commission, cette visite aura vraisemblablement lieu au mois de septembre prochain. Nous nous tiendrons alors à la disposition des commissaires.

La loi sur la police communale a été publiée le 6 décembre 1986, en même temps que les huit premiers arrêtés d'exécution. Plusieurs

intervenants ont demandé que nous soyons attentifs à certains compléments nécessaires, aux arrêts qui doivent encore être publiés ainsi qu'à certaines anomalies qui devront faire l'objet de corrections.

Je voudrais aussi attirer votre attention sur les activités de l'institut supérieur de police et de la commission mixte des stades de football qui, il importe de souligner, ont réalisé après le drame du Heysel et dans un laps de temps très court, un travail très utile et novateur: la fusion des centres d'appel urgent 901 et 906 et la prise en charge des frais de fonctionnement de ces centres, l'inscription dans le budget d'un fonds d'acquisition, pour le compte des communes, de matériel et d'équipements pour les services de police communaux.

Sur le plan européen, l'action du ministre de l'Intérieur visera à accroître la coopération entre les Douze dans la lutte contre le terrorisme et l'organisation de différents groupes de travail.

Wat de afdeling Wetgeving en Nationale Instellingen betreft, verwijs ik naar het wetsontwerp tot wijziging van de gecoördineerde miliewet, dat volgende week in de Kamer van volksvertegenwoordigers zal worden goedgekeurd.

De productie en uitreiking van nieuwe identiteitskaarten, begonnen in december 1985, verlopen normaal volgens plan. De produktiekosten worden bijna geheel gecompenseerd ten laste van de gemeenten. De Staat neemt evenwel de kosten ten laste van de eerste identiteitskaarten, uitgereikt aan jongeren van 12 tot 15 jaar.

Het Rijksregister is nu volkomen operationeel en daarom worden de kredieten opgetrokken van 81,1 miljoen in 1986 tot 93,5 miljoen in 1987.

En matière de Fonction publique, les impératifs de sobriété budgétaire, imposés par la nécessité de redresser les finances publiques, nous obligent à repenser la gestion des services publics, en essayant de réaliser la nécessaire modernisation des méthodes de travail dans la limitation des dépenses. C'est ce que vous a expliqué, tantôt, de manière très concrète, M. le secrétaire d'Etat Bril.

Je vais maintenant, si vous le voulez bien, m'efforcer de répondre à chacun des intervenants dans les domaines qui les ont plus spécialement intéressés.

Mijnheer de rapporteur, u hebt vragen gesteld over de financiële situatie van de gemeenten. Ik begrijp uw bezorgdheid als toekomstig burgemeester. De evolutie van de fondsen is voortaan gebonden aan de uitgaven van de Staat. Vroeger was zij gebonden aan de ontvangsten.

Mag ik u hier doen opmerken dat die evolutie ten eerste, sinds vele jaren *de facto* niet meer gevolgd werd en ten tweede, dat die evolutie van de ontvangsten niet meer dezelfde is als vroeger.

Ik dank de heer De Kerpel omdat hij als rapporteur op een zeer delicate wijze de rol van mijn departement in de verschillende domeinen in de verf heeft gezet.

Ook de heer Kenzeler heeft vragen gesteld over de financiële situatie van de gemeenten. Hij heeft gesproken over de achterstallen van de centrale administratie aan de lokale besturen. Op 8 april 1987 werd een brief gericht aan verschillende departementen, aan de Gewesten en aan de Gemeenschappen, om hun aandacht te vestigen op de achterstallen van de gemeenten. Ik ontvang hieromtrent reeds enkele antwoorden, maar ik wacht nog op sommige andere.

Mijnheer Kenzeler, u heeft ook gezegd dat de gemeenten en de OCMW's creatief zijn en zij hiervoor niet mogen worden gestraft. Ik ga hiermede akkoord maar zij mogen zichzelf niet straffen door zich in een onmogelijke positie te plaatsen want een lening om ze te redden zal niet meer mogelijk zijn.

Wat betreft de vermindering van het Gemeentefonds, verwijs ik naar mijn antwoord aan de heer De Kerpel.

M. Toussaint a également posé plusieurs questions relatives aux budgets des années antérieures. Il a souligné, à bon droit, que le Parlement appréciait de pouvoir enfin discuter le projet de loi relatif au budget de mon département pour 1986. Il a, comme je l'ai fait en son temps, lorsque je n'étais pas encore redevenu ministre de l'Intérieur, souligné la culpabilité du gouvernement dans le retard avec lequel ce budget a été déposé. J'aurais donc tort aujourd'hui de plaider non coupable, mais je me réjouis du nouveau dialogue qui s'est instauré avec le Parlement.

De heer Cardoen heeft talrijke vragen gesteld. Ik wil hem dadelijk geruststellen. Zoals de heer Cardoen, volg ook ik aandachtig de fiscale hervormingen en de gevolgen hiervan voor de gemeenten. Elke voorgestelde verandering zal moeten worden bekeken vanuit de gezichtshoek van de gemeenten. Ik zal daarvoor waken.

Vanmorgen heb ik beslist een werkgroep in het leven te roepen, die stap voor stap de fiscale hervorming zal volgen.

De heer Van In. — Heet van de naald!

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — In die werkgroep zullen vertegenwoordigers zitting hebben van mijn departement en van de gemeenten. Aldus zal ik de aandacht van mijn collega van Financiën vestigen op de bekommerning van de heer Cardoen.

De heer Cardoen had ook enkele vragen over het stelsel dat in het leven werd geroepen door het koninklijk besluit nr. 474. Dit besluit streeft twee doeleinden na. Ten eerste, beoogt dit stelsel de verbetering van de preciaire statuten van TWW'ers, BTK'ers en DAC'ers. De drie voornoemde categorieën worden in de gemeenten vervangen door één categorie, namelijk gesubsidieerde contractuelen, en hun sociale situatie wordt verbeterd. Dank zij die maatregel wordt het beheer van de gemeenten en de OCMW's vergemakkelijkt. De grote meerderheid van deze preciaire betrekkingen wordt dus nu ingenomen door gesubsidieerde contractuelen.

Ten tweede, wil men met dit koninklijk besluit de plaatselijke overheden laten participeren aan het tewerkstellingsbeleid via de aanwerving van werklozen. Om te kunnen worden tewerkgesteld in dit nieuwe stelsel is geen andere voorwaarde vereist dan werkloos te zijn. Het zou aberrant zijn de intenties van de wetgever af te wenden door een hele reeks voorwaarden op te leggen, die duidelijk niet gewild zijn. Die vragen werden niet gesteld toen de formules van tewerkgestelde werklozen, BTK'ers en DAC'ers op het getouw werden gezet. Het opleggen van een lange reeks voorwaarden zou niet stroken met het doel van de wetgever.

De gesubsidieerde contractuelen moeten worden beschouwd als occasioneel tewerkgestelde personeelsleden, die later een nieuwe betrekking in het normale arbeidscircuit moeten kunnen vinden. Op de gesubsidieerde contractuelen, evenmin dus als op de TWW'ers, BTK'ers en DAC'ers, zijn de samengeordende wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken toepasselijk. Zij verschillen hierin helemaal niet van de oude preciaire systemen. De aanwerving door de gemeenten is niet meer dan een concretisering van de inspanningen die de lokale besturen gevraagd werden voor de bestrijding van de werkloosheid en voor de vermindering van de kosten voor de programma's tot inkrimping van de werkloosheid. De plaatselijke overheid neemt aldus een deel van deze kosten voor haar rekening. De gesubsidieerde contractuelen moeten worden beschouwd als personeel dat tewerkgesteld is in de marge van het gemeentepersoneel. Zij zijn geenszins geroepen om een administratieve loopbaan van welke aard ook na te streven. Ik heb altijd op deze tribune bevestigd en in mijn briefwisseling met de gemeentelijke overheden erop gewezen, ten einde de communautaire spanningen die zich kunnen voordoen te ontspannen, dat het vooral belangrijk is aandacht te schenken aan de werkelijkheid. De *geco's* die in contact komen met het publiek dienen over de kennis van de tweede landstaal te beschikken. Volgens het gezond verstand en de hoffelijkheid is het normaal dat voor verschillende betrekkingen de voorkeur wordt gegeven aan Nederlandstaligen, zelfs indien dit niet in de wet is bepaald.

De heer Luyten. — Wat is uw reactie als dit niet gebeurt?

M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — A cet égard, j'ai envoyé une circulaire très sévère à certaines communes de l'agglomération bruxelloise qui ne suivent pas ces prescriptions très précises.

Ik heb reeds maatregelen genomen ten aanzien van werklozen tewerkgesteld voor het afleveren van de nieuwe identiteitskaarten. Het is wenselijk dat dit systeem eveneens van toepassing is op de *geco's*.

Ik zal een gezamenlijk antwoord geven op de vragen van de heer Cardoen en op de interpellatie van de heer Meyntjens in verband met de civiele bescherming.

De heer Cardoen heeft ook vragen gesteld over de politie. Enkele koninklijke besluiten worden nog voorbereid in verband met de benoemingsvoorwaarden van inspecteur en hoofdinspecteur van politie, de aanstelling van veldwachter als officier van gerechtelijke politie, en de benoemingsvoorwaarden als politieofficier.

De verlenging van de tewerkstelling van een duizendtal tewerkgestelde werklozen bij de gemeentelijke politie zal vóór het einde van deze maand aan de Ministerraad worden voorgesteld. De tekst is reeds klaar. Ik dring erop aan de duur van die tewerkstelling af te stemmen op de vastgestelde tewerkstellingstermijn van de werklozen die werden aangesteld om de gemeenten bij te staan voor de afgifte van de identiteitskaarten, namelijk vijf jaar in plaats van twee.

De sociale rol van de politiediensten, hun preventieve taak, tot en met de hulp aan jongeren die in gevaar verkeren, is belangrijk. Ik heb enkele onderzoeken aan universitaire instellingen toevertrouwd, over de sociale rol van de politie en de jeugdcriminaliteit: ten eerste, het gevoel van onveiligheid van de ouderen; ten tweede, de rol van de wijkagent; ten derde, vandalisme bij sport; ten vierde, de publieke opinie en de politie. Ik zal vragen dat uw interessante suggesties in dit verband verder worden bestudeerd.

Monsieur Flagothier, vous avez été si souvent rapporteur — ce dont je vous remercie encore — de projets que j'ai défendus en commission de l'Intérieur que j'ai failli vous donner ce titre.

Vous avez posé des questions sur la nouvelle comptabilité communale.

J'y ai répondu en partie dans l'exposé général par lequel j'ai introduit mon propos. Je vous rappelle que, dans ce domaine, on a progressé et que le travail avance à grands pas. J'ai invité la commission à venir assister au mois de septembre à une démonstration sur place. Comme vous le savez, le but poursuivi est de greffer sur la comptabilité budgétaire traditionnelle une comptabilité fondée sur le système normalisé minimum qui est d'application dans les entreprises. J'ai fait établir un timing et puis vous assurer que tous les programmes d'ordinateur seront écrits dès le mois de juillet de cette année.

Vous m'avez également interrogé sur la décentralisation.

Je partage votre intérêt pour l'organisation progressive d'une politique de décentralisation en direction des collectivités locales, plus particulièrement les communes.

Je voudrais que cette décentralisation, dont on parle depuis plus de vingt ans, se concrétise enfin. Tout à l'heure le secrétaire d'Etat à la Modernisation a souligné que nous aurions quelques œuvres communes très ponctuelles dans ce domaine.

J'ai pris connaissance notamment de certaines initiatives des gouverneurs et j'espère les conduire très prochainement et cette année encore jusqu'à des réalisations définitives.

En ce qui concerne la milice, M. Luyten vous a dit tout à l'heure que, dans ce projet, il serait à mes côtés pour fournir l'informatique afin que je puisse me consacrer à la décentralisation effective annoncée par le département de l'Intérieur.

Vous avez également évoqué la police communale, monsieur Flagothier. Toute réforme concernant le statut du personnel rencontre évidemment des difficultés d'application, surtout dans une période transitoire. J'ai donné des instructions pour aider les administrations communales en la matière. Hier encore, j'ai signé plusieurs circulaires qui organisent la sélection des futurs policiers. Vous voyez que le travail d'application se fait au jour le jour. Mais j'ai dû suivre une œuvre pratiquement accomplie par mon prédécesseur et que j'estime d'ailleurs beaucoup. C'est une réforme valable que nous portons progressivement vers ses points ultimes.

De nombreuses réunions de travail ont été organisées, notamment avec les bourgmestres de l'agglomération bruxelloise. Peut-être pourrions-nous regretter dans ce domaine les délais un peu longs mis par certaines administrations provinciales à la diffusion des circulaires.

Voor de evolutie van de gemeentelijke begrotingen waarover de heer Anthuenis een vraag heeft gesteld, verwijs ik naar het antwoord dat ik gaf aan de heer De Kerpel en naar het antwoord dat ik de heren Lafosse en Cardoen zal geven.

Wat de bezorgdheid van de heer Anthuenis voor de fiscale hervorming betreft, herhaal ik wat ik de heer Cardoen heb gezegd. Wij zullen een speciale commissie installeren die de werkzaamheden van de minister van Financiën van zeer nabij volgt.

Etant donné que M. Anthuenis est absent, je lui ferai parvenir par écrit les réponses à ses questions, d'ailleurs assez techniques.

Mijnheer Luyten, ik luister met veel plezier naar u. Maar ik ben niet bekwaam om uw poëzie te begrijpen. Dat vind ik echt jammer.

De heer Luyten. — Ik zal volgende keer Bossuet citeren.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Bossuet is al tamelijk oud. Dat was goed voor de sermoenen in de kerken. Maar ik ben geen pastoor. (*Gelach.*)

De heer Luyten. — Soms denk ik dat u een jezuïet bent.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Mijnheer Luyten, u hebt een vraag gesteld over

de geco's. Ik gaf hierover reeds een breedvoerig antwoord aan de heer Cardoen.

U bent ook bekommerd om de noodzakelijke verbetering van de grensoverschrijdende samenwerking van de politiediensten. Ik ben voorstander van een zo ruim mogelijke uitbreiding van die samenwerking in het kader van de bestaande internationale overeenkomsten die België en zijn buurlanden binden. Het geachte lid heeft als te volgen voorbeeld en aan te moedigen initiatief de actie van de stad Menen geciteerd.

De heer Leemans treedt opnieuw als voorzitter op

Deze actie is mij niet onbekend. Aanvankelijk ging het om een specifieke samenwerking voor de preventie van de criminaliteit. Die campagne die in overleg met de Franse naburige lokale besturen werd georganiseerd, had als thema het voorkomen van autodiefstallen. Die samenwerking bleef hiertoe echter niet beperkt. Inderdaad er bestaan permanent informele contacten tussen de provinciegouverneurs van West-Vlaanderen, Henegouwen en Namen en de Franse prefecten van de departementen *du Nord* en *des Ardennes*. Overigens kan ik het geachte lid verzekeren dat ik dergelijke initiatieven niet alleen zal steunen, maar ook aanmoedigen.

Mijnheer Luyten, u hebt ook een vraag gesteld over de vaak beloofde grenscorrecties en over defusioneren, bijvoorbeeld in Voeren. Voeren is toch wel een specifiek voorbeeld. Ik ben absoluut niet van zins om tot defusionering over te gaan.

De heer Luyten. — Een grenscorrectie dan?

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Over een gehele grenscorrectie kan er wel worden gepraat. Bij de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden is trouwens hierover een voorstel aanhangig.

De heer Luyten. — Een voorstel van de heer Swaelen.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Wij hebben hierover een advies gevraagd. Ik zal het aandachtig volgen maar dat hoort tot de bevoegdheid van het Parlement. Ik ben ter zake niet bevooroordeeld. De wet bepaalt wel dat het advies moet worden ingewonnen van de Gewesten. Ik moet er ook op wijzen dat de situatie niet meer dezelfde is als in de jaren 1974 tot 1977.

De heer Luyten beweert ook dat in Voeren kiezerslijsten werden vervalst en vraagt mij dit te willen controleren. Ik ben bereid alles te controleren, maar het is niet altijd eenvoudig.

De heer Luyten. — Als ze maar niet op u schieten.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — U hebt ook gesproken, ten overvloede gesproken, over het Voerense egeltje. Daar ga ik nu niet verder op in.

M. Dufour m'a interrogé sur le Fonds des communes et j'ai cru comprendre qu'il n'était pas enchanté par la fusion des communes dans sa région. Je ne peux toutefois suivre la voie qu'il a indiquée.

Je n'ai jamais dit que la fusion des communes était une panacée, un bénéfice ou un avantage économique pour les finances — et je réponds ainsi à un des orateurs qui s'est exprimé tout à l'heure à ce sujet. J'ai dit et répété que, dans l'ensemble, avantages et inconvénients devaient se compenser; c'est ce que je constate après deux législatures. Une troisième législature sera d'ailleurs nécessaire pour finaliser ce mouvement de compensation.

Initialement, on a voulu donner tout à chacun, c'est-à-dire distribuer à toutes les sections de communes les avantages qui existaient dans certaines d'entre elles. La faillite étant progressivement pressentie, la raison est alors revenue. Je constate actuellement que les doubles emplois sont évités. C'est la grande leçon à tirer: la sagesse des communes vient de leur nouvelle dimension mais aussi des tâches qu'elles se sont vu attribuer. De plus, les possibilités de décentralisation sont liées à une plus grande dimension des communes.

De vragen van de heer De Baere waren veeleer gericht tot mijn collega, de heer Bril, die daarop ook heeft geantwoord.

Mevrouw De Pauw heeft vragen gesteld nopens de gewetensbezwaarden. Ik kan daarop zeer uitvoerig antwoorden.

Eerst wil ik herinneren aan de filosofie die voortaan ten grondslag ligt aan het probleem van de gewetensbezwaarden.

Van bij haar oprichting heeft de regering besloten dat de gewetensbezwaarden uitsluitend zouden worden aangewezen voor opdrachten die werkelijk nuttig zijn voor de gemeenschap.

Om aan deze beslissing concrete gestalte te geven heeft de regering de maatregelen genomen in toepassing van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 tot regeling van de aanwijzing van de gewetensbezwaarden, door met name op 19 september en op 3 december 1986 de prioriteiten van aanwijzing te bepalen. Men kan uiteraard kritiek leveren op de keuze. De Regering heeft geoordeeld dat, bij het bepalen van het belang der opdrachten waaraan de gewetensbezwaarden zich konden wijden, de voorrang diende te worden gegeven aan de sectoren van de gezondheid en de bijstand aan personen. Dit betekent geenszins dat de socio-culturele sector wordt uitgesloten, maar dat hij als minder essentieel wordt beschouwd.

Het is juist dat daardoor de absoluut vrije keuze van de gewetensbezwaarde en van de instellingen is afgeschaft. Uiteraard geef ik toe dat de overgang van een systeem van aanwijzing waarbij de gewetensbezwaarde volkomen vrij de instelling koos waar hij zijn dienst zou verrichten, naar een procedure die hem enkel nog toelaat wensen inzake aanwijzing te uiten en waarbij wordt beslist volgens gehiërarchiseerde prioriteiten, een zware ommekeer in de gewoonten betekent. Het is normaal dat die wijziging ontevredenheid kan veroorzaken.

Ik aanvaard niet dat men beweert dat er voor de gewetensbezwaarden geen keuze meer is en dat het systeem discriminerend is. De gewetensbezwaarde kan drie wensen inzake aanwijzing kenbaar maken. Tot op heden werd geen enkele gewetensbezwaarde voor een instelling aangewezen zonder dat hij daarover vooraf zijn mening had kunnen geven. Er wordt trouwens contact opgenomen met de voorgestelde instelling om haar advies te kennen over het al dan niet geschikt zijn van de aanwijzing van die bepaalde gewetensbezwaarde.

Alvorens te antwoorden op de specifieke problemen die mevrouw De Pauw aanhaalt, wens ik te benadrukken dat ik solidair ben met de beslissingen die de regering heeft genomen en waarvan het doel onder meer was terug te keren naar het naleven van de verplichting die in de wet is ingeschreven, namelijk de gewetensbezwaarden niet langer een statuut toekennen dat gunstiger is dan dat van de dienstplichtigen. Deze beslissingen gaan in tegen praktijken die tot in september 1986 als verworvenheden werden beschouwd maar waarvan de gegrondheid mij betwistbaar voorkomt.

De Ministerraad heeft in vergadering van 19 september 1986 besloten een categorie 40 op te richten waarin hij meende een reeks instellingen te moeten rangschikken. Het gaat om instellingen waarvan de filosofische of politieke tendensen dusdanig uitgesproken zijn dat, in de geest van de gecoördineerde wetten op de gewetensbezwaarden, hun een minder grote voorrang moet worden toegekend, zonder de aanwijzing van gewetensbezwaarden bij deze instellingen uit te sluiten.

Een beperkt ministerieel comité zal binnenkort de problematiek van de reclasering van bepaalde instellingen onderzoeken.

Het is juist dat het aantal gewetensbezwaarden dat een instelling kan krijgen, werd bepaald volgens haar rangschikking in het rooster der prioriteiten.

Ter herinnering, voor het ogenblik zijn 1 780 instellingen erkend — waarvan sommige grote vragers zijn — en ongeveer 1 000 gewetensbezwaarden hebben in 1986 het statuut bekomen.

Daarom is een systeem van quota ingevoerd, waarvan het doel is een billijker spreiding van de gewetensbezwaarden in alle sectoren te verzekeren, evenwel rekening houdend met de door de regering vastgelegde prioriteiten.

In dat verband wijs ik mevrouw De Pauw erop dat, van februari tot juni 1987, 250 gewetensbezwaarden in de verschillende sectoren werden aangewezen, die als volgt zijn verdeeld: gezondheid 98, dit is 39 pct.; bijstand 77, dit is 30 pct.; sociaal 28, dit is 11 pct.; cultureel 47, dit is 19 pct.

Een paar woorden over de discriminatie tegenover de diensplichtigen. Men kan moeilijk aanvaarden dat burgerlijke dienst langer zou moeten duren dan militaire dienst. Dat was uw opmerking. Die langere duur werd trouwens ingesteld om de oprechtheid van de gewetensbezwaarde te garanderen.

U hebt ook vragen gesteld in verband met de dagelijkse vergoeding. Er is een akkoord geweest in de regering om de soldij van de dienstplichtigen en bijgevolg van de gewetensbezwaarden te verhogen. Deze beslissing heeft echter niet automatisch geleid tot de verhoging van de dagelijkse toelage, vooral daar de huidige budgettaire beperkingen het bezwaarlijk mogelijk maken een bijkomende uitgave te overwegen. Daarom werd

tot op heden geen akkoord gesloten om het bedrag van die toelage te verhogen.

Enkele woorden over de wachtlijn. De regering heeft besloten dat van 1 januari 1988 af de militaire dienst als wachtlijn telt voor de toekenning van werkloosheidsvergoedingen. Die maatregel zal eveneens gelden voor de gewetensbezwaarden.

Wat de opleiding van de gewetensbezwaarden betreft, werd er tot op heden nog niets beslist. Dit probleem ligt ter studie bij de pedagogische commissie waarvan de conclusies mij binnenkort moeten worden voorgelegd.

J'en viens à l'intervention de M. Lafosse qui a eu l'amabilité de me remettre ses notes.

Ses propos portaient avant tout sur l'état des finances communales au sujet desquelles j'ai déjà justifié la politique du gouvernement, en réponse aux questions posées par d'autres orateurs.

Par ailleurs, je ne manquerai pas d'adresser à M. Lafosse une réponse écrite sur les autres points plus précis et plus techniques qu'il a abordés.

De vragen gesteld door de heer Van In zijn eerder gericht tot staatssecretaris Bril.

Voor de vragen van de heer Content verwijs ik naar mijn antwoorden gegeven aan andere sprekers.

M. Bril a répondu aux questions formulées par M. Content, celles-ci relevant du département de la Fonction publique et non de celui de l'Intérieur proprement dit.

Après avoir abordé les divers problèmes soulevés dans le cadre de l'examen du budget de l'Intérieur, j'en viens à l'interpellation de M. Meyntjens et aux questions posées par M. Cardoen, qui avaient le même objet.

De heer Meyntjens heeft in zijn redevoering twee precieze vragen gesteld. De eerste betreft de *Methania*. Ik heb vandaag het ontwerp van noodplan voor de leveringen van gas via Zeebrugge ontvangen. Dit plan werd door een interministeriële commissie opgesteld, in samenwerking met de gouverneur en de exploitanten. Ik moet dit plan nog onderzoeken alvorens het goed te keuren. Ik vestig er echter de aandacht op dat, volgens mijn inlichtingen, de levering van gas via Zeebrugge slechts vanaf volgend jaar werkelijk een aanvang zal nemen.

De heer Meyntjens heeft mij ook ondervraagd over het ongeval in Hoboken van vanmiddag. De werklidende die zich in het gebouw bevonden werden geëvacueerd. Er zijn geen gewonden en er dreigt ook geen gevaar voor de bevolking.

Ik antwoord nu op de interpellatie van de heer Meyntjens. Elke industriële activiteit houdt inderdaad bepaalde risico's in voor bevolking en leefmilieu. Het is de voortdurende zorg van de overheid ongevallen te voorkomen door het opleggen van aangepaste veiligheidsregels en de schadelijke gevolgen ervan zo veel mogelijk door geschikte maatregelen te beperken.

Hij handelde ook over nucleaire risico's. Er wordt een ontwerp van algemeen overkoepelend noodplan opgesteld. Het nucleair risico is slechts een deelaspect van de veiligheid. Industriële activiteiten omvatten ook de chemische risico's.

De procedures en de schema's van dit ontwerp van algemeen noodplan voor nucleaire risico's zullen eveneens gelden voor de chemische risico's, overeenkomstig de wet van 21 januari 1987, betreffende de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten, de zogenaamde «Seveso-wet».

Alle betrokken ministeriële departementen, alsook de provinciale en gemeentelijke autoriteiten, zullen worden betrokken bij de uitwerking van dit algemeen plan. Bij het opstellen zal rekening worden gehouden met de wetenschappelijke gegevens en zullen ook de nodige lessen worden getrokken uit algemene studies in verband met de gevaren verbonden aan de verschillende industriële activiteiten.

Wat meer in het bijzonder de uitvoering betreft van de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen, moeten in eerste instantie bij bepaalde industriële activiteiten de gebieden afgebakend worden waar zich bijzonder zware ongevallen kunnen voordoen. De staatssecretaris voor Leefmilieu zal hiertoe het initiatief nemen.

Voor de bestaande installaties zullen de inlichtingen noodzakelijk om die zones wetenschappelijk vast te leggen, volgens de bepalingen van de wet, uiterlijk in februari 1989 beschikbaar moeten zijn. Voor nieuwe installaties moeten deze gekend zijn bij de start. Zoals de wet van 21 januari 1987 voorschrijft, moeten voor die zones noodplannen voor hulpverlening worden opgesteld en uitgetest, en moet de bevolking

worden ingelicht over de veiligheidsmaatregelen en over de wijze waarop zij zich bij een ongeval dient te gedragen.

België heeft iets unieks gerealiseerd op het gebied van het bestrijden van chemische risico's: dank zij de samenwerking met de VZW « Brandweerinformaticentrum Gevaarlijke Stoffen » te Geel en de Vereniging van openbaar nut *Agence Prévention et Sécurité* te Marche-en-Famenne, beschikt het departement al verscheidene jaren over een interventiegericht computerprogramma waarin ongeveer 70 000 gevaarlijke stoffen zijn opgenomen die geregeld gefabriceerd of vervoerd worden in België. Deze informaticentra zijn permanent bereikbaar voor hulp- en politiediensten en kunnen onmiddellijk gegevens verschaffen over de interventie bij ongevallen met deze stoffen. Het computerprogramma kreeg onlangs Europese erkenning ingevolge een overeenkomst met de Europese Gemeenschap.

De heer Meyntjens stelde vragen over de tweede vluchtweg voor de Antwerpse linkeroever.

Mijn voorganger heeft over dit probleem geregeld contact gehad met de minister van Openbare Werken. Ik zal nogmaals bij hem aandringen op een spoedige oplossing.

Mijn diensten werken thans aan een nieuwe voorlichtingsbrochure in verband met de nucleaire risico's. Ik overweeg later een informatiebrochure te laten uitwerken met betrekking tot de chemische risico's.

Het is mij niet bekend of alle in ons land gevestigde bedrijven beschikken over spaarbekkens voor de eventuele opvang van verontreinigd bluswater. De bescherming van de oppervlaktewateren in het algemeen behoort immers tot de bevoegdheid van de staatssecretaris voor Leefmilieu.

Tenslotte herinner ik eraan dat in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming bepalingen opgenomen zijn over opslagplaatsen van sommige ontvlambare vloeistoffen die naar gelang van het geval inkuipingen of dammen onder of omheen die opslagplaatsen voorschrijven. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Het woord is aan de heer Cardoen.

De heer Cardoen. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister en de staatssecretaris voor de vrij positieve antwoorden die ik op het merendeel van mijn vragen heb gekregen.

Mijnheer de minister, toch ben ik het op één punt niet met u eens. Volgens mij is de taalwetgeving van toepassing op de tewerkstelling van de geco's in Brussel-Hoofdstad. U beperkt zich ertoe te zeggen dat het personeel, tewerkgesteld als gesubsidieerde contractuelen, verder ressorteert onder het werklozenstatuut. Misschien hebt u gelijk. Ik betwijfel het sterk omdat het systeem totaal veranderd is en de gemeenten momenteel die personeelsleden zelf betalen.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Ik heb ter zake een advies aan de Raad van State gevraagd, maar heb geen antwoord gekregen.

De heer Cardoen. — Hier komen wij mekaar dan voor een gedeelte tegemoet. Ik wil niet opnieuw een communautaire rel in het leven roepen, maar voor mij is dit toch een principiële aangelegenheid. U moet begrijpen dat de Vlamingen ten eerste bezorgd zijn en blijven over de tewerkstelling in Brussel. Wij zouden u dan ook dankbaar zijn als u de adviezen van de Raad van State zou volgen. Ik verneem met voldoening dat u het advies van de Raad van State hebt gevraagd over deze kwestie.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Het antwoord dat ik tot nu toe heb gekregen vermeldt: « C'est peut-être litigieux, aussi nous ne prenons pas position. » Dan moet ik alleen beslissen.

De heer Cardoen. — In dat geval weet ik niet op welke manier wij uit de problemen kunnen geraken. Ik twijfel niet aan uw goede bedoelingen. Ik ken u. Ik ben dan ook ten eerste vereerd wanneer u zegt dat hier uiteindelijk de hoffelijkheid moet zegevieren. Helaas hebben wij reeds kennis gemaakt met dat systeem van hoffelijkheid. Ik zou liever zien dat in deze aangelegenheid eens en voor goed klare wijn wordt geschonken. Ik weet dat er een middel voorhanden moet zijn om uit het slob te geraken. De adviezen van de Vaste Commissie voor taaltoezicht zijn in dat opzicht zeer duidelijk: artikel 21 van de taalwetgeving geldt

ook voor het personeel tewerkgesteld bij de gemeenten en OCMW's in Brussel-Hoofdstad.

Toch dank ik u, mijnheer de minister. Ik hoop van u zeer binnenkort een antwoord te krijgen.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de chacun des projets de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten en gaan wij over tot het onderzoek van de artikelen van elk van de ontwerpen van wet.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1985

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1985

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique de l'année 1985.

Wij gaan over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. *(Voir documents nos 6-VII-1 et 2, session 1985-1986, du Sénat.)*

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. *(Zie stukken nrs. 6-VII-1 en 2, zitting 1985-1986, van de Senaat.)*

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

I. Ajustements des crédits

Article 1er. Les crédits prévus au titre I, dépenses courantes, et au titre II, dépenses de capital, du budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique de l'année budgétaire 1985 sont ajustés suivant les données détaillées au tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs):

Ajustements	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
TITRE I			
<i>Dépenses courantes</i>			
Crédits supplémentaires de l'année courante	211,2	—	—
Réductions	121,1	—	—
Crédits supplémentaires pour années antérieures . . .	13,2	—	—
TITRE II			
<i>Dépenses de capital</i>			
Crédits supplémentaires de l'année courante	7,5	154,7	—
Réductions	99,0	15,7	17,0
Crédits supplémentaires pour années antérieures . . .	2,1	—	—

I. Kreditaanpassingen

Artikel 1. De kredieten ingeschreven onder de titel I, lopende uitgaven, en onder de titel II, kapitaaluitgaven, van de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor het begrotingsjaar 1985, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken):

Aanpassingen	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vast-leggings-kredieten	Ordonnan-cerings-kredieten
TITEL I			
<i>Lopende uitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	211,2	—	—
Verminderings	121,1	—	—
Bijkredieten voor vroegere jaren	13,2	—	—
TITEL II			
<i>Kapitaaluitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	7,5	154,7	—
Verminderings	99,0	15,7	17,0
Bijkredieten voor vroegere jaren	2,1	—	—

— Adopté.

Aangenomen.

II. Dispositions diverses

Art. 2. Sont relevées de la prescription quinquennale les créances désignées ci-après:

Titre I. — Section 31

Article	Créanciers	Année	Montant
12.02.03	RTT	1979	1 462

II. Diverse bepalingen

Art. 2. De hierna volgende schuldvorderingen worden van de vijfjarige verjaring ontheven:

Titel I. — Sectie 31

Artikel	Schuldeisers	Jaar	Bedrag
12.02.03	RTT	179	1 462

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Dans l'article 12 de la loi du 5 avril 1985 contenant le budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique de l'année budgétaire 1985, le deuxième alinéa est remplacé par les dispositions suivantes:

« Ce budget s'élève pour les recettes à 46 736 100 000 francs et pour les dépenses à 46 702 900 000 francs. »

Art. 3. In artikel 12 van de wet van 5 april 1985 houdende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor het begrotingsjaar 1985 wordt het tweede lid vervangen door de volgende bepalingen:

« Deze begroting belooft 46 736 100 000 frank voor de ontvangsten en 46 702 900 000 frank voor de uitgaven. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.

Art. 4. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen der Schatkist gedekt worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur Belge*.

Art. 5. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE POUR L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1986

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1986

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi contenant le budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique pour 1986.

Wij gaan over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor 1986.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir documents nos 5-VII-1 et 2, session 1985-1986, du Sénat.*)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie stukken nrs. 5-VII-1 en 2, zitting 1985-1986, van de Senaat.*)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

Crédits pour les dépenses courantes (titre II)
et pour les dépenses de capital (titre II)

Article 1er. § 1er. Il est ouvert pour les dépenses du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique, afférentes à l'année budgétaire 1986, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs):

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
TITRE I			
Dépenses courantes	93 881,6	—	—
TITRE II			
Dépenses de capital	379,1	77,7	114,7
Totaux	94 260,7	77,7	114,7

Ces crédits sont émunérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

§ 2. Les allocations de base qui résultent de la ventilation des crédits entre divisions organiques et programmes d'activités, telles qu'elles sont reprises dans les tableaux de moyens budgétaires du programme justificatif, font l'objet d'un suivi comptable.

§ 3. Lorsque la décomposition entre divisions organiques ou programmes est opérée dans les tableaux de moyens budgétaires, le ministre, ou le fonctionnaire qu'il délègue à cet effet, peut, dans la limite de chacun des crédits ouverts au tableau de la loi, procéder à une redistribution des allocations de base.

§ 4. Le contrôleur des engagements et la Cour des comptes veillent à ce que les dépenses soient correctement imputées sur les allocations de base et à ce que ces dernières ne soient pas dépassées, compte tenu le cas échéant des redistributions opérées conformément au § 3.

*Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I)
en de kapitaaluitgaven (titel II)*

Artikel 1. § 1. Voor de uitgaven van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor het begrotingsjaar 1986 worden de kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken):

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonneringskredieten
TITEL I			
Lopende uitgaven	93 881,6	—	—
TITEL II			
Kapitaaluitgaven	379,1	77,7	114,7
Totalen	94 260,7	77,7	114,7

Die kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

§ 2. De basisallocaties die voortvloeien uit de ventilatie van de kredieten over organisatieafdelingen en activiteitenprogramma's, zoals ze hernomen worden in de tabellen van de begrotingsmiddelen van het verantwoordingsprogramma, maken het voorwerp uit van een boekhoudkundige opvolging.

§ 3. Wanneer de uitsplitsing tussen organisatieafdelingen of programma's gemaakt wordt in de tabellen van de begrotingsmiddelen, kan de minister, of de gedelegeerde ambtenaar, binnen de grens van elk van de kredieten geopend in de wetstabel, overgaan tot een herverdeling van de basisallocaties.

§ 4. De controleur der vastleggingen en het Rekenhof zien erop toe dat de uitgaven op de basisallocaties juist worden aangerekend en zorgen bovendien ervoor dat deze laatste, eventueel rekening houdend met de overeenkomstig § 3 doorgevoerde herverdelingen, niet overschreden worden.

— Adopté.
Aangenomen.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1986-1987
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1986-1987

*Dispositions particulières
relatives aux dépenses courantes*

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 15 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires à l'effet de payer les menues dépenses n'excédant pas 100 000 francs.

Les avances consenties aux comptables extraordinaires chargés notamment du paiement des allocations et indemnités dues au personnel à temps réduit de la Protection civile et aux objecteurs de conscience peuvent atteindre 10 000 000 de francs.

Peuvent être payées au moyen de ces avances et quel qu'en soit le montant:

1° Les dépenses de service social;

2° Toutes les dépenses de l'administration de la Protection civile relatives aux allocations et indemnités dues au personnel à temps réduit, aux spécialistes de la Protection civile et aux objecteurs de conscience.

Peuvent être payés, à l'aide d'avances de fonds, à concurrence de 50 000 francs, les frais de fonctionnement relatifs à l'instruction du personnel de la Protection civile, les frais d'exécution de mesures de Protection civile ainsi que les indemnités pour frais de parcours et de séjour du personnel permanent de la Protection civile chargé des travaux d'entretien et de contrôle.

Les avances de fonds allouées aux comptables du service social peuvent atteindre un montant maximum de 1 000 000 de francs et elles peuvent être employées à la liquidation des dépenses prévues aux articles 11.05 et 12.37, titre I — dépenses courantes, du tableau annexé à la présente loi.

*Bijzondere bepalingen
betreffende de lopende uitgaven*

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 15 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen met het oog op de uitbetaling van de kleine uitgaven die 100 000 frank niet te boven gaan.

De voorschotten verleend aan de buitengewone rekenplichtigen, die onder meer belast zijn met de betaling van toelagen en vergoedingen aan het niet-volgtijds personeel van de Civiele Bescherming en aan de gewetensbezwaarden mogen 10 000 000 frank bedragen.

Mogen, ongeacht het bedrag, met deze voorschotten worden bestreden:

1° De uitgaven voor maatschappelijk dienstbetoon;

2° Al de uitgaven van het bestuur van de Civiele Bescherming in verband met toelagen en vergoedingen verschuldigd aan het niet-volgtijds personeel, aan de specialisten van de Civiele Bescherming en aan de gewetensbezwaarden.

Mogen met geldvoorschotten en tot een beloop van 50 000 frank worden uitbetaald, de werkingskosten in verband met de opleiding van het personeel van de Civiele Bescherming, de uitgaven voor de uitvoering van maatregelen van civiele bescherming en de vergoedingen voor reizen verblijfskosten van het vast personeel van de Civiele Bescherming belast met onderhouds- en controlewerk.

De geldvoorschotten toegekend aan de rekenplichtigen van de sociale dienst mogen een maximumbedrag van 1 000 000 frank bereiken en ze mogen gebruikt worden voor de vereffening van de uitgaven voorzien op de artikelen 11.05 en 12.37, titel I — lopende uitgaven, van de tabel gevoegd bij onderhavige wet.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 3. Par dérogation aux dispositions de l'article 16 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat, le ministre de l'Intérieur est autorisé, dans le cadre du plan d'aide aux communes dans le domaine de la lutte contre les sinistres, à céder à celles qu'il désigne certaines quantités de matériel provenant du stock de la Protection civile.

Art. 3. In afwijking van het bepaalde in artikel 16 van de wet van 15 mei 1846 op 's Rijks comptabiliteit, wordt de minister van Binnenlandse Zaken gemachtigd om in het raam van het plan tot hulpverlening aan de gemeenten in de strijd tegen rampen, aan de gemeenten welke hij aanwijst, bepaalde hoeveelheden materieel uit de voorraad van de Civiele Bescherming af te staan.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Le ministre de l'Intérieur est autorisé à accorder des provisions aux experts et huissiers de justice qui interviennent pour le compte de son département.

Art. 4. De minister van Binnenlandse Zaken is gemachtigd provisies te verlenen aan experts en gerechtsdeurwaarders die voor rekening van zijn departement optreden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Le paiement des allocations de naissance et des indemnités pour frais funéraires s'effectue conformément aux règles établies par l'article 23 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat.

Art. 5. De betaling van de geboortetoelagen en van de vergoedingen wegens begrafeniskosten geschiedt volgens de regels vastgelegd door artikel 23 van de wet van 15 mei 1846 op 's Rijks comptabiliteit.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Les dépenses relatives aux engagements afférents à des années antérieures peuvent être imputées aux crédits des articles suivants :

Titre I, article 12.01;

Titre I, article 12.25;

Titre I, article 12.27;

Titre I, article 33.01;

Titre I, article 33.05.

Art. 6. Uitgaven met betrekking tot verbintenissen van vorige jaren mogen aangerekend worden op de kredieten van de volgende artikelen :

Titel I, artikel 12.01;

Titel I, artikel 12.25;

Titel I, artikel 12.27;

Titel I, artikel 33.01;

Titel I, artikel 33.05.

— Adopté.

Aangenomen.

*Dispositions particulières
relatives aux dépenses de capital*

Art. 7. Les crédits d'engagement et les crédits d'ordonnement disponibles au 31 décembre 1985 et reportés à l'année 1986 sont réunis aux articles correspondants du budget de ladite année, tels que ces articles sont repris dans le tableau ci-après.

Les ordonnancements sur les dépenses engagées au cours des années budgétaires 1985 et antérieures, à charge des crédits dont question à l'alinéa précédent, sont enregistrés sur les articles correspondants du budget de l'année 1986.

Articles 1985 et antérieurs			Articles 1986 correspondants
Sections	Articles	Litteras	Articles
Titre II — Partie I			
31	63.06	00	63.06
31	63.07	00	63.07
31	74.05	00	74.05
31	74.06	00	74.06
31	01.01	00	01.51
31	01.02	00	01.52
31	01.03	00	01.53

*Bijzondere bepalingen
betreffende de kapitaaluitgaven*

Art. 7. De op 31 december 1985 beschikbare en naar het jaar 1986 overgedragen vastleggings- en ordonnanceringskredieten worden gevoegd bij de overeenstemmende artikelen van de begroting voor het jaar 1986, zoals deze bepaald worden in de hierna volgende tabel.

De ordonnanceringen van de uitgaven die, in de loop van het begrotingsjaar 1985 en van vorige begrotingsjaren werden vastgelegd ten laste van de kredieten waarvan sprake in de vorige alinea, worden aangerekend op de overeenstemmende artikelen van de begroting voor het jaar 1986.

Artikels 1985 en vorige			Overeenstemmende artikels 1986
Secies	Artikels	Littera's	Artikels 1986
Titel II — Deel I			
31	63.06	00	63.06
31	63.07	00	63.07
31	74.05	00	74.05
31	74.06	00	74.06
31	01.01	00	01.51
31	01.02	00	01.52
31	01.03	00	01.53

— Adopté.

Aangenomen.

Section particulière (titre IV)

Art. 8. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au titre IV du tableau joint à la présente loi, sont évaluées à 3 015 200 000 francs pour les recettes et à 2 870 600 000 francs pour les dépenses.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 8. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, worden geraamd op 3 015 200 000 frank voor de ontvangsten en op 2 870 600 000 frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au titre IV du tableau joint à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article ou du littéra se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé directement par les comptables qui ont opéré les recettes sont désignés par l'indice C.

Art. 9. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel of van de littera die betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenhof worden voorgelegd, worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop rechtstreeks wordt beschikt door de rekenplichtigen die de ontvangsten hebben gedaan, worden door het teken C aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 1 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires à l'effet de payer toutes les dépenses de l'administration de la Protection civile relatives aux allocations et indemnités dues au personnel permanent ou à temps réduit, ainsi qu'à l'acquisition ou à la location de matières, lors d'intervention aux sinistres.

Art. 10. In afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 1 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen met het oog op de uitbetaling van al de uitgaven van het bestuur van de Civiele Bescherming in verband met toelagen en vergoedingen verschuldigd aan het vast en het niet-voltijds personeel bij tussenkomst in rampen, evenals het aanschaffen of huren van grondstoffen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Le Trésor est autorisé à consentir des avances lorsque les opérations relatives au compte 82.01.02.60.B de la section « Opérations d'ordre de Trésorerie » — Caisse de répartition des pensions communales — créent une position débitrice de ce compte.

Art. 11. De Schatkist wordt ertoe gemachtigd voorschotten toe te kennen wanneer de verrichtingen in verband met de rekening 82.01.02.60.B van de sectie « Thesaurieverrichtingen voor orde » — Omslagkas der gemeentelijke pensioenen — een debettoestand van die rekening veroorzaken.

— Adopté.

Aangenomen.

Organismes d'intérêt public (titre VII)

Art. 12. Est approuvé le budget du Fonds d'aide au redressement financier des communes pour l'année budgétaire 1986 annexé à la présente loi.

Ce budget s'élève à 53 377 000 000 de francs pour les recettes et à 53 095 600 000 francs pour les dépenses.

Instellingen van openbaar nut (titel VII)

Art. 12. Wordt goedgekeurd de bij deze wet gevoegde begroting van het Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten voor het begrotingsjaar 1986.

Deze begroting belooft 53 377 000 000 frank voor de ontvangsten en 53 095 600 000 frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1987

Discussion et vote d'articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1987

Beraadslaging en stemming over artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi contenant le budget du ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique pour 1987.

Wij gaan over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor 1987.

Bij de begrotingstabel stellen de heren Luyten en Valkeniers volgende amendementen voor:

« Wetstabel

Titel I. — Lopende uitgaven

B. — Geheel van het departement

Hoofdstuk I. — Consumptieve bestedingen

§ 2. Aankoop van niet-duurzame goederen en diensten

Art. 12.01. — Erelonen van advocaten en geneesheren. — Gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken. — Presentiegelden, reis- en verblijfskosten van niet tot de Rijksdiensten behorende personen. — Bezoldiging van niet tot de administratie behorende deskundigen en prestaties van derden (p. 15).

Het krediet van 20,1 miljoen frank terug te brengen met tweemaal de som van 161 278 frank.

Vermindering: 322 556 frank.

Art. 12.27 bis (nieuw). — Onder een artikel 12.27bis (nieuw): Herstel van de crypte van het IJzermausoleum te Kaaskerke-Diksmuide — een krediet van 161 278 frank uit te trekken (p. 17).

Hoofdstuk III. — Inkomensoverdrachten aan andere sectoren

Art. 33.01bis (nieuw). — Onder een artikel 33.01bis (nieuw): Fonds voor de slachtoffers van het anti-Vlaams terrorisme in de Voerstreek (Oost-Limburg) — een krediet van 161 278 frank uit te trekken (p. 19). »

« Tableau de la loi

Titre Ier. — Dépenses courantes

B. — Ensemble du département

Chapitre Ier. — Dépenses de consommation

§ 2. Achats de biens non durables et de services

Art. 12.01. — Honoraires des avocats et des médecins. — Frais de justice en matière d'affaires civiles, administratives et pénales. — Jetons de présence, frais de route et de séjour des personnes étrangères aux administrations de l'Etat. — Rémunération d'experts étrangers à l'administration et prestations et prestations de tiers (p. 14).

Réduire le crédit de 20,1 millions de deux fois la somme de 161 278 francs.

Réduction: 322 556 francs.

Art. 12.27bis (nouveau). — Inscrire sous un article 12.27bis (nouveau): Réfection de la crypte du mausolée de l'Yser à Kaaskerke-Dixmude — un crédit de 161 278 francs (p. 16).

Chapitre III. — Transferts de revenus à destination d'autres secteurs
Art. 33.01bis (nouveau). — Inscrive, sous un article 33.01bis (nouveau)
— Fonds pour les victimes du terrorisme antiflamand dans les Fours (Limbourg oriental), un crédit de 161 278 francs.»

Mag ik aannemen dat deze amendementen gesteund worden?

Puis-je considérer que ces amendements sont appuyés? (*Plusieurs membres se lèvent.*)

Aangezien deze amendementen reglementair gesteund worden, maken ze deel uit van de bespreking.

Ces amendements étant régulièrement appuyés, ils feront partie de la discussion.

Het woord is aan de heer Luyten.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, soms schijnt er onder bepaalde formuleringen minder ernst schuil te gaan. In België weet men echter nooit of het ernst is of niet. Aangezien de minister misschien zal moeten zoeken naar de ernst in mijn amendement, zal ik het hem duidelijk trachten te maken.

Ik ken de bekommerning van elke minister om zijn begroting bij wijzigingen in evenwicht te houden. Mijn amendementen houden rekening met zowel het ene als met het andere.

In het verslag, op bladzijde 84, staat: een lid wenst te weten hoeveel de kosten bedragen van de voorziening in cassatie in de zaak-Happart. De minister antwoordt dat op dit ogenblik een bedrag van 161 287 frank als provisie werd gestort aan de advocaat die belast was met de voorziening in cassatie.

Mijnheer Flagothier, u hebt gisteren de lof gezongen van de minister als *Ardenmais* of als *têtu*. Men kan echter *têtu* zijn in goede zaken en dan is dat een deugd, maar wanneer men *têtu* is in slechte zaken, dan is dat een ondeugd. Ik meen dat uw voorganger, mijnheer de minister, *têtu* was in slechte zaken. Hij heeft zich niet kunnen neerleggen bij uitspraken van de Raad van State, en is daartegen in cassatie gegaan. Als een gewoon burger in België op een onverantwoorde manier gaat procederen, dan moet hij gewoonlijk opdraaien voor de kosten.

Nu ben ik erg bekommerd om uw voorganger, ook om zijn financiële lot. Als ik hier voorstel het krediet van 20,1 miljoen frank voor erelonen aan advocaten te verminderen met tweemaal de som van 161 278 frank, dan is dat uit bekommerning voor hem.

Ik heb vastgesteld dat zijn boek een geweldig succes kent. Dat betekent dus een financiële compensatie voor het moeten opgeven van zijn ministerschap. Ik heb het boek ingekeken. Kolderliteratuur heeft tegenwoordig veel succes. Dat boek is concurrentie voor de boeken van Jos Ghysen en misschien wel die van Godfried Bomans! De heer Nothomb zal dus niet veel financiële schade lijden ingevolge mijn voorstellen, te meer omdat ik bij het herinvesteren van dit opnieuw beschikbaar krediet rekening heb gehouden met één van zijn vroegere antwoorden en intenties.

In een gesprek met de heer Nothomb, genoteerd in de *Parlementaire Handelingen* van 25 april 1984, stelde ik voor een som van 150 000 frank in te schrijven als vergoeding voor de herstelkosten van de crypte van het IJzermausoleum Kaaskerke-Diksmuide. Nu spreek ik over een krediet van 161 278 frank, uitgerekend de som die u reeds als provisie hebt moeten betalen voor de capriolen van uw voorganger. Hier wordt echter mijn schijnbare « onernst », ernst. In uw begroting is er namelijk een post voor het onderhoud en herstel van de begraafplaatsen van Belgische militairen.

Eén van de nadelen van het Zuiden van ons land is dat men er de geschiedenis van het Noorden niet kent. Over het monument van de IJzertoren kan worden gediscussieerd, maar over de crypte van de IJzertoren zal iedereen het wel eens zijn. In die crypte liggen de lijken van bekende Vlamingen zoals Joe English, de gebroeders Van Raemdonck, Renaat De Rudder, Bert Willems en Lode de Boninghe. Deze Vlamingen trokken, meestal vrijwillig, op voor België en sneuvelen aan de IJzer. Achteraf werden hun graven echter stukgeslagen door die Staat, om niet te zeggen gedynamiteerd.

De Staat heeft tegenover deze mensen een soort van ereplicht te vervullen. Evenals de schamele zerken op de militaire kerkhoven, waarover Willem Vermandere zo'n prachtig lied heeft gemaakt, heeft ook de crypte van de IJzertoren, waar een twintigtal Belgische soldaten begraven liggen, geleden onder het gure weer van de Westhoek. Bij de vorige bespreking van de begroting van Binnenlandse Zaken heb ik een zelfde voorstel gedaan. Uw voorganger heeft toen geantwoord, *je cite*: « Je dirai à l'honorable membre que, jusqu'ici, les crédits prévus pour l'entretien des tombes sont exclusivement consacrés à cet entretien et, en aucun

cas, à celui d'un monument. Je suis prêt à examiner la possibilité d'étendre le concept, mais je dois d'abord mesurer la portée budgétaire d'une telle extension et tenir compte également des traditions et des engagements pris. »

Drie jaren zijn intussen voorbijgegaan en men heeft de tijd gehad om te onderzoeken of het hier om een monument dan wel om graven gaat. Voor iedereen die Vlaanderen kent, is het duidelijk dat het graven zijn, geschonden graven.

Mijnheer de minister, u hebt de bedoeling Vlaanderen met België te verzoenen. Is het dan niet hoog tijd die ereopdracht uit de begroting uit te voeren, namelijk het onderhoud van graven van gesneuvelde Belgische militairen? Uw voorganger heeft reeds een daad in die zin verricht, waarvoor ik hem posthuum wil danken. Twee jaar geleden heeft hij positief gereageerd op mijn vraag om een verdwenen huldezerk van een persoon uit mijn streek, die ten onrechte was vervangen door één met het oude AVV-VVK-opschrift, opnieuw te laten oprichten. Mijn huidige vraag ligt volkomen in dezelfde lijn.

Ik heb nog een tweede voorstel. Eminente advocaten hebben mij gezegd dat de provisie nog door een even grote som kan worden gevolgd zonder dat uw begroting uit evenwicht geraakt. Daarom vraag ik 161 278 frank als een soort schadevergoeding.

Daarstraks, mijnheer de minister, hebt u beweerd dat u met het egeltje van Voeren moet leven. Welnu, wij moeten dat ook en wij krijgen er dan nog gewoonlijk de meest rechtstreekse wonden van. Koen Meyntjens, de zoon van onze collega, werd door de fameuze Snoek van op honderd meter afstand in de benen geschoten. Hiervoor werd nooit enige vergoeding uitbetaald. Van Fons Madereel, stadsworkman te Antwerpen, werden met ijzeren staven de benen gebroken door de bende van de *porc-épic*.

Volgens de begroting is de Staat verantwoordelijk voor schadeloosstelling van derden ingevolge burgerlijke aansprakelijkheid van de Staat voor handelingen van zijn organen of van aangestelden van het departement van Binnenlandse Zaken afhangende, met inbegrip van de rijkswacht, wanneer zij volgens artikel 2 van de wet van december 1957 optreedt voor al wat betreft de uitoefening van de politie, enzovoorts.

Uw gendarmerie of die van uw voorganger is bij het optreden van de bende van de *porc-épic* vaak zo flagrant in gebreke gebleven dat de Belgische Staat de morele plicht heeft de slachtoffers die voor Waalse rechtbanken geen recht meer kunnen bekomen te beschermen, aangezien men met eden van Vlaamse gendarmes geen rekening houdt. *Ce sont des gendarmes flamands*, heet het daar. Er zijn al kamers van *juges flamands*, nu hebben we er ook nog *serments de gendarmes flamands* bij.

Het is de plicht van de voorlopig nog unitaire Belgische Staat en van de minister van Binnenlandse Zaken de nalatigheden van zijn gezagsinstrument goed te maken.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Michel.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Mijnheer de Voorzitter, ik ga niet akkoord met het amendement van de heer Luyten. Als ik de advocaat die de voorziening in cassatie heeft betekend en die ook in cassatie heeft gepleit niet betaal, zal ik worden gedagvaard. Ik zal dan een tweede advocaat moeten betalen, ten laste van het departement. Ik kan dit amendement dus niet aanvaarden.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb van de minister geen antwoord gekregen op mijn ernstige vraag over de crypte van de IJzertoren. Blijkbaar weet men niet wanneer ik het ernstig meen! Ik heb vroeger in dit verband reeds een half positief antwoord van minister Nothomb ontvangen.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Mijnheer Luyten, ik zal het antwoord van minister Nothomb, waarvan ik geen kennis heb, nakijken.

De heer Luyten. — Op pagina 2167 van de *Parlementaire Handelingen* van 25 april 1983 vindt u het.

De Voorzitter. — Mijnheer Luyten, u hebt de gelegenheid gehad om uw amendement te verdedigen.

De stemming over de amendementen is aangehouden.

Le vote sur les amendements est réservé.

Au tableau budgétaire, M. Dufour et consorts présentent également les amendements que voici :

« Titre Ier. — Dépenses courantes

B. — Ensemble du département

Chapitre IV. — Transferts de revenus à l'intérieur du secteur public

Art. 43.04. — Fonds des communes (loi du 5 janvier 1976) (p. 20).

Porter le crédit de 64 769,4 millions de francs à 68 885,0 millions de francs.

Augmentation: 4 115,6 millions de francs.

Art. 43.05. — Fonds des provinces (lois des 17 mars 1965 et 5 janvier 1976) (p. 20).

Porter le crédit de 7 563,9 millions de francs à 8 041,1 millions de francs.

Augmentation: 447,2 millions de francs.»

« Titel I. — Lopende uitgaven

B. — Geheel van het departement

Hoofdstuk IV. — Inkomensoverdrachten binnen de sector overheid

Art. 43.04. — Gemeentefonds (wet van 5 januari 1976) (blz. 21).

Het krediet van 64 769,4 miljoen frank te brengen op 68 885,0 miljoen frank.

Vermeerdering: 4 115,6 miljoen frank.

Art. 43.05. — Fonds der provinciën (wetten van 17 maart 1965 en 5 januari 1976) (blz. 21).

Het krediet van 7 563,9 miljoen frank te brengen op 8 041,1 miljoen frank.

Vermeerdering: 447,2 miljoen frank.»

La parole est à M. Dufour.

M. Dufour. — Monsieur le Président, je vous ai signalé qu'il entrerait dans mes intentions de proposer un amendement visant à ramener la dotation du Fonds des communes et celle du Fonds des provinces, pour l'exercice 1987, aux mêmes montants que ceux fixés pour 1986.

Pourquoi ai-je souhaité introduire cet amendement? Parce que M. le ministre Michel a déclaré que toutes les administrations devaient fournir le même effort de «contraction» des dépenses que celui opéré par l'Etat.

Il faut reconnaître qu'il est facile de prétendre que ces dépenses doivent à nouveau être réduites, par le biais d'une nouvelle diminution de ce Fonds, qui n'est pas une simple dotation laissée à l'appréciation de l'Etat. Il correspond tout simplement au remboursement des sommes dues aux communes par l'Etat, en compensation de la suppression de taxes qu'elles percevaient autrefois. Si, par rapport au contenu de la loi de 1964 et de celle de 1976, époque de la fusion des communes, des rabotages ont effectivement été opérés, je tiens néanmoins à souligner qu'ils ont permis, de 1977 à 1982, un accroissement de l'ordre de 16 milliards du Fonds des communes. En maintenant la dotation, telle qu'elle est prévue au budget de 1987, l'augmentation du Fonds des communes fut limitée, pour les cinq dernières années — c'est-à-dire sous le règne de l'actuelle majorité — à 1,4 milliards.

Comparativement à la dotation légale, l'Etat est donc redevable de dizaines de milliards aux communes. Toutes les mesures prises à Val-Duchesse ayant eu pour conséquence d'imposer de nouvelles charges aux communes, la nouvelle diminution envisagée s'avérera tout à fait insupportable pour les finances communales. Ce n'est pas seulement mon avis, c'est également celui de l'ensemble des bourgmestres et des municipalistes de Wallonie, en tout cas. En tant que bourgmestre, vous avez certainement, monsieur le ministre, assisté à ces conférences.

Lors d'une des dernières, à laquelle assistait M. Dalem, la conclusion d'un groupe de travail chargé du redressement financier des communes était la suivante: «La commission constate que les villes et communes de Wallonie ont, depuis deux ans, augmenté considérablement les taxes et impôts locaux.»

C'est la raison que j'ai indiquée dans la justification de mon amendement.

Aujourd'hui, les communes voient en effet leur capacité fiscale complètement anéantie. Le citron n'a été que trop pressé; elles ne peuvent plus, en aucune manière, augmenter encore leurs impôts.

La Région wallonne a d'ailleurs soumis le Fonds des communes à des conditions impératives dans le but d'éviter que certaines d'entre elles n'imposent des additionnels trop importants à la contribution foncière.

Il est, vous en conviendrez, des limites qu'on ne peut dépasser. Les taux d'imposition des villes et communes sont, c'est certain, à la limite du supportable. Cette constatation a déjà été faite, en 1984, lors de la conférence des bourgmestres.

Les communes ont, de plus, réduit leurs investissements de façon draconienne. Il en est résulté une situation extrêmement regrettable pour le secteur de la construction, qui attend en vain une relance, pourtant bien nécessaire. Or, il ne reçoit pratiquement plus de commandes du département des Travaux publics et de moins en moins des communes, qui pourraient assurer un certain relais, mais qui ne disposent pas des moyens nécessaires.

Elles ont, en outre, été contraintes de procéder, depuis cinq ans, à une réduction importante de leur personnel alors qu'après la fusion elles se trouvaient dans la situation inverse et avaient pu procéder à l'engagement de nombreux agents.

Pour toutes ces raisons, monsieur le ministre, j'ose espérer que tous ceux qui, dans cette enceinte, sont à la fois municipalistes et parlementaires se souviendront qu'il est temps de savoir de quel bois ils se chauffent et de mettre fin au saccage continu de ces institutions locales, les plus proches de la population, très appréciées par elle, mais qui connaissent, ces derniers temps, des jours fort sombres à cause des mesures d'économie prises à leur égard par le gouvernement.

Je crains fort, si on n'y prend garde, que la vie communale ne soit paralysée. Il est grand temps de mettre un frein à la dégradation des finances communales. Il appartient maintenant au gouvernement de faire un effort. Les communes en ont consenti un très grand en augmentant, d'ailleurs, que l'Etat central, leurs taux d'imposition.

J'ose espérer que tous les municipalistes, qui siègent dans cette assemblée, refuseront de se soumettre non pas à la raison, mais à la déraison d'Etat. (Applaudissements sur les bancs socialistes.)

M. le Président. — La parole est à M. Michel, ministre.

M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — Monsieur le Président, je serais un homme heureux si le Sénat votait un tel amendement, car mon rôle se limiterait, dans ce cas, à distribuer des fonds. M. Dufour perd de vue un élément important: qui va payer?

Le budget de l'Etat ne permet pas d'agir selon vos souhaits, monsieur Dufour. Pour cette raison, l'Etat a aligné le Fonds des communes sur ses propres dépenses.

Je demande donc le rejet de l'amendement.

De Voorzitter. — De stemming over de amendementen is aangehouden.

De stemming over het eerste artikel van het ontwerp van wet wordt eveneens aangehouden.

Le vote sur les amendements est réservé, de même qu'est réservé le vote sur l'article premier du projet de loi.

Wenst iemand het woord in de bespreking van de andere artikelen van de tabel?

Quelqu'un désire-t-il intervenir dans la discussion des autres articles du tableau?

Daar niemand het woord vraagt, breng ik die artikelen in stemming.

Personne ne demandant la parole, je mets ces articles aux voix.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir documents nos 5-VII-1 à 4, session 1986-1987, du Sénat).

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie stukken nrs. 5-VII-1 tot 4, zitting 1986-1987, van de Senaat).

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

Crédits pour les dépenses courantes (titre I)
et pour les dépenses de capital (titre II)

Article 1er. § 1er. Il est ouvert pour les dépenses du ministère de l'Intérieur et de la Fonction Publique, afférentes à l'année budgétaire 1987, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs):

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
Titre I			
Dépenses courantes	88 252,8	—	—
Titre II			
Dépenses de capital	377,6	262,6	155,3
Totaux	88 630,4	262,6	155,3

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

§ 2. Les allocations de base qui résultent de la ventilation des crédits entre divisions organiques et programmes d'activités, telles qu'elles sont reprises dans les tableaux de moyens budgétaires du programme justificatif, font l'objet d'un suivi comptable.

§ 3. Lorsque la décomposition entre divisions organiques ou programmes est opérée dans les tableaux de moyens budgétaires, le ministre, ou le fonctionnaire qu'il délègue à cet effet, peut, dans la limite de chacun des crédits ouverts au tableau de la loi, procéder à une redistribution des allocations de base.

§ 4. Le contrôleur des engagements et la Cour des Comptes veillent à ce que les dépenses soient correctement imputées sur les allocations de base et à ce que ces dernières ne soient pas dépassées, compte tenu le cas échéant des redistributions opérées conformément au § 3.

*Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I)
en de kapitaaluitgaven (titel II)*

Artikel 1. § 1. Voor de uitgaven van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt voor het begrotingsjaar 1987 worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken):

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonneringskredieten
Titel I			
Lopende uitgaven	88 252,8	—	—
Titel II			
Kapitaaluitgaven	377,6	262,6	155,3
Totaal	88 630,4	262,6	155,3

Die kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

§ 2. De basisallocaties die voortvloeien uit de ventilatie van de kredieten over organisatieafdelingen en activiteitenprogramma's, zoals ze hernomen worden in de tabellen van de begrotingsmiddelen van het verantwoordingsprogramma, maken het voorwerp uit van een boekhoudkundige opvolging.

§ 3. Wanneer de uitsplitsing tussen organisatieafdelingen of programma's gemaakt wordt in de tabellen van de begrotingsmiddelen, kan de minister, of de gedelegeerde ambtenaar, binnen de grens van elk van de kredieten geopend in de wetstabel, overgaan tot een herverdeling van de basisallocaties.

§ 4. De controleur der vastleggingen en het Rekenhof zien erop toe dat de uitgaven op de basisallocaties juist worden aangerekend en zorgen bovendien ervoor dat deze laatste, eventueel rekening houdend met de overeenkomstig § 3 doorgevoerde herverdelingen, niet overschreden worden.

— Réservé.

Aangehouden.

*Dispositions particulières
relatives aux dépenses courantes*

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 15 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables

extraordinaires à l'effet de payer les menues dépenses n'excédant pas 100 000 francs.

Les avances consenties aux comptables extraordinaires chargés notamment du paiement des allocations et indemnités aux agents à temps réduit de la Protection civile et aux objecteurs de conscience peuvent atteindre 10 000 000 de francs.

Peuvent être payées au moyen de ces avances et quel qu'en soit le montant:

1° Les dépenses de service social;

2° Toutes les dépenses de l'administration de la Protection civile relatives aux allocations et indemnités dues au personnel à temps réduit, aux spécialistes de la Protection civile et aux objecteurs de conscience.

Peuvent être payés, à l'aide d'avances de fonds, à concurrence de 50 000 francs, les frais de fonctionnement relatifs à l'instruction du personnel de la Protection civile, les frais d'exécution de mesures de protection civile ainsi que les indemnités pour frais de parcours et de séjour du personnel permanent de la Protection civile chargé des travaux d'entretien et de contrôle.

Les avances de fonds allouées aux comptables du service social peuvent atteindre un montant maximum de 1 000 000 de francs et elles peuvent être employées à la liquidation des dépenses prévues aux articles 11.05 et 12.37, titre I — dépenses courantes, du tableau annexé à la présente loi.

*Bijzondere bepalingen
betreffende de lopende uitgaven*

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1946 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 15 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen met het oog op de uitbetaling van de kleine uitgaven die 100 000 frank niet te boven gaan.

De voorschotten verleend aan de buitengewone rekenplichtigen, die onder meer belast zijn met de betaling van toelagen en vergoedingen aan het niet-volijds personeel van de Civiele Bescherming en aan de gewetensbezwaarden mogen 10 000 000 frank bedragen.

Mogen, ongeacht het bedrag, met deze voorschotten worden bestreden:

1° De uitgaven voor maatschappelijk dienstbetoon;

2° Al de uitgaven van het bestuur van de Civiele Bescherming in verband met toelagen en vergoedingen verschuldigd aan het niet-volijds personeel, aan de specialisten van de Civiele Bescherming en aan de gewetensbezwaarden.

Mogen met geldvoorschotten en tot een beloop van 50 000 frank worden uitbetaald, de werkingskosten in verband met de opleiding van het personeel van de Civiele Bescherming, de uitgaven voor de uitvoering van maatregelen van civiele bescherming en de vergoedingen voor reizen verblijfskosten van het vast personeel van de Civiele Bescherming belast met onderhouds- en controlewerk.

De geldvoorschotten toegekend aan de rekenplichtigen van de sociale dienst mogen een maximumbedrag van 1 000 000 frank bereiken en ze mogen gebruikt worden voor de vereffening van de uitgaven voorzien op de artikelen 11.05 en 12.37, titre I — lopende uitgaven, van de tabel gevoegd bij onderhavige wet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Par dérogation aux dispositions de l'article 16 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat, le ministre de l'Intérieur est autorisé, dans le cadre du plan d'aide aux communes dans le domaine de la lutte contre les sinistres, à céder à celles qu'il désigne, certaines quantités de matériel provenant du stock de la Protection civile.

Le même ministre est également autorisé à céder du matériel aéronautique ainsi que des pièces détachées pour ce matériel à une institution reconnue par le ministère de la Santé publique et la Famille dans le cadre de l'aide médicale urgente.

Art. 3. In afwijking van het bepaalde in artikel 16 van de wet van 15 mei 1846 op 's Rijks comptabiliteit, wordt de minister van Binnenlandse Zaken gemachtigd om in het raam van het plan tot hulpverlening aan de gemeenten in de strijd tegen rampen, aan de gemeenten welke

hij aanwijst, bepaalde hoeveelheden materieel uit de voorraad van de Civiele Bescherming af te staan.

Dezelfde minister wordt eveneens gemachtigd om vliegend materieel en reserveonderdelen van dit materieel af te staan aan een instelling die door het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin werd erkend in het raam van de dringende geneeskundige hulpverlening.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Le ministre de l'Intérieur est autorisé à accorder des provisions aux experts et huissiers de justice qui interviennent pour le compte de son département.

Art. 4. De minister van Binnenlandse Zaken is gemachtigd provisies te verlenen aan experten en gerechtsdeurwaarders die voor rekening van zijn departement optreden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Le paiement des allocations de naissance et des indemnités pour frais funéraires s'effectue conformément aux règles établies par l'article 23 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat.

Art. 5. De betaling van de geboortetoelagen en van de vergoedingen wegens begrafenis kosten geschiedt volgens de regels vastgelegd door artikel 23 van de wet van 15 mei 1846 op s'Rijks comptabiliteit.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Les dépenses relatives aux engagements afférents à des années antérieures peuvent être imputées aux crédits des articles suivants :

Titre I, article 12.01;
Titre I, article 12.25;
Titre I, article 12.27;
Titre I, article 33.01;
Titre I, article 33.05.

Art. 6. Uitgaven met betrekking tot verbintenissen van vorige jaren mogen aangerekend worden op de kredieten van de volgende artikelen :

Titel I, artikel 12.01;
Titel I, artikel 12.25;
Titel I, artikel 12.27;
Titel I, artikel 33.01;
Titel I, artikel 33.05.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Le ministre de l'Intérieur est habilité à octroyer aux héritiers de feu J. Peetersille, agent employé à temps réduit de la Protection civile, une allocation de 300 000 francs (trois cent mille francs) à titre d'indemnisation pour les dommages subis lors d'un accident.

Art. 7. De minister van Binnenlandse Zaken wordt ertoe gemachtigd een toelage van 300 000 frank (driehonderdduizend frank) toe te kennen aan de erfgenamen van wijlen J. Peetersille, niet-volgtijds tewerkgesteld lid van de Civiele Bescherming ter vergoeding van de schade geleden bij een ongeval.

— Adopté.

Aangenomen.

Disposition relative au titre II

Art. 8. Les ordonnancements sur les dépenses engagées au cours des années budgétaires 1985 et antérieures, à charge des articles dont le numérotage a été modifié entre-temps, peuvent être imputés à charge des crédits correspondants du budget de l'année 1987.

Bepaling betreffende de titel II

Art. 8. De ordonnancements van de uitgaven die in de loop van het begrotingsjaar 1985 en van vorige begrotingsjaren werden vastgelegd ten laste van de artikels waarvan de nummering inmiddels gewijzigd werd, mogen worden aangereken op de overeenstemmende artikels van de begroting voor het jaar 1987.

— Adopté.

Aangenomen.

Section particulière (titre IV)

Art. 9. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au titre IV du tableau joint à la présente loi, sont évaluées à 2 758 800 000 francs pour les recettes et à 3 025 600 000 francs pour les dépenses.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 9. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, worden geraamd op 2 758 800 000 frank voor de ontvangsten en op 3 025 600 000 frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au titre IV du tableau joint à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article ou du littéra se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé directement par les comptables qui ont opéré les recettes sont désignés par l'indice C.

Art. 10. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel of van de littera die betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenhof worden voorgelegd, worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop rechtstreeks wordt beschikt door de rekenplichtigen die de ontvangsten hebben gedaan, worden door het teken C aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 1 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires à l'effet de payer toutes les dépenses de l'administration de la Protection civile relatives aux allocations et indemnités dues au personnel permanent ou à temps réduit, ainsi qu'à l'acquisition ou à la location de matières, lors d'intervention aux sinistres.

Art. 11. In afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 1 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen met het oog op de uitbetaling van al de uitgaven van het bestuur van de Civiele Bescherming in verband met toelagen en vergoedingen verschuldigd aan het vast en het niet-volgtijds personeel bij tussenkomst in rampen, evenals het aanschaffen of huren van grondstoffen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Le Trésor est autorisé à consentir des avances lorsque les opérations relatives au compte 82.01.02.60.B de la section « Opérations d'ordre de Trésorerie » — Caisse de répartition des pensions communales — créent une position débitrice de ce compte.

Art. 12. De Schatkist wordt ertoe gemachtigd voorschotten toe te kennen wanneer de verrichtingen in verband met de rekening 82.01.02.60. B van de sectie « Thesaurieverrichting van orde » — Omslagkas der gemeentelijke pensioenen — een debettoestand van die rekening veroorzaken.

— Adopté.
Aangenomen.

Organismes d'intérêt public (titre VII)

Art. 13. Est approuvé le budget du Fonds d'aide au redressement financier des communes pour l'année budgétaire 1987 annexé à la présente loi.

Ce budget s'élève à 45 028 200 000 francs pour les recettes et pour les dépenses.

Instellingen van openbaar nut (titel VII)

Art. 13. Wordt goedgekeurd de bij deze wet gevoegde begroting van het Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten voor het begrotingsjaar 1987.

Deze begroting belooft 45 028 200 000 frank voor de ontvangsten en voor de uitgaven.

— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De aangehouden stemmingen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

VOORSTEL VAN WET — PROPOSITION DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De heer Capoen heeft ingediend een voorstel van wet houdende vermindering voor grote gezinnen van de verkeersbelasting op de autovoertuigen.

M. Capoen a déposé une proposition de loi portant réduction en faveur des familles nombreuses de la taxe de circulation sur les voitures automobiles.

Dit voorstel van wet zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Cette proposition de loi sera traduite, imprimée et distribuée.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

INTERPELLATIE — INTERPELLATION

Verzoek — Demande

De Voorzitter. — De heer Van Ooteghem wenst de staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid te interpellieren over « de gebrekkige werking van het Instituut voor veterinaire keuring ».

M. Van Ooteghem désire interpellier le secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés sur « le mauvais fonctionnement de l'Institut d'expertise vétérinaire ».

De datum van deze interpellatie zal later worden bepaald.

La date de cette interpellation sera fixée ultérieurement.

Nous poursuivrons nos travaux ce soir à 20 heures.

Wij zetten onze werkzaamheden vanavond te 20 uur voort.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 19 h 5 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 19 u. 5 m.)